

1987 நவம்பர் 11]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இச் சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச் சட்டமுன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

2. தகவல் கோரல்—(தொடர்ச்சி)

(இ) உறுப்பினர்கள் கொடுத்துள்ள முன்னறிவிக்கைகள் குறித்து—தொடர்ச்சி.

திரு. கு. ரமணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு வார்த்தை மட்டும் கூற அனுமதிபுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: We have passed that stage of the Agenda அதைக் கடந்தாகிவிட்டது.

திரு. கு. ரமணி: ஒரே ஒரு சப்மிசன்தான் செய்ய வேண்டும். I want to make a submission.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விதிகளைக் கொஞ்சம் பாலோ செய்யுங்கள். என்னுடைய அறைக்கு வாருங்கள். பேசலாம்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் * * *
நான்தான் முதலில் எழுந்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: * * *
அந்த வார்த்தையைச் சொல்லக்கூடாது. இப்பொழுது திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன் பேசுவார்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

5. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மின்வாரிய நிதிநிலை அறிக்கை சம்பந்தப்பட்ட புத்தகத்தில் 15-வது பக்கத்திலிருந்து

*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

436 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

[திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்] [1987 நவம்பர் 11]

முதற்கண் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தொடங்க முன்வருகிறேன். 15-வது பக்கத்தில் 210 லட்சம் ரூபாய் பற்றாக்குறை ஏன் ஏற்பட்டது என்பதற்கான காரணங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “வருவாய்க்கும், வருவாய் செலவுக்கும் உள்ள மிகப் பெரிய இடைவெறிக்கான காரணங்கள், நிலக்கரி, எண்ணெய் போன்ற எரிபொருள்கள் விலையேற்றம், சரக்கு கட்டணம் மற்றும் அது தொடர்பான கட்டளை உயர்வு, மைய அரசு மின் விலையங்களிலிருந்து பெறப்படும் மின்சாரத்தின் விலையேற்றம், அதிகப்படியான பயனீட்டாளர்களுக்கு சலுகை விலையில் மின்சாரம் வழங்கல் போன்றவையாகும்” என்று காரணங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு)

2. தகவல் கோரல்—தொடர்ச்சி.

(இ) உறுப்பினர்கள் கொடுத்துள்ள முன்னறிவிக்கைகள் குறித்து.—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. ரமணி, நீங்கள் திடீரென்று ஏதாவது எழுப்பினால் அமைச்சர்கள் எப்படிப் பதில் சொல்ல முடியும்? நாம் ஒரு நடைமுறையைக் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். அவைத் தலைமைக்குத் தகவல் கொடுத்தால்தானே அமைச்சரிடம் சொல்லித் தகவல் பெற்றுத் தர முடியும்? திரு. நாஞ்சிலார் ஏற்கெனவே சொல்லிவிட்டு எழுப்பினார்.

திரு. கு. ரமணி: இது ஏற்கெனவே பேசப்பட்டிருக்கிறது. அவைக்கும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அமைச்சர்கள் தயாராக இருக்க வேண்டாமா? திடீரென்று எழுந்து சப்மீசன் என்று சொன்னால் என்ன செய்வது? இதுபற்றி மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் ஏற்கெனவே உங்களிடம்கூடச் சொல்லியிருக்கிறார். (குறுக்கீடு) ஏற்கெனவே அவையின் தலைமை பினுடைய அனுமதியைப் பெறாமல் நீங்கள் எப்படி எழுப்ப முடியும்? நீங்கள் என்ன எழுப்பப் போகிறீர்கள் என்பது எப்படி முன்கூட்டியே தெரியும்?

1987 நவம்பர் 11]

திரு. கு. ரமணி: ஒரு சப்மிசன்கூடச் சொல்ல முடியாதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அது எவ்வாறு முடியும்? இப்போது முன்கூட்டியே தகவல் கொடுங்கள், நாளைக்கு அனுமதிக்கிறோம்.

திரு. கு. ரமணி: அனுமதிக்கிறீர்களோ இல்லையோ என்பதே தெரியவில்லையே.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: முன்கூட்டியே தகவல் தராததால் இன்றைக்கு உங்களை அனுமதிக்கவில்லை.

5. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்: மைய அரசு மின் நிலையங்களை விருந்து பெறப்படும் மின்சாரத்தின் விலையேற்றமும் ஒரு காரணம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே அரசால் உறுப்பினர்களுக்குத் தரப்படுகின்ற அறிக்கை, பேலன்ஸ் ஷீட் என்பது நேர்மையாக, நியாயமாகத் தரப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி நான் வேதனையோடு ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதுபோல, 16-வது பக்கத்தில் மின்வாரியத்திற்கு ஆன்டொன்றுக்கு 246.32 கோடி ரூபாய் ஷீடும் ஏற்பட்டிருப்பது புற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சிறிய விவசாயிகளுக்கு இலவசமாக மின்சாரம் வழங்குவதாலும், மற்ற விவசாயிகளுக்குச் சலுகை விலையில் மின்சாரம் வழங்குவதாலும், 'ஒரு குடிசைக்கு ஒரு விளக்கு' திட்டத்தின்கீழ் குடிசைகளுக்கு இலவசமாக மின்சாரம் வழங்குவதாலும் மின்வாரியத்துக்கு ஆன்டொன்றுக்கு ரூ. 246.32 கோடி இழப்பு ஏற்படுகிறது என்று அறிக்கையில் காரணம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் பேலன்ஸ் ஷீட் என்பது ட்ரு அன்ட் பேர் அக்கவுண்டைக் காட்ட வேண்டும். ஆகவே இங்கே வருமானத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, 15-வது பக்கத்திலே அதுபற்றிக் காண்பிக்கிறபோது, 892.65 லட்சம் ரூபாய் மாலியம் நீங்கலாக என்று சொல்லி யிருக்கிறீர்கள். இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் செயல்படுத்துகிற போது மின்சார வாரியத்துக்கு ஏற்படும் இழப்புகளை நாங்கள்

438 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

[திரு. டி. ஆர். வேங்கடராமணன்] [1987 நவம்பர் 11]

மானியமாகத் திருப்பிச் செலுத்துவோம் என்று அரசு ஏற்றுக் கொண்டுதான் இந்தத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி இருக்கிறது. ஆகவே இழப்பு விகிதத்தில் கிட்டத்தட்ட 250 கோடி ரூபாய் மானியத்தை மின்சார இலாக்காவிற்கு உரிய காலத்தில் அதனை ஏற்றுக்கொண்டு செலுத்தியிருந்தால் சென்ற ஆண்டிலே மின்சார வாரியம் கிட்டத்தட்ட ரூ. 50 கோடி இலாபம் சம்பாதித்து இருக்கும். அந்தத் தகவலைத் தராமல் மானியம் நீங்கலாக என்று 15-வது பக்கத்திலே செய்திகளை இந்த மன்றத்திற்குத் தந்திருப்பது இந்த மன்றத்தையும், மன்ற உறுப்பினர்களையும் திசை திருட்டவரோடு மட்டுமல்லாமல் ஏதோ தமிழகத்தில் மின்சார வாரியம் கட்டத்தில் இயங்குவதைப் போல ஒரு பொய்ப்பான பிரமையை நீங்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறீர்கள். இந்த மன்றத்தினுடைய கௌரவத்தைக் காப்பாற்றுகின்ற வகையில் உண்மையான தகவலை இந்த மன்றத்திற்கு நீங்கள் தரவில்லை என்பதை பொது வேதனையோடு நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தனியாரிடத்திலே இருந்து மின்சார வாரியத்திற்கு இத்தனை கோடி ரூபாய் பாக்கி இருக்கிறது, இத்தனை இலட்சம் ரூபாய் தனியார் கம்பெனிகள் தரவில்லை என்றெல்லாம் சொல்கிறீர்கள். ஆனால் 'Charity begins at home' என்ற அங்கிலப் பழமொழிக்கு ஈடாக இன்றைக்கு மின்சார வாரியத்திற்கு இந்த அரசு தரவேண்டிய கோடிக்கணக்கான ரூபாயைக் கராக காரணத்தால்தான் மின்சார வாரியம் ஷூட்டத்தில் இருப்பதுபோல் கணக்கு காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்ற கரிக்கிர உண்மையை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். பல கோடிக்கணக்கான ரூபாயை அரசிடமிருந்து மின்சார வாரியம் கடனாகப் பெற்றதாகக் கூறி அதற்கு வட்டி வசூலிக்குகொண்டிருக்கிற நிலைமையில் மின்சார வாரியத் சிங்கக் கொடுக்கவேண்டிய பணத்தை ஏன் கொடுக்கவில்லை என்பதை இங்கே முதலில் நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழகத்தில் மின்வெட்டு அமலில் இல்லை என்று பொதுவாகச் சொல்லப்படுகிறது. அமைச்சர் அவர் கூண்டைய விளக்கத்தில்கூட கடுமையான வறட்சி இருந்தும்கூட நாங்கள் இந்த ஆண்டு மின்வெட்டு இல்லாமல் ஒருமாதிரி

1987 நவம்பர் 11] [திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்]

சுமார்த்துவிட்டோம் என்ற அளவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறை என்ன? வறட்சியின் காரணமாக கிணற்றி விருந்து தண்ணீர் இறைக்க முடியாமல் இலட்சக்கணக்கான மோட்டார்கள் செயல்படாததால்தான், அதனால் ஏற்பட்ட மின்சார மிச்சத்தின் காரணமாகத்தான் ஏனைய டொமஸ்டிக் கன்சம்ஷன் போன்றவற்றிற்கு எல்லாம் மின்சாரம் கிடைத்தது என்பது உண்மை. அந்த உண்மை இங்கே குறிப்பிடப்படவில்லை. அதுமட்டுமல்ல.

மின்சார வெட்டு இல்லை என்று சொன்னாலும்கூட தினந்தோறும் நேரம் கெட்ட நேரத்தில் எல்லாம், எதிர்பாராத நேரத்தில் எல்லாம் 'பவர் ஷட்டவுன்' மற்றும் 'மெய்ன்டனென்ஸ்' என்றெல்லாம் சொல்லி மின்சாரம் நிறுத்தப்படுகிறது. கன்ஸ்யூமர் என்ற முறையில் நாங்கள் எல்லாம் அவதிப்படுகிறோம். இது பற்றிய தகவல் எங்களுக்கு முன்பே தெரிவிக்கப்படுவதில்லை. நேற்றுக்கூட நான் சிந்தித்தேன். இந்த மின்சார வாரியத்தின் விவாதம் இங்கே நேற்றும், இன்றுமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டமன்றத்தில்கூட மின்சார ஏற்படலாம். நேற்றைக்கு நான் மைலாப்பூரிலிருந்து திருவான்மியூர் வரையில் சென்றிருந்தேன். அங்கெல்லாம் பின் அழுத்தம் குறைந்து இருந்தது. இரவில் மின்சார வெட்டு ஏற்பட்டது. நேற்று நான் மைலாப்பூரில் இருந்தேன். பிறகு சாஸ்திரி நகர் சென்றேன். திருவான்மியூர் வரையில் சென்றிருந்தேன். எல்லா இடங்களிலும் தொடர்ச்சியாக மின்வெட்டும், மின்சாரப் பற்றாக்குறையும் இருந்தது. கேட்டால் மெய்ன்டனென்ஸ் செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள்.

மின் வெட்டு என்பது வளர்ச்சியின் அறிகுறி. வளர்ந்து வருகிற ஒரு சமுதாயத்தில் மின் தேவை அதிகமாக இருப்பதையும் அதனால் பற்றாக்குறை ஏற்படுவதையும் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஆனால் நான் மின்சார வாரியத்தை ஒரே ஒரு கேள்வி கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். மின்வெட்டு வருகிற போது என்ன செய்யவேண்டும்? காங்கிரஸ் அட்சிக் காலத்திலும் மின்சார வெட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எந்த நேரத்தில் மக்களுக்கு மின்சாரம் கிடைக்காது என்று முன்னறிவிப்பு கொடுத்து மின்சாரத்தை நிறுத்தினார்கள். ஆனால் இப்போது

[திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்] [1987 நவம்பர் 11]

எதற்கெடுத்தாலும் மெய்ன்டெனன்ஸ் என்று சொல்லி மாணவர்கள் படித்துக்கொண்டிருக்கிற இரவு நேரத்திலே மின்சாரத்தை நிறுத்துகிறார்கள். எப்போதாவது டி.வி.யிலே நல்ல ப்ரோகிராம் இருந்தால் அப்போது மின்சாரம் இருக்காது. அதேபோல் குடும்பத்தலைவி தன்னுடைய கணவனுக்கும், குழந்தைகளுக்கும் உணவு தயாரித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, மிக்ஸியிலே அரைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது அது அம்போ என்று நின்று விடுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. எல்லா நேரத்திலும் இந்த நிலைமை ஏற்படுகிறது. காலையிலும், மாலையிலும், இரவிலும், நடுப்பகலிலும் என்று ஒரு வரையறை இல்லாமல் மின் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது. நான் பல முறை திருநெல்வேலி மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில்கூட இதுபற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். மின்தடை என்பது சாதாரணமாக ஏற்படக்கூடியது. அதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். ஆனால் வரப்போகிற மின்தடையைப் பற்றி குறைந்தபட்சம் 24 மணி நேரத்திற்கு முன்னாலேயே நீங்கள் சொல்லிவிட்டு தடையை ஏற்படுத்தினால் பொதுமக்கள் வரப்போகிற மின்தடையை ஒட்டி தங்கள் வாழ்க்கையில் உள்ள காரியங்களைக் கவனித்துக் கொள்ள முடியும். ஆனால் நீங்கள் காலையில் 6 மணிக்கு மின்சாரத்தை நிறுத்துகிறீர்கள். அன்றைக்கு மோட்டார் போட்டு தண்ணீர் இறைக்க முடியாது. மறுநாள் பார்த்தால் அன்றைக்கு பூராவும் மின்சாரம் இருக்கும். அல்லது மாலையிலே தண்ணீர் இறைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது மின்சாரம் நிறுத்தப்பட்டு விடுகிறது. எனவே தயவுசெய்து, கருணை கூர்ந்து, உபயோகிப்பவர்களுடைய கஷ்டங்களை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டு இந்த மின்தடை போன்றவற்றை எல்லாம் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு மின்சாரம் வார்க்கையோடு இணைந்து இருக்கிறது. (குறுக்கீடு)

I refuse to be interrupted.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கின்ற பிரச்சினைகளைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே கிராமங்களிலே சில பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான 441
நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை
நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

1987 நவம்பர் 11] [திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்]

படிப்பு அறிவு இல்லாத கிராம மக்கள் மின்சாரத்திற்காக அப்ளை
செய்கிற போது (குறுக்கீடு) தப்பாக பேசினால்
பின்னால் சொல்லுங்கள் சார்.

I seek your protection. This is not the way to interrupt.
If he has got a point, he can answer at the end of my speech. He
cannot interrupt me like this. I request your protection. You
have to protect me.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது எல்லோ
ருக்கும் பொருந்தும். நீங்கள் குறுக்கிடும்போதும் பொருந்தும்.
பேசுங்கள்.

திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்: மாண்புமிகு பேரவை
யினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இங்கே சொல்ல
விரும்புவது எல்லாம், தென்காசி, தொகுதியிலேயும் திருநெல்
வேலி மாவட்டத்திலேயும் 5 ஹார்ஸ் பவர் என்று சிலர் விண்ணப்
பத்திலே கையெழுத்துப் போட்டு விட்டு, பல நடைமுறைச்
சிக்கல்கள் காரணமாக 3 ஹார்ஸ் பவர் மோட்டார்கள்ளை வைத்தி
ருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: என்ன பாயிண்ட்
ஆப் ஆர்டர் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னவென்று
சொல்லுங்கள் டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்.

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்
தலைவர் அவர்களே, மின் தடையை ஏற்படுத்தும்போது 24
மணி நேரத்திற்கு முன்னாலே சொல்லிவிட்டு மின் தடையை
ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். திடீர் என்று
டிரான்ஸ்பார்மர் அல்லது ஒரு சப்-சென்டரிலே உள்ள டிரான்ஸ்
பார்மர் எரிகிறபோது, 24 மணி நேரத்திற்கு முன்னால் அதிகாரி
களுக்குச் சொல்லிவிட்டு எரியாது. ஆகவே நடைமுறைக்கு
ஒப்ப எப்படி இருக்கும் என்று யோசித்துப் பார்த்துப் பேச
வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது பாயிண்ட்
ஆப் ஆர்டரிலே வராது. பாயிண்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன்தான்.
திரு. வேங்கடரமணன் தொடர்ந்து பேசுங்கள். (குறுக்கீடு)

442 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

[1987 நவம்பர் 11]

திருமதி டி. யசோதா : மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஓர் உறுப்பினர் மற்றொரு உறுப்பினரைப் பார்த்து உட்கார்ந்துகொண்டே பேசாமல் தங்களிடத்திலே கேட்டு நேரத்தை ஒதுக்கிப் பேசுவார்களேயானால் அது முறையாக இருக்கும். ஏனென்றால் அவர்கள் பேசுகிற பாணியிலேயே அடுத்தவர்கள் பேசினால் அது சரியாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன் : மாண்புமிகு அவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் குறிப்பிட இருந்த முக்கியமான கருத்து, 5 ஹார்ஸ் பவர் மோட்டாருக்காக அப்ளி கேஷன்கள் கொடுக்கிறபோது, பச்சை, நீலம், சிவப்பு, வெள்ளை என்றெல்லாம் பேப்பர்களில் கையெழுத்து வாங்குகிறார்கள். நான்குபட்ச சொந்த உபயோகத்திற்காக அப்ளிகேஷன் கொடுக்கிறபோது, மின்வாரியம் மானோபலி கன்சர்ன் ஆக இருக்கிற காரணத்தாலே, அந்த ஒப்பந்தங்களிலே மாற்றம் எதுவும் செய்ய முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதனால் கையெழுத்துப் போடுகிறோம். ஏனென்றால் மின்சாரம் நமக்கு அவ்வளவு தேவையாக இருக்கிறது. மின்சாரம் எப்படியாவது வந்தால் போதும் என்ற நிலையிலே கையெழுத்துப் போட்டு விடுகிறோம். ஆனால் படிப்பு அறிவு இல்லாத மக்களிடத்திலே அப்ளி கேஷனிலே கையெழுத்து வாங்குகிறபோது, அந்த காண்டி ராக்டிலே 5 ஹார்ஸ் பவர் என்று போட்டு விடுகிறார்கள். ஆனால் தேவையைக் கருதி இவர்கள் 3 ஹார்ஸ் பவரிலே மோட்டாரை வைக்கிறார்கள். நான் சொல்வது நான்-அக்கிரல் சுரல் யூசேஜ் பற்றி. ஆனால் இந்த நிலையிலே 10 ஆண்டுகள், 15 ஆண்டுகள் கழித்து நீங்கள் காண்டிராக்டிலே 5 ஹார்ஸ் பவர் என்று கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறீர்கள், ஆனால் 3 ஹார்ஸ் பவர் தான் வைத்திருக்கிறீர்கள், மின்சார வாரியத்தோடு நீங்கள் செய்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையிலே 2 ஹார்ஸ் பவரை நீங்கள் யூஸ் செய்யாத காரணத்தாலே மின்சார வாரியத்திற்கு இழப்ப ஏற்பட்டிருக்கிறது, அதனால் 2 ஆயிரத்திலே இருந்து 5 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் கட்டுங்கள் என்று சொல்லி எங்களுடைய பகுதியிலே நோட்டீஸ் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1987 நவம்பர் 11] [திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்]

நான் கேட்கிறேன். இது நியாயமா? நேர்மையா? காண்டிராக்ட் என்று வைத்துக் கொண்டால், அது காண்டிராக்ட்தான். மறுக்கவில்லை. ஆனால் 24 மணி நேரம் மின்சாரம் தர வேண்டும் என்ற ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையிலே மின்சார இலாகா இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறதே, நீங்கள் 24 மணி நேரமும் மின்சாரம் தந்து கொண்டிருக்கிறீர்களா? அது மட்டும் அல்லாமல் பயனிட்டாளர்களுக்குச் சம்பந்தம் இல்லாமல், தெரியாமல் ஏதோ ஒரு காண்டிராக்டிலே 5 ஹார்ஸ் பவர் என்று சுயலாபத்திற்காகப் போட்டதை வைத்துக் கொண்டு படிப்பு அறிவு இல்லாத கிராம மக்களிடத்திலே, நீங்கள் காண்டிராக்டை மீறி விட்டீர்கள், ஆகவே நீங்கள் உபயோகித்தாலும் உபயோகிக்காவிட்டாலும் அந்த மின்சாரத்திற்குப் பணம் தரவேண்டும் என்று கேட்பது எந்த வகையிலே நியாயம்? தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பாருங்கள். Is it a proper business standard? தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். உடனடியாக ஆவன செய்து சரி செய்ய வேண்டும்.

நம்மிடத்திலே மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. தேவையான மின்சாரம் இல்லை. ஏதோ மின்சார இலாகா கோடிக் கணக்கான யூனிட்களை உற்பத்தி செய்து விட்டு, அவைகளை எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு பின்னால் எடுத்துக் கொள்ளாததினால் இழப்பு ஏற்பட்டிருப்பதாக சரித்திரமே கிடையாது. ஏனென்று சொன்னால் தேவைக்கும் குறைவாகத்தான் நாம் உற்பத்தியே செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆகவே படிப்பு அறிவு இல்லாத கிராம மக்களுக்கு அவர்களின் காண்டிராக்டை மாற்றி அமைத்து ஆவன செய்ய வேண்டும். இதை ஒரு சாதாரண மனிதனுடைய நியாயமான பிரச்சினை யாகக் கருதி அமைச்சர் அவர்கள் அதை நிவர்த்திக்க முன்வர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏனென்று சொன்னால் இந்த இலாகாவிலேதான் இங்கே சொல்லப்படுகிற கருத்துக்களுக்கெல்லாம் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு, எந்த ஒரு இலாகாவும் செய்யாத வகையில், உறுப்பினர்கள் சொல்லுகிற கருத்துக்களுக்குப் பதிலை அச்சடித்துத் தருகிற ஒரு இலாகாவாக இருக்கிறது என்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எப்படி தவறுகளை

[திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்] [1987 நவம்பர் 11]

நாங்கள் சுட்டிக் காட்டுகிறோமோ அதுபோல நியாயமான வற்றையும், சிறப்பானவற்றையும் பாராட்டுவது எங்களுடைய கடமை. ஆகவே சாதாரண மக்களை பாதிக்கக்கூடிய இந்த விவகாரத்தை கவனித்து உடனடியாக ஆக்சுவல் யூசேஜுக்கு தேவையான பணத்தை மட்டும் வாங்கவேண்டும், காண்டிராக்டிலே தவறாக இருந்தாலும் அதை மாற்றித் தரவேண்டும் என்று சொல்லி, இதுவரையில் வசூலித்திருக்கிற பணத்தை திருப்பித் தரவேண்டும் என்று அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல 20 அம்சத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் தொழில் துறையை வளர்க்க வேண்டுமென்று, இந்த நாட்டினுடைய வேலை வாய்ப்புத் துறையை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று, வங்கிகள் மூலமாக சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தில் உதவி செய்கிறார்கள். தங்களின் வாழ்க்கைக்கு பிறருடைய கையை எதிர்பார்க்காமல் ஒரு டைப்ரைட்டர் அல்லது இரண்டு டைப்ரைட்டர்கள் வாங்கி தங்கள் வீட்டு வாசலில் அமர்ந்து டைப் செய்து அதிலிருந்து வருகிற 10 ரூபாய் அல்லது 20 ரூபாய் வருமானத்தில் குடும்பத்தை நடத்துகிற எண்ணற்ற இளைஞர்களும், பெண்களும் இன்றைக்கு தமிழகத்தில் இருக்கிறார்கள். மின்வாரியம் என்ன சொல்கிறது என்றால், வீட்டு வாசலில் டைப் செய்தாலும்கூட அது ஒரு கமர்ஷியல் ஆக்டிவிட்டி, ஆகவே அதற்கு தனியாக மீட்டர் போட வேண்டுமென்றும், கமர்ஷியல் கனக்ஷனாக மாற்ற வேண்டுமென்றும் சொல்கிறது. நான் இந்த மின்வாரியத்தை அன்போடு ஒன்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு டைப்ரைட்டரை வைத்துக் கொண்டு வீட்டு வாசலில் இருந்து சுயமர்க சம்பாதிக்கிற ஒரு ஆண் அல்லது பெண்ணிற்கு வருகிற மாத வருமானம் ரூ. 500-லிருந்து ரூ. 1,000 வரையில் இருக்கும். அவர்கள் வேறு யாரிடமும் தங்கள் வேலைக்காக அலையாமல் தன்னுடைய சுயவேலையின் மூலம் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை அரசாங்கத்தின் உதவியோடு தீர்த்து வருகிறார்கள். எனவே வீட்டு வாசலிலிருந்து டைப் செய்பவர்களுக்கு அந்தமாதிரி செய்யாதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உடனே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம்.

1987 நவம்பர் 11] [திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்]

இன்றைக்கு ஹைகோர்ட் எதிரில் 10 டைப்ரைட்டர், 15 டைப்
ரைட்டர் வைத்து, ஹோராக்ஸ் மெஷினை வைத்து தொழில் செய்
பவர்களைச் சொல்லலாம். நான் அவர்களைப் பற்றி சொல்ல
வில்லை. அவர்களுக்கு நீங்கள் கமர்ஷியல் கனெக்ஷன் என்று
போடலாம். ஆனால் தங்களுடைய வீட்டிலிருந்துகொண்டு
டைப் செய்து வரும் அந்த சாதாரண மக்களுக்கு நீங்கள் உதவு
கிற வகையில் டொமஸ்டிக் கனெக்ஷனாக அனுமதிக்க வேண்டு
மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய அத்தனை
உள்ளாட்சி அமைப்புகளும் நிதிப் பற்றாக்குறையினால் தடுமாறிக்
கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்கு போதிய நிதியாதாரம்
இல்லாமல் தங்களுடைய தேவைகளைச் சந்திப்பதற்கு
இயலாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கின்றன. தேர்ந்தெடுக்கப்
பட்ட உள்ளாட்சி மன்றங்கள் வந்தபிறகுதான் தமிழ் நாட்டில்
அத்தனை வீதிகளிலும் ஒழுங்காக தெரு விளக்குகள் எரிந்து
கொண்டிருக்கின்றன. இரவைக்கூட, பகலாக்குகிற அளவிற்கு
மிகச் சிறப்பாக தெரு விளக்குகள் எரிந்து கொண்டிருக்கின்றன.
இதன் காரணமாக அந்த உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு
மின்வாரியத்தின் பில் தொகை அதிகமாக வருகிறது. தயவு
செய்து இதனைச் சமூகாய சேவை என்ற அடிப்படையில்
எடுத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு உதவிடவேண்டும். நீங்கள்
உற்பத்தி செய்கிற மின்சாரத்திற்கு யூனிட்டிற்கு 40 பைசா
அல்லது 45 பைசாதான் செலவாகிறது. டொமஸ்டிக் கனெக்
ஷனுக்கு 53 பைசாவிற்கு தருகிறீர்கள். இந்த டாரிஃபை
உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கும் டொமஸ்டிக் கனெக்ஷன் என்ற
அளவிற்கு மாற்றுவிர்களானால் அவைகளின் நிதிநிலைமை
ஓரளவிற்கு சீரடையும் என்று தெரிவித்து, இந்த கருத்தை
மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் பரிசீலனைக்கு வைக்கிறேன்.

அதைப்போல மற்றொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.
இன்றைக்கு நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இந்து
அறநிலையத் துறைக்கும் அமைச்சராக இருக்கிறார்கள்.
ஹைவன் ஹெக்ஸும் கோவில் அவன் குடியிருக்கார் வீடு அல்ல
வென்று நீதிமன்றம் வரைக்கும் வழக்கு சென்று தீர்ப்பு வந்து
விட்டதை நான் மறுக்கவில்லை. அது என்னுடைய தெரியும்.

446 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

[திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்] [1987 நவம்பர் 11]

இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் பல கோவில்கள் போதிய நிதியுதாரம் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. கோவில்களில் விலை உயர்ந்த விகிதாசனங்கள் இருக்கின்றன. பல பக்தர்கள் விலை உயர்ந்த நகைகளை அணிந்துகொண்டு கோவிலுக்கு வருகிறார்கள். எனவே கோவில்களில் போதிய அளவிற்கு விளக்குகள் இருக்கவேண்டியது அவசியமாகும். கோவில்களின் நிதியுதாரத்தை எடுத்துக்கொண்டு அவைகளுக்கு இலவச மின்சாரம் வழங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்கவில்லை. கோவில்களுக்கு வழங்குகிற மின்சாரத்தை டொமட்டிக் மின்சாரமாக சீர்கள் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று அன்போடு வேண்டுகோள் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதனை உரிய வகையில் பரிசீலனை செய்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தென்காசி தொகுதியில் பல கிராமங்களில் லோட்டேஜ் ட்ராப் என்பது இருந்து வருகிறது. இந்தப் பிரச்சினை தமிழகம் முழுவதும் இருக்கிற பிரச்சினையாகும். நேற்றைக்கு கிருவான்பிழூரிலும் இருந்தது. இதனைப் போக்கு வதற்கான வழிவகைகளைக் காண வேண்டும். இதைப்பற்றி நான் விசாரிக்கிறபோது தமிழகத்தில் 30 கி.மீ. தூரத்திற்கு ஒரு சப்-ஸ்டேஷன் வைத்திருப்பதாகத் தெரிவிக்கிறார்கள். இதையே 15 கி.மீ. தூரத்திற்கு ஒரு சப்-ஸ்டேஷன் என்று மாற்றுவதனால் செலவு அதிகமாகும், நான் மறுக்கவில்லை. ஆனாலும்கூட அப்படி செய்வதால் பெரிய அளவில் வோல்டேஜ் ட்ராப்பை சூறைக்கலாம், மிகப்பெரிய அளவில் ட்ரான்ஸ்மிஷன் லாஸ்குறையும் என்று சொல்கிறார்கள். அதை வாரியம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மனியடிக்கப் பெற்றது) குறுக்கீடுகள் இருந்த நேரத்தைக் கணக்கில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மின்சார மீட்டர்களை வாங்க வேண்டுமென்றால் மின்வாரியத்தில் மீட்டர்கள் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். தனியார் கட்டையில் வாங்குவதென்றால் 3 மடங்கு, 4 மடங்கு விலை அதிகமாகச் சொல்கிறார்கள். எனவே இந்த நிலையில் என் மின்வாரியமே மானோபோலி ப்ரொக்யூர்மென்ட்டாக மீட்டர்களை வாங்கி அத்தனை மின் பயனீட்டாளர்களுக்கும் தரக்கூடாது என்று கேட்க அசைப்படுகிறேன்.

1987 நவம்பர் 11] [திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்]

அடுத்து நாகப்பட்டினம், வடசென்னை, கடலூர், சுவாச்சல் ஆகிய இடங்களில் புதிய அனல் மின்நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

(நன்பகல் 12-00)

அதேபோல் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள கூடங்குளம் அனல் மின் நிலையத்தினுடைய பஸிகள் ஆய்சில் இருக்கின்றன என்ற தகவலைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதிய இடத்திலே, நீங்கள் மின் நிலையத்தைத் துவங்குவதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆனாலும் ஏற்கெனவே இருக்கிற இடத்திலே உள்ள மின் நிலையத்தை நீங்கள் விலகரிப்பு செய்திருக்கானால், அங்கே யிருக்கின்ற அந்த இன்ஜினியரிங் டிபார்ட்மென்ட், அந்த குறிப்பிட்ட ஸ்டாஃப்பிங் டிபார்ட்மென்ட் தேவைகள், ஸ்டாஃப்பிங் டிபார்ட்மென்ட் தேவைகள் அகியவைகளைக் கவனிப்பதோடு அவர்களுடைய அன்றாட நடைமுறைச் சிக்கல்களை எல்லாம் தவிர்த்துப் படிபடி. எனவே இதற்காக புதிய இன்ஜினியரிங் டிபார்ட்மென்டுகளை பகிய இடத்திலே செய்யாமல் சென்னை போன்ற இடத்திலேயோ அல்லது மேட்ரினிலேயோ அல்லது தாச்சுத்தமையிலேயோ அல்லது இன்ன பிற இடங்களிலே உள்ள அனல் மின் நிலையங்களிலேயோ உள்ள உற்பத்தித் திறனை நீங்கள் அதிகப்படுத்துவார்களானால், அதன் மூலமாக மின்சார இலாகாவிற்கு அதிகமான பலன், சேரிப்பு கிடைக்கும். எனவே மின்சார இலாகா இதை அராய்ந்து பார்க்கவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே என்னுடைய அலோசனையாக இந்த மன்றத்தின் மூலமாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் மின்சார இமப்பைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த அந்தக் குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. நாமே இவ் தவறுகளைச் செய்திறோம். விளக்குகள் தேவையெல்லாம் என்னால் அதை நாம் நிறுத்துவதில்லை. அதேபோல் மின் விசிறி தேவையெல்லாம் என்னால் அதை நிறுத்துவதில்லை.

[திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்] [1987 நவம்பர் 11]

எனவே இதன் மூலமாக தேவையில்லாமல் மின்சாரம் வீணாகிறது. லெனின் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்,

“Give me electricity and men, I will give you a revolution”

என்று. அந்த அளவிற்கு மின்சாரத்தினுடைய தேவை மனித வாடிக்கையோடு ஒன்றிய மிக முக்கியமான தேவையாக இருக்கிறது. இதை விளம்பரப்படுத்துகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், தமிழக அரசினுடைய தமிழ்நாடு பாட நூல் நிறுவனத்தோடு மின்சார வாரியம் இணைந்து சுமாராக எட்டாவது வகுப்பு படிக்கின்ற மாணவனுக்கு மின்சாரத்தினுடைய அவசியத்தைப் பற்றியும், மின்சாரத்தினுடைய தேவையைப் பற்றியும், அதனுடைய பலனைப் பற்றியும், மின்சாரத்தை மிச்சப்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றியும் ஆண்டுதோறும் தொடர்ந்து பாடத்திட்டத்திலே சொல்லிக் கொடுப்போமேயானால், மின்சாரத்தை மிச்சப்படுத்தவேண்டும் என்ற அந்த உணர்வை அவனுடைய உள்ளத்திலே ஏற்படுத்துவோமேயானால், அவன் பெரியவனாக வருகிறபோது அவனும் பின்னாலே வருகின்ற தலைமுறையினரும் இதன் மூலமாக நல்லமுறையில் செயல்பட முடியும் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தியாவிலே இருக்கிற 69 அனல் மின் நிலையங்களிலே தமிழகத்திலே இருக்கிற தாதுக்குடி 76 சதவீதம் பயன்படுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். இருந்தாலும் கூட, அண்மையிலே இருக்கிற நெய்வேலியில் அது 100 சதவீதத்திலே இயங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இந்த 76 சதவீதம் என்பது மற்றவற்றை விட உயர்வாக இருந்தாலும், இந்த மின் நிலையம் 100 சதவீதத்தை எட்ட வேண்டும் என்று நான் அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன் (மணியடிக்கப்பெற்றது).

அடுத்து ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். தமிழகம் முழுவதும் மின்சார இணைப்புக்காக கிணறுகளை வெட்டுகிறபோது, அதற்கு ஒரு மினிமம் டிஸ்டன்ஸ்

1987 நவம்பர் 11] [திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்]

என்று வைத்திருந்தாலும்கூட, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் குறிப்பாக பாலாறு சர்டிபிகேட் வாங்க வேண்டும் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் உள்ள மாவட்டங்களிலேயே வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில்தான் விவசாயம் கிணற்றுப் பாசனமாக இருக்கிற காரணத்தால், அன்டர்கிரவுண்ட் வாட்டரை நம்பி இருக்கிற காரணத்தால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கதிர்வேலு அவர்களுடைய வேண்டுகோளை நான் இந்த மன்றத்திலே தெரிவிக்க விரும்புவது, பாலாறு பேசினுக்கு மட்டுமாவது நீங்கள் ரிலாக்சேசன் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

டாக்டர் கே. சமரசம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த தமிழ்நாடு சட்ட மன்றப் பேரவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது நான் என்னுடைய உணர்வுகளை இந்த மன்றத்திலே பகிர்ந்து கொள்வதிலே பெருமைப்படுகிறேன். மின்சாரம் என்பது உடலிலே மயிர் இருப்பதைப் போல நாட்டுக்கு மின்சாரம். உயிரற்ற உடல் பிணம் என்று சொல்வார்கள். அதுபோல மின்சாரமற்ற ஒரு நாடு, இருளாக, கட்டையாக, இயங்க முடியாததாக இருக்க முடியும். ஒரு மனிதனின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை, பல்வேறு வகையிலே தேவையானதாக மின்சாரம் இருக்கின்றது என்பதையும், ஒரு நாட்டின் பலம், சக்தி, ஒளி, ஒலி, வளர்ச்சியாவும் மின்சாரமாக இருக்கின்றது. என்பதையும் யாரும் மறந்துவிட முடியாது. அதே நேரத்திலே சுதந்திர நாட்டிலே பல்வேறு ஆட்சிகள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. சாதாரணமாக ஆண்டுதோறும் எத்தனை மூறை மின் வெட்டுகள் வந்து மக்களை அலைக்கழித்து இருக்கின்றன என்ற பாடம் ஏராளமாக நம்மிடத்திலே இருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டிலே, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்திலே கூட வரலாறு காணாத வறட்டி ஏற்பட்டது.

[டாக்டர் கே. சமரசம்] [1987 நவம்பர் 11]

அணையில் தண்ணீர் இல்லை, விவசாயம் பாதிப்பு, கால்நடைத் தீவனம் கிடைப்பதில்லை. அது வேறு நாட்டுக்குப் போகிறது. மாடு மற்ற மாநிலங்களுக்குச் செல்கிறது; மக்களே வேறு மாநிலங்களுக்கு வேலைத் தேடிச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். குடிக்கவே தண்ணீர் இல்லை. தண்ணீரை வாரிகளிலே கொண்டு வந்து இங்கே சப்ளை செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில், குடிநீருக்காக கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய குற்றநிலையில் எவ்வளவோ நேரத்தையும், கோடிக்கணக்கில் ரூபாயையும் அதற்காக செலவழித்துக்கொண்டு இருக்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய குற்றச்சாட்டுகளுக்கு இடையில் அ.இ.அ.தி.மு.க. அரசில் குடிசைகளுக்கு மின் ஒளி வழங்கி, விவசாயிகளுக்கு இலவச மின்சாரம் வழங்கி, பல்வேறுவகையில் தமிழ்நாட்டு மாந்தர்களுக்கு சலுகைகளையும், உதவியையும் கொடுத்து, கிராமந்தோறும் இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே மின்சாரத்தை கொடுத்த ஒரு நாடு தமிழ்நாடு என்ற பெருமையைப் பெற்று, இன்றையதினம் அகில இந்தியாவிற்கே ஒரு முன்னோடியாக, பவர் கட் அத்தியாவசிய பொருட்களுக்கு இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய வகையில் ஐட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. வாரியம் அந்த வகையில் பணி புரிந்து தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற மற்ற வாரியங்களுக்கு மட்டும் அல்லாமல், இந்தியாவில் இருக்கின்ற பல்வேறு மாநிலங்களில் இருக்கின்ற வாரியங்களுக்கு எல்லாம் வழி காட்டியாக, முன்னோடியாக தமிழ்நாட்டு மின்சார வாரியம் இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல, இங்கே பவர் கட் இல்லை என்பதால் தொழிலுக்கு தடை இல்லை, விவசாயத்திற்கு பாதிப்பு இல்லை, மக்களை புழுக்கத்தில் விடவில்லை, விழாக்களை தடுக்கவில்லை, ஆக்கப்பூர்வமான பணிகளை தடுக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையில் தேவையான மின்சாரத்தை வழங்கி மிகப்பெரிய ஒரு மறுமலர்ச்சியை அ.இ.அ.தி.மு.க. அரசு நாட்டில் உருவாக்கியிருக்கிறது என்பதை சொல்லிக்கொள்ள நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

1987 நவம்பர் 11] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

அது மட்டும் அல்ல, தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற மின்சார வாரியம்தான் அதனுடைய நடைமுறைக்காக, அதனுடைய செய்கைகளுக்காக, அதனுடைய சேவைக்காக, அதனுடைய உற்பத்திக்காக உலக அரங்கிலே இன்றையதினம் பெரும் பெயரைப் பெற்று இந்திய துணைக்கண்டத்திலே மத்திய அரசின் பரிசைப் பெற்று இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எண்ணூர் அனல் மின் நிலையத்தின் நல்லசேவைக்காக 1985 ஆம் ஆண்டு 3.6 இலட்சம் ரூபாயும், 1986 ஆம் ஆண்டு 5.4 இலட்ச ரூபாயும் இந்திய அரசால் பரிசு அளிக்கப்பட்டது. இந்த தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் அதை பெற்று இருக்கிறது என்பதை இங்கே வைப்பதிலே நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல, தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையம் 1984 ஆம் ஆண்டில் 6 இலட்ச ரூபாயையும், ஒரு கேடயத்தையும் பெற்று இருக்கிறது. 1986 ஆம் ஆண்டு 10 லட்ச ரூபாயை மின் உற்பத்தி திறனுக்காக பரிசாக மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்று இருக்கிறது என்று சொன்னால் இதன் சேவையை நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

அது மட்டும் அல்ல, இவ்வளவு பெரிய கடுமையான, வரலாறு காணாத வறட்சி இந்த நாட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கிறபோது இந்தியப் பிரதமரே விமானத்தில் பறந்து வந்து, பகுதி, பகுதி யாகச் சுற்றிப் பார்த்து இந்த அளவுக்கு வறட்சி இருக்கிறது என்று எண்ணி, தேவையான அளவுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு மன வலிமை பெற்றிருக்கக்கூடிய அந்த நேரத்தில், பவர் என்று வருகிறபோது அத்தியாவசிய தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதிலே வாரியம் தன்னுடைய கடமையை மிகச் சிறப்பாக நடத்தி வந்திருக்கிறது என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்வதிலே நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

1977—1987-லே மாநில பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் மின்சார வாரியம் பெரும் பங்கு புரிந்து இருக்கிறது இதுவரையில். அதற்குப் பிறகு, அந்த காலத்திலே 1120 மெகோ வாட் மின்

452 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

[டாக்டர் கே. சமரசம்] [1987 நவம்பர் 11]

உற்பத்தி சேர்க்கப்பட்டது. 1986-87-ல் மொத்தம் மின் உற்பத்தி 3987 மெகோ வாட் ஆகும். அது மட்டும் அல்ல 10 ஆண்டு களுக்கு முன்பு பயன்படுத்தப்பட்ட மின்சாரத்தின் அளவு 8,023 மில்லியன் யூனிட்டாக இருந்தது. இப்போது அது 14,852 மில்லியன் யூனிட்டாக அதிகரித்து இருக்கிறது. இவ்வாறு டொகிமக்களுக்கு சேவை அதிகமாக கிடைத்துள்ளது. இந்த வளர்ச்சி பல்வேறு வகையில் நாம் செய்கின்ற புதுமையான மாற்றம் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது.

1976-77-ல் 46 சதவீதமாக இருந்தது. 1986-87-ல் 64.61 சதவீதமாக இளாண்ட் லோடு பேக்ட்டர் உயர்ந்து இருக்கிறது. இந்த மின் நிலையத்தினுடைய இளாண்ட் லோடு பேக்ட்டர் உயர்ந்து இருக்கிறது. இது இந்திய நாட்டில் உள்ள மற்ற மின்சார வாரியங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் நமது வாரியம் 3-வது மெக்தைப் பெறுகிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல, இத்தாலியிலேயே மிக நல்ல முறையில் வொங்கக்கடிய வாரியமாக நம்முடைய மின்சார வாரியம் இருக்கிறது. 1976-77-ல் 2.85 லட்சம் கிலோ மீட்டராக மின்சார பங்கீடு இருந்தது. 1986-ல் மார்ச் மாதம் முடிய அது 3.72 கிலோ மீட்டராக கொடுத்து இருக்கின்றவகையில் விரிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது, நாம் இதுவரையில் உற்பத்தியை பெருக்கி இருக்கிறோம், தேவையை பர்த்தி செய்து இருக்கிறோம், மின் வெட்டை குறைத்து இருக்கிறோம், பரிசைப் பெற்று இருக்கிறோம். பல்வேறு வகையில் புதிய புதிய தேவையை பெருக்கியது மட்டும் அல்லாமல், தேவைக்கு கொடுத்தது மட்டும் அல்லாமல், இதிலே வறுமைக் கோட்டுக்கீழே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு மின்சாரம் இலவசமாக கொடுத்து இருக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 12-10)

அந்த அடிப்படையில் இந்தத் திட்டம் மிகப் பெரிய அளவிலே, 1976-77-ல் 304 சிறு நிலையங்கள் இருந்தன என்று சொன்னால், அது இப்போது 472 ஆக உயர்ந்து உள்ளன. மின்சாரம் உபயோகப்பவர்களின் எண்ணிக்கை 1976-77-ல்

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான 453
 நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை
 நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

1987 நவம்பர் 11] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

32.23 இலட்சம் என்று சொன்னால், 31—3—1987 வரை 67 இலட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது. இவையெல்லாம் தனி மனிதன் வருமானமல்ல. ஒரு நாட்டினுடைய வளம், தமிழகத்திலே ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றுள்ளவர்களின் குறிக்கோள்களை வைத்து, இலட்சியங்களை வைத்து, எண்ணங்களை வைத்து, விருப்பு வெறுப்பின்றி நிறைவேற்றுவதற்கு எந்தெந்த வகையில் செய்ய முடியுமோ, அந்த வகையிலே முயற்சி எடுத்து, அதிலே இந்தியாவில் நாம் முதலிடம் பெற்றிருக்கிறோம் என்று சொல்வதில் நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

கிராம மக்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்குவதில் தமிழக மின் வாரியம் முதலிடம் வகிக்கிறது. இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே உள்ள மாநிலங்களிலே இருக்கின்ற கிராமங்களுக்கு இந்த மின் இணைப்பு கொடுப்பதிலே, முன்னுரிமை பெற்று முன்னணியில் இருக்கின்ற பெருமையைப் பெற்றிருப்பது நமது மாதிரி தான். மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருப்பது தமிழ்நாடுதான்.

ஆதிதிராவிடர்களுக்கு, கிராமங்களிலே உள்ள மக்களுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதில் தமிழக அரசு மிக அதிக அளவிலே கொடுத்தும், இந்த நாட்டிலே எல்லா விவசாயிகளுக்கும் தேவையான அளவிற்கு, இங்கே இருக்கின்ற சிறு விவசாயிகளுக்கு எல்லாம் பம்ப்செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுத்தும் தமிழக அரசு பெருமையைப் பெற்றிருக்கிறது. எல்லா தெரு விளக்குகளுக்கும் டியூப் லைட் போட்டிருக்கிறோம். குண்டு பல்ப் என்று இருப்பதை மாற்றி, டியூப் லைட், அதாவது குழல் விளக்காக மாற்றி எப்போதும் நல்லமுறையில் அந்த கிராமப்புற மக்கள் இன்பத்தை அடைய வேண்டுமென்ற வகையில் ஏற்பாடு செய்திருப்பது தமிழக அரசுதான். 67 இலட்சம் பம்ப்செட்டுகளுக்கு இந்திய துணைக்கண்டத்திலே மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்திய துணைக் கண்டத்திலே, ஆறில் ஒரு பங்குக்கு மேலாக தமிழகத்திலே மட்டும் கொடுத்திருக்கிறது என்கின்ற பெருமையை நாம் சேர்த்திருக்கிறோம் என்பதனை இங்கே நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[டாக்டர் கே. சமரசம்] [1987 நவம்பர் 11]

குடிசைகளுக்கு மின் இணைப்பு 7.49 இலட்சம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் இன்றைய நிலைமையில், இந்தியாவிலே, மற்ற மாநிலங்களுக்கு முன்னோடியாக பல்வேறு புதிய புதிய வகைகளிலே காற்றாலை மூலமாக, 'Photo Voltaic Street Light Systems' என்ற முறையின் மூலமாக மின்சாரம் வழங்கப்படுகிறது. குக்கிராமங்களுக்கும், கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்து, அதிலேயும் நாம் வெற்றி பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதனை நான் இங்கே சொல்வதிலே பெருமைப்படுகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில், இன்ன பிற பிரச்சினைகளை இங்கே இருக்கின்ற நண்பர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையில் இந்த மின் வாரியம் தமிழக அரசிற்கு அத்தாட்சியாக, அடையாளமாக, நல்ல அரசுக்கு இது ஒரு இலக்கணமாக இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்போது மேலும் பல்வேறு வகையிலே உயர் மட்டத்திலே மின் துறையிலே அவர்கள் நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறார்கள். இப்போது இருக்கின்ற சேர்மன் அவர்கள் மிக நல்ல முறையில் அதனை நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறார்கள். பக்தி என்று சொன்னால் யாரும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. பரிகாசம் செய்வார்கள். இதையே சக்தி என்று சொன்னால் சந்தடி இல்லாமல் காரியத்தை செய்கிறார்கள். இந்தக் காரியத்தை யாரிடத்தில் ஒப்படைத்து, இந்த வேலையை வாங்கி, நாட்டின் உற்பத்தியைப் பெருக்கி உண்மையான ஒரு நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டு வரமுடியுமோ அதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே கிராமிய மட்டத்தில் இன்னும் சில 'டிசிப்ளினரி ஆக்ஷன்' என்று சொல்லக்கூடிய வகையில், சில வழிமுறைகளைக் கையாளவேண்டும். இந்த வாரியத்திலே இருந்தாலும் சரி அல்லது அரசு ஊழியர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் தவறான பாதையில், தவறான முறையில் செல்கின்றபோது, உடனே அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய

1987 நவம்பர் 11] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

வகையில் நிலைமை அமைய வேண்டும். மது அருந்தி ஒருவன் பணி புரிந்தான் என்று சொன்னால், அவனை வேலை நீக்கம் செய்யவேண்டும் என்ற நிலைமை வரவேண்டும். கிராமப்புறத் திலே கீழ் மட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய பலர் பொறுப்புகளிலே யிருந்து தவறக்கூடிய வகையில் நடைமுறையில் செயல்படுகிறார்கள். அதனை உயர்மட்டத்திற்குத் தெரிவிப்பதற்குக்கூட வாய்ப்பு இல்லாமல் போய் விடுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே அதைக் களைந்தெறியக்கூடிய வகையில் பணிபுரிய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், தனியார் தொழிற்சாலைகளிலே அவர்களுக்கு எல்லாம் அள்வப்போது தேவையான மின்சாரத்தை அவர்களே தயாரிப்பதற்கான வழிவகைகளை நாம் செய்தாக வேண்டும். புதிய புதிய கண்டுபிடிப்புகளை ஊக்குவித்து, அதற்குண்டான பரிசை நாம் கொடுத்தாகவேண்டும். அப்படிக்கொடுத்தாலொழிய அவை நல்ல முறையில் செயல்பட வாய்ப்பாக அமையாது. அதற்கு புதிய சிந்தனை தேவை. சூரிய ஒளியிலிருந்து மின்சாரத்தை குறைந்த செலவிலே இப்போது தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை மேலும் முறையாக, குறைந்த செலவிலே தயாரிப்பது எப்படி என்பதற்கான சிந்தனை வளரவேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு நாம் வந்தாலொழிய, இவை நல்லமுறையிலே மேலும் தேவையை பூர்த்தி செய்யக்கூடிய வகையிலே இருக்காது என்று இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் பல்வேறு திட்டங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இங்கே பல்வேறு திட்டங்களைப் போட்டு டெல்லிக்கு அனுப்பி வைத்து இன்னும் வராமல் இருக்கிறது என்ற குறையைச் சொன்னபோது நம்முடைய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் கூட இதை அனுப்பினீர்களா, மீண்டும் போய் கேட்டீர்களா, அவர்களைப் பார்த்தீர்களா என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது ஒன்றுதான். நாம் இருவருமே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்தான். ஏன் மத்திய

456 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

[டாக்டர் கே. சமரசம்] [1987 நவம்பர் 11]

அரசே இந்த வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் தான். இரண்டு பேருக்குமே ஓட்டு போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த மக்களைக் கண்காணிக்க வேண்டிய பொறுப்பு, உதவி செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு, காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு இரண்டு அரசுக்குமே இருக்கிறது என்பதை மனதிலே வைத்து இங்கே நாம் சொல்கிறோம் என்று சொன்னால், கேட்கிறோம் என்று சொன்னால் அது ஆண்டான் நாம் அடிமை என்ற நிலையிலே அல்ல. நாம் கேட்பதெல்லாம் நம்முடைய உரிமையை கேட்கிறோம். நாம் எதற்கும் இச்சைப் படவும் இல்லை; பிச்சை கேட்கவும் இல்லை. வரி இரண்டு அரசுமே வாங்குகிறது. வாங்குகின்ற வரியிலிருந்து மக்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டும் என்பதிலேதான் நாம் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறோமே தவிர, மாநில அரசுக்கு எவ்வளவு அதிகாரம் கிடைக்கின்றதோ அவ்வளவு அதிகாரத்தின் அடிப்படையிலேதான் இங்கே இருக்கின்ற மற்ற கட்சிகள் சிறப்பாக இருக்க முடியும்; தேர்தலிலே தொடர்ந்து நிற்க முடியும்; வெற்றி பெற முடியும்; மக்களைச் சந்திக்க முடியும். அந்த அடிப்படையில் நம்முடைய மனம் பரவலாக்கப்படவேண்டும். அந்த வகையில் நாம் கை கோர்த்து இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலையில் இருந்தால் ஒழிய நாடு சுபிட்சம் அடையாது. ஆகவே ஆத்திரப்படுவதற்கு முன்பாக, அந்த வகையிலே இருக்க வேண்டும் என்று நான் அதிலே சில நண்பர்கள் இருக்கக்கூடியவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒகேனக்கல் மின் திட்டம் என்பது கைவிடப்பட்டதாக இல்லை. அதே நேரத்தில் நிறைவேற்றக்கூடியதாக இன்னும் இல்லாமல் இருப்பது மிக மிக சங்கடமான ஒன்று. காவேரிப் பிரச்சினை வேறு. அதை கவனத்தில் வைக்காது இந்த ஒகேனக்கல் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும். இது வந்தால், இதிலே பல்வேறுவிதமான ராஜதந்திரத்தோடு தமிழ்நாடு வளர்ச்சி பெறுவதற்கும் அதே நேரத்தில் கர்நாடக அரசு கூட மீண்டும் ஒளியை பெறுவதற்கும் வாய்ப்பு உண்டு. இதை பொறுத்தவரையில் கிராமத்திலே ஒன்று சொல்வார்கள். 'கடலை கொல்லையிலே களை எடுத்ததாகவும்

1987 நவம்பர் 11] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

இருக்க வேண்டும் ; கன்றுக்குட்டிக்கு புல் எடுத்ததாகவும் இருக்க வேண்டும்' என்று சொல்வார்கள். இந்த பாவிசிதான் ஸ்கேனக்கல் திட்டத்திற்கு உதவும். அந்த வகையிலே இருக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெய்வேலியிலே முதல் சுரங்கம் முழுவதும் நேரு கால ஒப்பந்தப்படி நமக்கு கிடைக்கிறது. இரண்டாவது சுரங்கத்தில் வெட்டி எடுப்பதில் 28 சதவிகிதம் கிடைக்கிறது. ஆனால் அதில் கிடைக்கிற உபரியை மற்ற மாநிலங்களுக்கு பங்கிட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது மாறுபட வேண்டும். மூன்றாவது சுரங்கம் முழுவதுமாக நமக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்று சொல்வது நாம் இனாமாக அல்ல—நிலக்கரியை வாங்குவது மின் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக. மின் திட்டத்தை நமது பொறுப்பிலே, நமது செலவிலே வாசியமே நடத்தும். தேவையான நிலக்கரியை மட்டும் கொடுத்து உதவுவதற்கு மத்திய அரசு முன்வர வேண்டும். இங்கே இருக்கின்ற இரக்கம் உள்ள காங்கிரஸ் நண்பர்களும் நேரம் வரும்போது அங்கேயே பேச வேண்டும். அப்படிப் பேசி வருகின்றநவன் பவன் நம் எல்லோருக்கும், பொதுவாக நாட்டு மக்களுடைய என்னத்தை நிறைவேற்றக்கூடிய வகையில் இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

தி சுண்டிநியூயஸ் ப்ராசஸ் என்று சொல்லக்கூடிய முறையில் வேலை செய்யும் மில்கனான பேப்பர் மில், இரும்பு வார்ப்பு ஆலைகள், இப்படிப்பட்டவைகளுக்கு எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் பவர் கட் இருக்கக்கூடாது. அது இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்வது மிக மிகத் தேவை. இல்லாவிட்டால் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் அவர்களுக்கும் நஷ்டம் ; உற்பத்தியில் இந்த நாட்டுக்கும் நஷ்டம். ஆகவே அகனை வரையறுத்து எப்படிக் கொடுக்க முடியுமோ அந்த வகையிலே கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் வணங்கி, விரும்பி கேட்டு, மேலும் பல நல்ல கருத்துக்கள் இருக்கின்றன ; மற்றவர்கள் சொல்ல இருக்கின்ற காரணத்தினால், இந்த அளவில் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1987 நவம்பர் 11]

* திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின் வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதி நிலை அறிக்கை குறித்து சட்டப்பேரவை விவாதத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களை முன் வைக்க விரும்புகிறேன். புனல் மின் நிலையம் மூலமாகவும், அனல் மின் நிலையம் மூலமாகவும், அணு மின் நிலையம் மூலமாகவும் தற்போது தமிழ்நாட்டின் தேவை முழுவதுமாக பூர்த்தி செய்துகொள்ளுகின்ற அளவிற்கு மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படாமல், தமிழ்நாட்டின் தேவைக்கு கிட்டத்தட்ட பாதி அளவிற்குத்தான் உற்பத்தி யாகிறது என்ற நிலைமை தமிழகத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தொழிற்சாலைகளுக்கு 40 சதவிகிதம் மின் வெட்டு என்ற நிலைமையும், அதே நேரத்தில், கிராமப் பகுதிகளில் மணிக் கணக்கில், நாள் கணக்கில் மின் வெட்டுக்கள் என்ற நிலைமையும் தமிழகத்தில் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை மிக்க வேதையோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்வதாக அரசு அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும் மத்திய அரசு பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அனுமதியைத் தரவில்லை என்ற குறிப்பை நான் காண்கிறேன். குறிப்பாக, பைக்காரா இறுதி நிலை புனல் மின் திட்டத்திற்கும், பச்சையாறு புனல் மின் திட்டத்திற்கும், சாத்தனூர் புனல் மின் திட்டத்திற்கும், கீழ்பவானி அணை வலது கரைக் கால்வாய் புனல் மின் திட்டத்திற்கும், பவானி கட்டளை அணை புனல் மின் திட்டத்திற்கும், அத்துடன் கடலூர் அனல் மின் நிலையத்திற்கும், கூடங்குளம் அணு மின் நிலையத்திற்கும், இந்த சர்க்காசால் அனுப்பி வைத்த திட்டங்கள் மத்திய அரசின் அனுமதிக்காக, பல மாதங்களாக அனுமதி கிடைக்காமல் மத்தியிலே இருந்து கொண்டு இருப்பதை அமைச்சரவர்கள் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரை வலியுறுத்தி, அந்த அனுமதிகளை விரைவில்

1987 நவம்பர் 11] [திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்]

பெற்றிடுவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்றும், மத்திய சர்க்கார் இத்தகைய காலதாமதத்தைச் செய்யக்கூடாது என்றும் நான் இந்த அவையின் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னதான் இருந்தாலும், மத்திய சர்க்கார் அனுமதி பெற்ற பிறகும் கூட, சில திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் நம்முடைய அரசு காலம் கடத்துவது, காலம் தாழ்த்துவது மிகுந்த ஏமாற்றம் தருவதாக இருக்கிறது.

1986 ஆம் ஆண்டு சென்னையை அடுத்த புலிக்காட்டில் வடசென்னை தெர்மல் நிலையம் கட்ட அனுமதி வழங்கப்பட்டது. அதோடு மட்டுமல்லாமல், 150 கோடி ரூபாய் உலக வங்கிக் கடனும் அனுமதிக்கப்பட்டு இன்றைக்கு நாம் அந்தக் கடனுக்கான வட்டியைச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஓராண்டுக் காலமாக, அந்த நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்வதற்குக் கூட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் மூலமாக அமைச்சரவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசு நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்வதில் இத்தனை காலச் சுணக்கத்திற்கு என்ன காரணம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் . . .

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பிற்பாடு எனது உரையில் பதில் சொல்ல இருந்தாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு பதில் சொல்கிறேன். வடசென்னை அனல் மின் நிலையம், ஆசிய வளர்ச்சி வங்கி உதவியுடன் துவக்கப் படுவதில் கால தாமதம் இருப்பதற்குக் காரணம் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் சிலர் வழக்குத் தொடுத்ததினால்தான். இரண்டு தரப்பிலும் ஆர்க்யூமென்ட்ஸ் முடிந்து விட்டன. தீர்ப்பை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் அனுமதி பெறாமல் ஒரு கட்டிடத்தைக் கட்டினார் என்பதற்காக, கட்டிடத்தை அரசு தகர்த்து எறிந்தது. அதேநேரத்தில் இது ஒரு ஊராட்சிப்

[திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்] [1987 நவம்பர் 11]

பகுதியில் அனுமதி பெறாமல் கட்டிடம் கட்டி ஒரு வியாபாரஸ்தலமாக அதை நடத்தி வருகிறார்களே, அதற்கு எந்த வகையில் அரசு அனுமதி கொடுத்தது அல்லது அந்த ஊராட்சி மன்றம் அனுமதி கொடுத்தது? அந்த ஊராட்சியின் அனுமதி பெறாமல் கட்ட அனுமதித்தது நியாயம்தானா என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டு, வழக்கை விரைவில் நடத்தி, அந்த மின் நிலையத்தை உடனே ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு குறைந்த கட்டணத்தில், ஒரு குதிரை வேகத்திற்கு ரூபாய் 75 என்ற வகையில் மின்சாரத்தைத் தருகிறோம் என்று அரசு விளம்பரம் செய்கிறது. அரசு விளம்பரத்திற்காக மட்டும் இந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறதே தவிர, நிச்சயமாக விவசாயிகளின் நலனுக்காகச் செய்யவில்லை என்பதை இந்தச் சபைக்கு சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

5 குதிரை சக்தி கொண்ட ஒரு மோட்டாரை வைத்து இருக்கிற ஒரு விவசாயி, 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறை ரூபாய் 375 கட்டவேண்டும். அவன் பயன்படுத்தினாலும், பயன்படுத்தாவிட்டாலும், அவனுடைய கிணற்றில் தண்ணீர் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், மின்சாரத் தடை காரணமாக மோட்டார் ரிப்பேர் ஆகியிருந்தாலும், அவன் அந்த ரூ. 375-ஐக் கட்ட வேண்டிய நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறான் என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

பல்வேறு பகுதிகளில் விவசாயிகள், ஒரு மாதம், இரண்டு மாதம் தங்களுடைய விவசாயத் தேவைகளுக்காக மட்டும் மோட்டார்களைப் பயன்படுத்துகிற நிலைமை இன்றைக்கு இருக்கின்றது. ஆனால், அவன் மாதாமாதம் பயன்படுத்துவதாக வைத்துக்கொண்டு, மீட்டர் இல்லாமல், அவன் எவ்வளவு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகிறான் என்று அளந்து பார்க்காமல், ஒட்டு மொத்தமாக ஒரு குதிரை வேகத்திற்கு 75 ரூபாய் என்று வசூல் செய்வது நியாயமல்ல. எனவே மீட்டர் முறையை உடனடியாக அமல்படுத்தவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1987 நவம்பர் 11] [திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்]

அதைப்போல ஜூன் மாதத்தில் ஒருவன் மின் இணைப்பு பெறுவானேயானால், இந்த ஒரு மாத காலத்தில் அவன் 6 மாத காலத்திற்கான ரூ. 375-ஐ கட்ட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதையும் ஜூன் மாதத்திலே, ஜூலை மாதத்திலே மின் இணைப்பு பெற்றவர்கள் பலர் இங்கே தகவல்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில், குமரி மாவட்டத்தில், கடந்த வறட்சி நேரத்தில் குடிநீருக்காக விவசாயக் கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீரைப் பெற்றோம். நகரசபைகளும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் குடிநீரை விநியோகம் செய்வதற்கு விவசாயக் கிணறுகளைப் பயன்படுத்தினார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், அதிகாரிகள் கேட்டுக்கொண்டதற் கிணங்க, விவசாயக் கிணறுகள் வைத்திருந்த விவசாயிகள், விவசாயத்திற்காகப் பயன்படுத்திய தண்ணீரை, குடிநீருக்காகக் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் குடிநீருக்காகக் கொடுத்த காரணத்தால் அது கமர்ஷியல் டாரிப்பில் வரவேண்டுமென்றும். அதற்காக கமர்ஷியல் டாரிப் பிளஸ் ஃபைன் என்ற வகையில் ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் 20,000 ரூபாய், 40,000 ரூபாய் என்று, தண்ணீரைத் தாராளமாக, குடிநீருக்காக வழங்கியவர்களுக்கு ஃபைன் போடப்பட்டு, வசூல் செய்வதற்கு நோட்டீஸ் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. எனவே குடிநீருக்காக தண்ணீரைத் தந்தவர்களுக்கு ஃபைன் போடாமல், அவர்களுக்கு அதிகப்படியான 'டாக்ஸ்' போடாமல், அவர்கள் விவசாயக் கிணற்று நீரை நமக்கு தந்த காரணத்தினால் அவர்களுக்கு அபராதம் விதிக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்று இந்த நல்ல நேரத்தில் நான் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

சிறு விவசாயிகள் ஒரு கிணற்றை வைத்திருப்பார்கள், அந்த விவசாயி தனக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற தன்னுடைய பங்காளிக்கு அல்லது இன்னொருவருக்கு, பாசனத்திற்காக வறட்சி நேரத்தில், அவனுடைய பயிர் பட்டுப்போகக்கூடாது என்று கருதி, கருணையுள்ளதோடு, தண்ணீர் கொடுக்கிற போது, அதை கமர்ஷியல் டாரிப்பில் கொண்டு வருகிற ஒரு நிலைமையும், அந்த விவசாயி அப்படிக் கொடுத்துவிட்ட காரணத்தினால் அவனுடைய மின் இணைப்புக்கு துண்டிப்பு ஏற்படுத்துகிற நிலைமையும், அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மின்

[திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்] [1987 நவம்பர் 11]

இணைப்பை எடுத்து விடுகிற ஒரு நிலைமையும் இன்றைக்கு இருக்கிறது. இந்த நிலைமை மாறவேண்டும். ஏனென்று சொன்னால். இன்றைக்கு, கிரௌண்ட் வாட்டர் டைரக்டரேட், கிட்டத்தட்ட 700, 800 மீட்டர்களுக்கு இடையில் கிணறுகளை அமைக்கக் கூடாது என்கின்ற ஒரு கட்டுப்பாட்டை வைத்திருக்கிறது. அந்தக் கட்டுப்பாட்டை வைத்திருக்கின்ற காரணத்தினால் ஒரு விவசாயி ஒரு கிணற்றைப் போட்டுவிட்ட பிறகு, பக்கத்திலே இருக்கிற விவசாயிக்கு கிணறு போடுவதற்கு, நிலவள வங்கிகளிடமிருந்து கடன் அனுமதி கிடைப்பதில்லை. இந்த நிலைமையில் பக்கத்து நிலக்காரர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பதைக் கட்டுப்படுத்துகிற ஒரு நிலைமையை இங்கே ஏற்படுத்தக் கூடாது என்பதையும், இதையெல்லாம் போக்குவதற்கு மீட்டர் சிட்டத்தை கொண்டுவந்தால்தான் முழுமையாக விவசாயிகள் பயன்பெறுவார்கள் என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஒப்போது விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில், விவசாயத்திற்கு மின் இணைப்பு கொடுப்பதாக இருந்தால் 3 ஹார்ஸ் பவர்-க்கு மேல், 5 ஹார்ஸ் பவர், 10 ஹார்ஸ் பவர் என்று எத்தனை ஹார்ஸ் பவரை வைத்துக்கொண்டாலும், அவர்களுக்கு 3-ஃபேஸ் லைவினிக்ஸாகதான் கொடுக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. சிறிய தோட்டத்தை வைத்திருக்கிற ஒரு விவசாயிக்கு அல்லது சில மணி நேரமே அவனுடைய கண்திரிலிருந்து தண்ணீரைப் பயன்படுத்த முடியும் என்ற நிலைமையில் இருக்கிற ஒரு சிறு விவசாயிக்கு, சாகாரண விவசாயிக்கு சிங்கிள் ஃபேஸ் லைவினிக்ஸாக ஒரு சுகிரை சக்தி கொண்ட அல்லது இரண்டு சுகிரை சக்தி கொண்ட மோட்டாரைப் பொருத்துவதற்கு நிச்சயமாக மின் லைக்கா வணிகி கொடுத்து, மின் இணைப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நல்ல நேரத்திலே கேட்டு, விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுப்பதில் காலதாமதம் கூடாது. அது குவிர்ப்படவேண்டும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அண்மையில், ஹட்சி ஏற்பட்டபோது தஞ்சை மாவட்டத்தில் காவிரி தண்ணீர் வருவதற்கு இல்லாத நிலைமையில், அங்கே யிருந்த ஆங்குழாய் கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்காத

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான 463
நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை
நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

1987 நவம்பர் 11] [திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்]

காரணத்தால் பல விவசாயிகளின் பயிர் பட்டுப்போய் பல
நஷ்டங்களுக்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த
நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னும் மின் இணைப்பு பெறுவதற்கு யாராவது மனு
போட்டால், உனக்கு மின் இணைப்பு தருகிறோம், நீ தயார்
நிலையில் இருக்கிறாயா என்று எழுத்துமூலம் கேட்கிறார்கள்.
ரேடிஸெஸ் சர்டிபிகேட் வேண்டுமென்கிறார்கள், மூன்று மாத
காலத்திற்குள் அல்லது 90 நாட்கள் என்று, ஏதாவது ஒரு கால
கட்டத்தைக் குறிப்பிட்டு, இத்தனை நாட்களுக்குள் அந்த
சர்டிபிகேட்டைத் தராவிட்டால், தயார் நிலையில் இல்லா
விட்டால் உன்னுடைய மனு தள்ளுபடி செய்யப்படும்

(Application will be rejected என்ற வகையில் அவர்களுக்குப்
பதில் தரப்படுகிறது. ஒரு விவசாயி, வறட்சியான நிலையில்,
5 அயிரம், 6 அயிரம் ரூபாய் அல்லது 7 அயிரம் ரூபாய்க்கு ஒரு
கோட்டாரைத் திடீரென்று வாங்கிவிட முடியாத நிலைமையில்,
கடன் பெற்றாகிலும் வாங்கலாம் என்று அவன் இருந்தாலும்,
முடியாத நிலைமை இருக்கிறபோது, அவன் காலக்கெடு
கேட்டால், அவனுக்கு அந்தக் காலக்கெடுவினை அளிக்க
வேண்டும். அவனுடைய மனுவை மீண்டும் பரிசீலனை செய்
வதற்கு, அவன் தயார் நிலையில் வைத்திருக்கிறபோது,
உடனடியாக மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய
வேண்டும். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் வகை செய்யவேண்டு
மென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிர்பகல் 12-30)

ஏழை விவசாயிகளுக்கு இலவசமாக மின்சாரம் தரப்படுகிறது
என்று கொள்கைக் குறிப்பில் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும்,
கொனால் பயன்பெறக்கூறவர்கள் மிகச் சொற்பமே. சொல்லப்
போனால் கிராமப் பகுதிகளில் இருக்கிற குடிசைகளுக்கு
இன்னும் இலவச மின் இணைப்பு தரப்படாத நிலை இருக்கிறது.
மேலும் இங்கே உற்பத்தி செய்யப்படுகிற மின்சாரத்தில்
வேஸ்டேஜ் நிரம்ப இருக்கிறது என்பதையும் குறிப்பில் பார்க்க
பார்க்கிறா. இத்தகைய வேஸ்டேஜ்களைத் தவிர்க்கும் வகையில்,
கிராமப் பகுதிகளில் நிரம்ப டிரான்ஸ்பார்மர்களை அமைக்க
வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

464 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

[திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்] [1987 நவம்பர் 11]

கல்பாக்கம் அணுவின் நிலையத்தில் உற்பத்தி செய்யப் படுகிற மின்சாரத்தில் 75 சதவீதமும், அதைப் போலவே நெய்வேலி இரண்டாவது அனல் மின் நிலையத்தில் உற்பத்தி செய்யப் படுகிற மின்சாரத்தில் 28 சதவீதம் மட்டுமே தமிழகத்திற்குத் தரப்படுகிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி மத்திய சர்க்காரிடம் கேட்டு முழுமையாக அந்த இடங்களில் உற்பத்தியாகிற மின்சாரம் தமிழ்நாட்டிற்கே கிடைப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதைப் போலவே இயற்கை எரி வாயு மூலமாக நரிமணம், கோயில் களப்பால், புவனகிரி ஆகிய இடங்களில் உடனடியாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் சாதாரண எழை மக்கள், கிராமப்புருதிகளில் இருக்கிற மக்கள் கஷ்டத்திற்கு அளாகாமல், மாதாமாதம் தங்களின் மின்சார கட்டணத்தைச் செலுத்துவதற்கு வகை செய்யவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் மின்வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு 25,000 தொழிலாளர்கள் காண்ட்ராக்ட் லேபராக இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் போலும் காண்ட்ராக்ட் லேபர் என்ற வகையில் வைக்காமல், நிரந்தரப் பணியாளர்களாக அவர்கள் ஆக்கப்பட வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1984 ஆம் ஆண்டில் ஊதிய உயர்வுக்கான ஒப்பந்தம் செய்யப் பட்டும் 3 ஆண்டு காலமாக அந்த ஒப்பந்தம் அமுல்படுத்தப் படாத நிலையில் அவர்களுக்கு லீவ்-டி ராவல் கன்செஷன், டெடிகல் கன்செஷன் போன்ற சலுகைகள் ஈரிய காலத்தில் கிடைக்கவும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே மின்வாரியத்தில் பணி புரிகிறவர்கள், பணி புரியும்போது உயிர் இழப்பு ஏற்பட்டால் அவர்களுடைய வாரிசு களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆணை இருக்கிறது. இருந்தாலும் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் ஒரு கறவை மாடு வைத்திருந்தாலோ அல்லது சாதாரணமாக ஒரு சிறிய இட்டிலி கடை வைத்திருந்தாலோ வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க மறுக்கப்படு

1987 நவம்பர் 11] [திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்]

கிறது. அதைப் போலவே கல்வித் தகுதி இல்லை என்ற காரணத்தால் சில குடும்பங்களில் வேலை கிடைக்காமல் பலர் கஷ்டப்படுகிறார்கள். 3,000 பேருக்கு மேல் மாணமடைந்தவர்களின் குடும்பங்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டாலும் கூட இன்னும் பலர் வேலை வாய்ப்பு கேட்டு மனு செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களின் மனுவைப் பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கும் வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, தொழில் துறையில் பின்தங்கியிருக்கிற பல்வேறு பகுதிகளிலும் பலர் ஸ்டேஷன்களை அமைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நெல்லை மாவட்டத்தில் விளாத்திகுளம், கொளத்தூர் போன்ற பகுதிகளிலும், எட்டையாபுரம் பகுதியிலும் பலர் ஸ்டேஷன்களைத் தொடங்கி தொழில்களுக்கு மின்சாரத்தை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் பலர் 'டிக்' போன்ற நிறுவனங்களில் கடன் பெற்று, தொழிற்சாலையைக் கட்டி முடித்து விட்டு, இயந்திரங்களையும் வாங்கி வைத்த பிறகும், நீண்ட நெடுங்காலமாக மின் இணைப்பு கிடைக்காத நிலையில் இருக்கிற காரணத்தால் அவர்கள் எல்லாம் நிரம்ப நஷ்டம் அடைகிறார்கள். எனவே கடன் நிறுவனங்களிடமிருந்து கடன் பெற்று தொழில் தொடங்கியிருப்பவர்களுக்கு உடனடியாக மின் இணைப்பு தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மின்வாரியம் சிறப்பாகச் செயல்பட்டாலும்கூட மத்திய அரசு நிறுவனங்களில் தொழிலாளர்களுக்கு பங்கு இருக்கிறது என்ற நிலையை உருவாக்கியிருப்பதைப் போல், மின் வாரியத்திலும் தொழிலாளர்களுக்கும் பங்கு என்ற நிலையை உருவாக்கி, பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்தவர்களையும் அதில் இயக்குநர்களாக நியமிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான் இந்தத் துறை இன்னும் சிறப்பான துறையாக இருக்கும் என்று எடுத்துச் சொல்லி, இன்றையதினம் இந்த மின் வாரியத்தில் 21 சீப் எஞ்சினீயர்கள் இருக்கிறார்கள்—அதாவது பெரிய அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்திருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

466 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

[திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்] [1987 நவம்பர் 11]

கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோது 5 சீப் எனசினியர்கள் அந்த வாரியத்தில் இருந்தார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி தங்களுக்கு வேண்டியவர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்பதால் 5 சீப் எனசினியர்களை நியமித்திருக்கிறார் என்று குறை சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இன்றைய தினம் மின் வாரியத்தில் 21 சீப் எனசினியர்கள் இருக்கிறார்கள். அதை நான் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. நிர்வாக வசதிக் காகவும், தேவைக்காகவும் சீப் எனசினியர்களின் எண்ணிக்கை அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் அதே நேரத்தில் அடி மட்டத்தில் இருக்கிற காண்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்கள் 25,000 பேர் களையும் நிரந்தர ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், கடந்த சட்டமன்றத்தில், ஐந்தாயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த ஆண்டு வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வாக்குறுதியைக் கொடுத்தார்கள். வீடு கட்ட கடன்தான் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த வீடு கட்டும் திட்டம் எந்த நிலையிலே இருக்கிறது என்பதை விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, இந்தத் துறை திறமையாகச் செயல்பட மின் உற்பத்தி யைப் பெருக்க சர்க்கார் முயற்சியை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

* திரு. மு. ஆறுமுகம்: பேரவையினுடைய மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின் வாரிய 1987-88 ஆம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதும், 1986-87 ஆம் ஆண்டின் துணை நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதும் எனது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இங்கே ஒட்டுமொத்தமாக பேசிய உறுப்பினர்கள் போகின்ற போக்கில் புழுதி வாரி இறைத்துவிட்டுப் போவதைப் போல தமிழ்நாடு மின் வாரியம் தன்னுடைய மின் உற்பத்தி திறனை பெருக்க முடியாமல் இருக்கின்றது என்றும், அதே நேரத்தில் மற்ற மாநிலங்களைவிட மின் உற்பத்தி இங்கே மிகக் குறைவாக இருப்பதாகவும், அதே நேரத்தில் அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை மிக அதிகமாக இருப்பதாகவும் பேசினார்கள். தவறான புள்ளி விவரம் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சபையை திசை

1987 நவம்பர் 11] [திரு. மு. ஆறுமுகம்]

திருப்பப் பார்க்கிறார்கள் என்று ஆரம்பத்திலே பேசிய உறுப்
 பினர்சன் சொன்னார்கள். எந்தவொரு தீர்வாகத் திட்டமும்
 முழுமையாக வெற்றி அடைய வேண்டுமானால் அதிலே பணி
 புரியும் பணியாளர்களின் முழுமையான ஒத்துழைப்பு இருந்தால்
 தான் வெற்றி பெற முடியும் என்பதை உணர்ந்து, அங்கே உள்ள
 பணியாளர்களுக்கு—246.32 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்ட
 போதிலும்—இந்த ஆண்டு தகுதி பெற்ற பணியாளர்கள் அனை
 வருக்கும் 8.33 சதவீதம் போனஸ் ஆகவும், ரூபாய் 400 கருணை
 கொடையாகவும் வழங்கி, இந்தியாவிலேயே நஷ்டத்திலே செயல்
 படக்கூடிய எந்த நிறுவனமும் செய்ய முடியாத மிகப் பெரிய
 சாதனையைச் செய்திருக்கிறது என்றால் உண்மையிலேயே இது
 வரவேற்கக் கூடிய ஒன்றுதான்.

இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள், நாம் மின் உற்பத்தியில் பின்
 தங்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அது மட்டுமல்லாமல்
 மைய அரசின் அமைச்சர்கள்கூட சில நேரங்களில் சொல்லு
 கிறார்கள். இந்த ஆண்டு எண்ணூர் அனல்மின் நிலையத்தில்
 மின் உற்பத்தி குறைந்துவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள்.
 அதற்கெல்லாம் என்ன காரணம் என்பதைப் பற்றி நிந்திப்பவர்கள்
 சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

நம்முடைய மின் உற்பத்தி குறைவுக்கே காரணம் மைய அரசு
 தான் என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்ல முடியும். காரணம்,
 நம்முடைய மின் நிறுவனங்கள் பழுது ஏற்படக்கூடிய நேரத்தில்
 அதற்குத் தேவையான பாகங்களை செய்து கொடுக்கக்கூடிய
 பொறுப்பு மத்திய அரசின் நிறுவனமான பி.எச்.எஸ்.எல். என்ற
 நிறுவனத்திடம்தான் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. அவர்களிடம்
 ஆர்டர் கொடுத்தால் பத்து மாதங்கள், ஒரு வருடம், ஒன்றரை
 வருடம் என்று அவர்கள் காலம் கடத்துவதன் மூலம் நம்முடைய
 உற்பத்தியை பாதிக்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்துகிறார்கள்.
 எல்லோரும் திரும்பத் திரும்ப கீறல் விழுந்த கிராமப்போன்
 ரிகார்டு போன்று பேசுகின்ற ஒரே காரணம் தரமற்ற நிலக்கரி
 விலைக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதுதான். இதன் காரணமாக நாம்
 நம்முடைய மின் உற்பத்தி குறியீட்டை எய்த முடியவில்லை,
 மின் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியவில்லை. மைய அரசால்

[திரு. மு. ஆறுமுகம்] [1987 நவம்பர் 11]

தரமுள்ள நிலக்கரியை கொடுக்க முடியவில்லையென்றால், வெளியே வாங்கிக்கொள்கிறோம் என்றாலும் விடமாட்டேன் என்கிறார்கள். கடவுள் மனிதனாகப்பிறந்து வந்து வேதனைப் பட வேண்டும் என்று பாடுவதைப் போல, இதிலேயே இருந்து கொண்டு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று தரமற்ற நிலக்கரியை வாங்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி ஒரு தடை.

அது மட்டுமல்ல. சொன்னாலும் கோபித்துக்கொள் கிறார்கள். மத்திய அரசினுடைய அனுமதிக்காக பல்வேறு திட்டங்கள் போயிருக்கின்றன. அவை நீண்ட நெடிய தூக்கத்திலே இருப்பதால், தூக்க நிலையிலே இருப்பதால் தமிழக அரசின் பல ஆக்கத் திட்டங்கள் தேக்க நிலை அடைந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை எக்கத்துடன் கூறுவதைத் தவிர வேறு என்ன எங்களால் சொல்ல முடியும்?

(பிற்பகல் 12-40)

தமிழக அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற எல்லா நிறுவனங் களிலும் தலையாய நிறுவனம் இந்த தமிழ்நாடு மின் வாரியம்தான் என்பதை நீங்கள் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எந்தத் துறையிலும் இல்லாத முக்கியத்துவம் இந்தத் துறைக்கு உள்ளது. இன்றைக்கு ஆலைகளாக இருந்தாலும் சரி, தொழிற் சாலைகளாக இருந்தாலும் சரி; கிடாக இருந்தாலும் சரி, வீடாக இருந்தாலும் சரி; தெரு விளக்கானாலும் சரி, ஒரு விளக்கானா லும் சரி, ... (குறுக்கீடு)

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். எந்தத் திட்டம் பெண்டிங்காக இருக்கிறது . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதெல்லாம் மின்துணை குறித்த அறிக்கையிலேயே இருக்கிறது. எது எது எவ்வளவு அண்டுகளாக பெண்டிங்காக இருக்கிறது என்று அறிக்கையிலே இருக்கிறது. அதெல்லாம் பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டரிலே வராது. (குறுக்கீடு)

1987 நவம்பர் 11]

திரு. மு. ஆறுமுகம்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தங்கள் மூலமாக நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எந்தத் திட்டங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். ஒகேனக்கல் திட்டம் 1964-ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசின் இசைவிற்காக அனுப்பப்பட்டது. இன்னும் அது அசையவே இல்லை. 23 ஆண்டுகள் ஆகின்றது. (குறுக்கீடு) என்ன குறை? வேண்டாத மனைவி கால் பட்டால் குற்றம், கை பட்டால் குற்றம். (குறுக்கீடு) சண்முகா நதித் திட்டம் 1972-ல் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. நெல்லித் துறைத் திட்டம் 1974-ல் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அமராவதித் திட்டம் 1979-ல் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. பவானி—கட்டளை திட்டம் 1984-ல் மத்திய அரசினுடைய ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப்பட்டி, அங்கேயே தூங்குகிறது. அப்படி தூங்கிக் கிடக்கக்கூடிய நிலையிலே, தொழிற்சாலைகளுக்கு உடனடியாக மின் இணைப்பு கிடைக்குமா என்று முதலீடு சேம்தவர்கள் ஏங்கிக் கிடக்கிறார்கள். இந்த நிலைக்குக் காரணம் மத்திய அரசின் தூக்க நிலை என்றால் ஏன் கோபம் வருகிறது? இந்தத் திட்டங்கள் காவிரி நதி நீர்ப் பங்கீடு காரணமாகவும் தடைபட்டிருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசு ஏன் காவிரி நதி நீர் பங்கீட்டுப் பிரச்சினையில் உடனடி தீர்வு காணவில்லை? (குறுக்கீடு) பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கடந்த 10 ஆண்டுகளில்

திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்களே கேள்வியையும் எழுப்பி, பதிலையும் சொல்லிவிட்டார்கள். ஏன் திட்டங்களுக்கு இசைவளிக்க காலதாமதம் ஆகிறதென்றால் காவிரி நதி நீர்ப் பிரச்சினை சம்பந்தப்பட்டிருப்பதால், முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் இல்லை. விளக்கத்தில் வருகிறது. பேசும்போது சொல்லுங்கள்.

திரு. மு. ஆறுமுகம்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அப்படி ஒரு காரணம் காட்டி காலத்தை நீட்டிக்கிறார்கள் என்றால் ஏன் மத்திய அரசு நதிகளை தேசிய மயமாக்கவில்லை

470 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான
நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை
நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

[திரு. மு. ஆறுமுகம்] [1987 நவம்பர் 11]

என்று கேட்க விரும்புகிறேன். 10 ஆண்டுகளில் தமிழக மின் வாரியம் 1120 மெகாவாட் அளவுக்கு மின் நிதாவத் திறனை அதிகரித்துள்ளது. இதை பெரிய சாதனை என்று சொல்ல வேண்டும். குறிப்பாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பொறுப் பேற்ற சென்ற ஆண்டு 325 மெகாவாட் அதிகமாக மின் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல. ஒரு குடிசைக்கு ஒரு விளக்கு என்ற திட்டம் 1979-ல் எடுத்துக்கொண்டோம். அதன்மூலம் 50 லட்சத்து 50 ஆயிரம் குடிசைகளுக்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சி ஒளி தந்துள்ளது என்றால் இந்திய வரலாற்றிலேயே வேறு எங்கும் கண்டிராத சாதனையாகும். அதுமட்டுமல்ல, ஒரு லட்சம் கிறு விவசாயிகளுக்கு 1984 ஆம் ஆண்டு, அதாவது பெப்ரவரி அண்ணா அவர்கள் பிறந்த நாளான 15-9-1984 முதல் பம்பு செட்டுகளுக்கு இலவசமாக மின் இணைப்பு வழங்கப் பட்டுள்ளது. அதே 15-9-1984-ல் 7-1/2 இலட்சம் குடிசை களுக்கும் இலவச ஒரு விளக்குத் திட்டத்தையும் தமிழ்நாடு அரசு, புரட்சித் தலைவரவர்களின் அரசு அறிவித்தது.

அதுமட்டுமல்ல, கடந்த 10 ஆண்டுகளில் நம்முடைய மின் வாரியத்தினுடைய உற்பத்தித் திறனைப் பார்க்கும்போது, 30 இலட்சம் பயனிட்டாளர்கள் பயனைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். மூன்றால் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் சொன்னார். மின் வெட்டைத் தவிர்த்திருக்கலாம் என்று. மின் வெட்டு என்னும் போது, இயற்கைச் சூழலால் புனல் மின் நிலையங்களில் மின் உற்பத்தி குறையும்போது ஏற்படுகிறது; தாமதந் நிலக்கரியால் அனல் மின் நிலையங்களில் உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலை நாட்டில் இருக்கும்போது எப்படி மின் வெட்டு இல்லாமல் இருக்கும்? காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே மின் வெட்டு இல்லையா? அன்றைக்கு 10 இலட்சம் பயனிட்டாளர்கள் தானே இருந்தார்கள். இவ்வளவு தொழிற் சாலைகள் இல்லையே; இவ்வளவு மின் உற்பத்தி இல்லையே; அன்றைக்கும் நாட்டிலே மின் வெட்டு இருந்துதான் வந்தது. எனில் இந்திய அளவிலே இன்றைக்கு எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். மின்சார உற்பத்தியிலே தன்னிறைவு பெற்ற கோளா, கர்பாடகா

1987 நவம்பர் 11] [திரு. மு. ஆறுமுகம்]

மாநிலங்களிலேகூட மின்வெட்டு இருக்கின்றது. இராஜஸ்தான் மாநிலம் நம்முடைய அருமை நண்பரின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆளக்கூடிய மேற்குவங்காளத்திலேகூட மின் வெட்டு இருக்கின்றது. மின்வெட்டு என்பது தவிர்க்கமுடியாதது. அது காலத்தின் கட்டாயம். அது யாருடைய தலையிலேயும் திணிக்கப்படக்கூடியது அல்ல. இயற்கையினுடைய சூழ்நிலை என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. இவ்வளவு கஷ்டமான சூழ்நிலையில் ஒரு தரமில்லாத நிலக்கரியை கொண்டு மின் உற்பத்தி பண்ணக் கூடிய சூழ்நிலையிலே இன்றைக்கு தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையமும், எண்ணூர் அனல் மின் நிலையமும் சிறந்தமுறையிலே அதிகமான உற்பத்தியை பெருக்கியதற்கு மத்திய அரசினுடைய பரிசை இரு முறைகள் பெற்றிருக்கின்றது. ஒருமுறை அல்ல, இருமுறை பெற்று இருக்கிறது. இப்போது உற்பத்தி மிக குறைவு. நெய்வேலியிலே நாங்கள் 100 சதவீதம் வந்திருக்கிறோம் என்று காங்கிரஸ் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நிலக்கரி இருக்கிறது. வேண்டும் என்பதை நீங்கள் எரித்துக்கொண்டு இருக்கின்றீர்கள். எங்களுக்கு கரியைக் கொடுக்கமாட்டேன் என்கின்றீர்கள். வரிப்பணத்தை பூராவாக தரம் இல்லாத கரிக்கே கொட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். அங்கே போய் குறை சொல்லி என்ன பிரயோசனம்? மிகப் பெரிய சாதனை. இவ்வாண்டு இறுதியில் மார்ச் 1987-ல் நம்முடைய தமிழ்நாட்டினுடைய மின்சார தேவை 3,600 மெகாவாட் இருக்கும் என்று இன்றைக்கு கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் நம்முடைய மின்சார உற்பத்தி இதுவரைக்கும் நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய அளவு 2700 மெகாவாட் என்பதை நாம் இன்றைக்கு கணக்கிட்டு இருக்கிறோம். ஆக தேவை 3600 மெகாவாட், நாம் உற்பத்தி செய்வது 2700 மெகாவாட். நம்முடைய நிரந்தர பற்றாக்குறை 900 மெகாவாட், இருந்தம்கூட இந்த மின் பற்றாக்குறை ஏழாவது ஐந்தாண்டு திட்ட முடிவிலே நீடிக்கும் என்று கருதப்படுகிறது. ஏழாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் முடிவிற்குள் 1416 மெகாவாட் அளவுக்கு மின் நிறுவத் திறனை அதிகரிப்பதற்கான திட்டங்களைத் தீட்டி நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறோம். அப்படி நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்ற நிலையிலே இம்மாநிலம் தொடர்ந்து பற்றாக்குறை மாநிலமாகவே இருந்து வரும். காரணம் இப்பற்றாக்குறை

[திரு. மு. ஆறுமுகம்] [1987 நவம்பர் 11]

அடுத்து வரும் ஐந்தாவது ஆண்டு திட்ட காலங்களிலே வளர்ந்து வரும் அந்த தேவையைக் கண்காண்டுப் பார்க்கும்போது அது அதிகரித்துக்கொண்டு போகும் ஒழிய குறையவே வாய்ப்பு இல்லை என்பதை சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது.

எனவே மின் வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் புதிய புதிய திட்டங்களைத் தீட்டவேண்டிய கட்டாயமாகி விட்டது. தமிழக மின் வாரியம் சிறந்த முறையில் செயல்பட்டு கொண்டு வந்தும் மின் பற்றாக்குறை இருந்துகொண்டே வருவதற்குக் காரணம், நம் மின் தேவையை கட்டுகட்டும் அளவுக்கு உற்பத்தியை அதிகரிக்க இயலவில்லை. இதற்கு முக்கிய காரணம், இயங்கிவரும் அனல் மின் நிலையங்களுக்குத் தேவையான அளவுக்கு தரம் இல்லாத நிலக்கரியைக் கொடுத்ததுதான் காரணம். அதுவும் கிடைக்கக்கூடிய நிலக்கரியும் அதிக தூரத்திலே இருந்து வருவதனால் அதிக செலவிலே வருகிறது. வெளி மாநிலங்களிலிருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். இதனால் உற்பத்தி ஆகும் மின்சாரத்தின் விலை கூடுதலாக ஆகிவிடுகிறது. அதுபோய் பயனீட்டாளர்கள் தலையிலே விழுகிறது.

இதையெல்லாம் தவிர்க்கவேண்டுமானால் மாநில திட்டத்தின் கீழ் நாம் மிகப்பெரிய 'சூப்பர் தெர்மல் ஸ்டேஷன்' இராட்சத அனல் மின் நிலையம் ஒன்றை நெய்வேலியில் ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்த அனல் மின் நிலையத்திற்குத் தேவையான நிலக்கரிக்கு நாமே ஒரு சுரங்கத்தை வெட்ட வேண்டும். அதற்கு நெய்வேலியிலே ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதற்காக மத்திய அரசினுடைய அனுமதியை இப்போது இங்கே இருக்கின்ற காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களின் ஒத்துழைப்போடு மிக விரைவிலே பெறவேண்டும். இன்றைக்குத் தேவையான நிலக்கரி பெற தமிழக அரசே சுரங்கமும் வெட்டவேண்டும். இன்றைக்கு நெய்வேலியில் இருக்கக்கூடிய நிலக்கரியினுடைய மொத்த அளவு, மொத்த ரிசர்வ் 3000 மில்லியன் டன் என்று கணக்கிடப் பட்டிருக்கிறது. நம் அனல் மின் நிலையங்களுக்கு தேவையானது சுமார் 1900 மில்லியன் டன் என்று நிபுணர்கள் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு மத்திய அரசினுடைய பொறுப்பிலே இருக்கக்கூடிய அந்த சுரங்கத்திலே இருந்து எடுக்கக்கூடிய பழுப்பு நிலக்கரி மூன்றையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் அவர்களுக்கு

1987 நவம்பர் 11] [திரு. மு. ஆறுமுகம்]

ஆண்டு ஒன்றுக்கு 40 மில்லியன் டன் தான் தேவைப்படுகிறது. இருப்பது 3 ஆயிரம் மில்லியன் டன் என்று நிபுணர்கள் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நெய்வேலியில் மாநில அரசின் சொந்தப் பொறுப்பில் ஒரு மின் உற்பத்தி நிலையத்தை ஏற்படுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

தமிழகத்தில் மின் உற்பத்தியை அதிகரிக்க பல திட்டங்களை பல வருடங்களுக்கு முன்பே மத்திய அரசுக்கு அனுமதி வேண்டி அனுப்பியும் இதுவரை மத்திய அரசு அனுமதி வழங்கவில்லை என்று நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். மத்திய அரசு மேலும் காலம் தாழ்த்தாமல் உடனடியாக அவைகளுக்கு அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல பாண்டிச்சேரி—பன்னம் புழா, சோழாக்கிபுழா போன்ற திட்டங்களுக்கு எல்லாம் கேரள அரசின் கண்காணல் கிடைக்காததால் காலத்தாழ்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பிரச்சினைகளிலும் மத்திய அரசு தலையிட்டு தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த இரண்டு திட்டங்களையும் நிறைவேற்றினாலே நமக்கு குறைந்தபட்சம் 200 மெகாவாட் மின்சாரம் கிடைக்கும். மூன்று, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் கேரள அரசோடு பேசி இடுக்கி மின் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். இடுக்கி மின் திட்டத்திற்கு கிடுக்கிப்பிடி போட்டிருந்தால் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பங்கு கிடைத்திருக்கும். இன்றைக்குள்ள மின்பற்றாக்குறையை ஓரளவுக்கு நாம் தவிர்த்திருக்கலாம். அன்றைக்கு அதையும் செய்ய தவறிவிட்டார்கள்.

இன்றைக்கு நம்மிடத்திலுள்ள மின் நிலையங்கள் அனைத்திலிருந்தும் அதிக அளவில் மின் உற்பத்தியைப் பெருக்க முயற்சி செய்துகொண்டு வருகிறோம். அதேநேரத்தில் நான் ஒன்றை இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்பொழுது ஆஸ்திரேலியாவில் தரமான நிலக்கரி கிடைக்கிறது. நாம் ஒருபுறம் கப்பல் வாங்கி வைத்திருக்கிறோம். அந்தக் கப்பல்களுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டும். மத்திய அரசும் நாங்களும் நெருக்கமாக இருக்கிறோம் என்று ஒருபுறம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் உள்ளபடியே நம்முடைய கழுத்தை நெறிக்கிறார்கள்.

474 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

[திரு. மு. ஆறுமுகம்] [1987 நவம்பர் 11]

இப்படிப்பட்ட நிலையை விட்டுவிட்டு உடனடியாக மத்திய அரசு ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து நிலக்கரி இறக்குமதி செய்ய அனுமதி யளிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு மதுரை மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து அண்ணா மாவட்டம் ஒன்று உருவாகியிருக்கிறது. மதுரையில் இருக்கக்கூடிய மதுரை மின் திட்டத்தை தேனியை தலைமையிடமாகக் கொண்டு ஏற்படுத்துவதற்கான செயற் குறிப்பு ஆய்வில் தேங்கிக் கிடக்கிறது. அதனையும் விரைவில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்கு வறட்சியின் காரணமாக கிணற்று நீர் 100, 150 அடிக்குக்கீழ் இருக்கிறது. போர்வெல்களில் 300, 400, 500 அடிக்குக் கீழே தண்ணீர் கிடைப்பதால் விவசாயிகள் மாடுகட்டி தண்ணீர் இறைக்க முடியவில்லை. மசலும் விலை அதிகம். இப்படிப்பட்ட நிலையில் 40 ஆயிரம், 50 ஆயிரம் பம்ப்செட்டு களுக்கு இணைப்பு வழங்கப்படும் என்று குறியீட்டை வைத்திருப்பது சரியல்ல. விவசாயிகள் எந்தவகையிலும் தங்களுடைய கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் எடுக்க முடியாத சூழ்நிலை இருப்பதால் தயவுசெய்து குறைந்தபட்சம் 1 லட்சம் பம்ப்செட்டுகளுக்காவது மின் இணைப்பு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களிலுள்ள புறம்போக்கு நிலத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட வருஷத்திற்கு மேல் ஆக்கிரமிப்பு செய்திருந்தால், அவர்கள் பெயரில் பீ மெமோ பெற்றிருந்து, புறம் போக்கு நிலத்திற்கு தீர்வை கட்டியிருந்து அந்த நிலத்தில் சொந்தமாகக் கிணறு வெட்டியிருந்தால் அவர்கள் கிணற்றி லிருந்து தண்ணீர் எடுத்து காட்டை திருத்தி நிலமாக்க மின் இணைப்பு வேண்டுமென்று கேட்கிற நேரத்தில் பட்டா இருக்கிறதா என்று கேட்டு சான்றிதழ் வாங்கி தர சொல்கிறார்கள். பீ மெமோ, தீர்வை கட்டிய ரசீது, கிணறு வெட்டியிருப்பது போன்றவற்றை எல்லாம் அவர்கள் எற்றுக்கொள்வதில்லை. வருவாய்த் துறைமினரிடம் சான்றிதழ் கேட்டால் அவர்கள் தர முடியாது என்று மறுக்கிறார்கள். 20 வருடமாக நிலத்தை அபயவித்து, அதனைத் திருத்தி நல்ல நிலம் ஆக்கி, பீ மெமோ, தீர்வை ரசீது போன்றவற்றை எல்லாம் வைத்திருந்தால்

1987 தவம்பர் 11] [திரு. மு. ஆறுமுகம்]

அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வருவாய்த் துறையின் சான்றிதழ் இல்லாமலே அவர்களுடைய பம்ப் செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு வழங்க சட்டத்திலே வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சரை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழக மின் வாரியம் எவ்வளவோ சோதனைகளுக்கு இடையிலும் மக்களுடைய தேவைகளை எல்லாம் பூர்த்தி செய்யும் அளவுக்கு சாதனை புரிந்துகொண்டு ஒரு தன்னாட்சி பெற்ற நிறுவனமாக, திறமையாக அகில இந்தியாவிலேயே சிறப்பாகச் செயலாற்றிக்கொண்டு வருகிறது. அதற்குக் காரணமாக இருந்து வருகிற மின் வாரியத்தின் தலைவரையும், அவரோடு இணைந்து செயலாற்றுகின்ற பொறியாளர்களையும் நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. நெருக்கடியான நிலையிலும், இவ்வளவு பெரிய மாநிலத்திற்குத் தேவையான மின்சாரத்தை பகிர்ந்தளித்து, வரலாறு காணாத வறட்சியின் காரணமாக ஏற்பட்ட சோதனைகளையும் பயனீட்டாளர்களுக்கு ஏற்பட்ட வேதனைகளையும் போக்கி சாதனைப் புரிந்து விசகாயம், குடிநீர்த் திட்டங்கள் போன்ற அத்தியாவசியத் திட்டங்களின் வெற்றிக்கு முனைப்போடு செயல்படும் மின்வாரிய நிர்வாகத்தைப் பாராட்டி, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியம் மிகத் திறமையாகச் செயலாற்றி, விஷயங்களை எல்லாம் நல்லமுறையில் முடித்துக் கொண்டு வருகிறது என்று அமைச்சர் அவர்களும், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் நான் ஒன்றைத் திட்டவாட்டமாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதிலே கருத்து வேறுபாடுகூட இருக்க முடியாது என்று நினைக்கிறேன்.

சென்ற 1986-87 ஆம் ஆண்டில் மின்சார சப்ளைஸைப் பொறுத்த மட்டில் 'ஸ்டெபிளிட்டி' இருந்ததின்கலை என்பது உண்மை. அறிவிக்கப்பட்டதைவிட அதிகமாக மின்சார வெட்டு இருந்தது. இந்தப் பேரவையில்கூட மின் வெட்டு ஏற்பட்டு சபை நடவடிக்கையை நிறுத்தி வைத்தது நம்

476 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1987 நவம்பர் 11]

எல்லோருக்கும் தெரியும். மின்வெட்டின் காரணமாக 'லே ஆஃப்' ஏற்பட்டு தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டார்கள். வீடுகளில் மின் அழுத்தம் குறைவாக இருந்ததால் மாணவர்களுக்குப் பாடம் படிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டது என்று பல ஆசிரிக்கர்களுக்கான மாணவர்கள் புகார் சொன்னார்கள்.

அது மட்டுமல்ல. விவசாயிகளுக்கு 20 ரூபி நேரம் மின்சாரம் வழங்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் எந்த நேரம் மின்சாரம் வரும், எந்த நேரம் போகும் என்ற 'காரண்டி' இல்லாத காரணத்தால் விவசாயிகள் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை; சரியான பலனை விவசாயிகள் அனுபவிக்க முடியவில்லை. பத்தாண்டு காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் மின்சார வளர்ச்சியைப் பார்த்தால் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், 1970-ல் 2,424 மெகாவாட், 1986-ல் 3,809 மெகாவாட். அப்படி என்றால் பத்தாண்டு காலத்தில் அதிகமாகப் பெற்றிருக்கக்கூடிய உற்பத்தி 1,385 மெகாவாட்டான். இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் மத்திய சர்க்கார் கையாண்ட கொள்கை, அவர்களுடைய நடவடிக்கையாகும் என்று நாங்கள் சொல்வது மட்டுமல்ல; அமைச்சரவர்களே இன்று கொடுத்திருக்கிற குறிப்பிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

".....the poor quality of coal, poor quality of equipments, galloping prices of fuel and equipments and escalations in freight have resulted in neutralising to a great extent the efforts taken by the Board in improving its efficiency."

அவர்கள் நடைமுறைப் படுத்தக்கூடிய இப்படிப்பட்ட சொல்கையினால் இந்த ஆபத்து நீடிக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த நேரத்திலே ஒன்றை நான் சுட்டிக்காட்டுவது தவறாக இருக்க முடியாது என்று கருதுகிறேன். மத்திய சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நாட்டினுடைய மின்சார வளர்ச்சியை எந்த இடத்திற்குக் கொண்டு சென்றிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். மின்சார வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களைப் பார்க்கின்ற போது 2001-ல் 1,39,700 மெகாவாட் எதிர்பார்க்கப்பட்டு அதிலும் 25,000 மெகாவாட் பற்றாக்குறை இருக்கும் என்று கணக்கிடப் பட்டிருக்கிறது. ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்

மேய்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான 477
 நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை
 நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

1987 நவம்பர் 11] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

தொடக்கத்தில் 29,000 மெகாவாட் உற்பத்திக்குத் திட்டமிட்டார்கள். அதையும் பின்னர் 22,245 மெகாவாட்டாகக் குறைத்துக்கொண்டார்கள். இந்த இலக்கினை நிறைவேற்ற 34,273 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளார்கள். ஆனால் நடப்பு விலைவாசி அடிப்படையில் ஒரு மெகாவாட் உற்பத்தி செய்ய சுமார் 2 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் 22,000 மெகாவாட் உற்பத்தியை எட்ட 44,000 கோடி ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. ஆனால் ஒதுக்கியுள்ள தொகையோ 34,000 கோடி ரூபாய்தான் என்று அறிகிறோம். இதிலே பற்றாக்குறை 10,000 கோடி ரூபாய் திட்டம் நிறைவேறும் காலத்தில், இந்த விலைவாசியின் அடிப்படையில் பார்த்தால், பற்றாக்குறை 25,000 கோடி ரூபாயாக அதிகரிக்கும். அதற்கு ஏற்ற வகையில் திட்டத்தின் அளவு குறைய இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. எவக்மிசிபிடி போர்டு போட்ட திட்டத்தில், ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் சராசரி 40 சதவீதம் விடுபட்டதுபோல இப்போதும் விடப்படும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதன்படி பார்த்தால் 2001-ல் 40,000 மெகாவாட் பற்றாக்குறை இருக்கும்.

(பிற்பகல் 1-00)

இந்தியா சுதந்திரம் பெற்று 40 ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் 82 சதவீதம் வீடுகளுக்கு மின்சார வசதி கொடுக்கப்படவில்லை. மின்சார ஒளி என்றால் என்ன என்றே தெரியாமல் பஸ் இடங்கள் இருக்கின்றன என்பது உண்மை. இந்தியாவின் இயற்கை வளமாக உள்ள நீரிலேயிருந்து மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வது என்பதில் இன்னும் 88 சதவீதம் பயன்படுத்தப்படாமல் வீணாக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை நாம் அறிவோம்.

அடுத்து அனல் மின்சக்தி போன்றவற்றில் கவனம் செலுத்துவதாகக் கூறி வெளிநாடுகளில் ஒப்பந்தம் செய்து கமிஷன் பெறுவதிலேயே நாட்டம் செலுத்தப்படுகிறது. கான்ட்ராக்டர்களிடம் விட்டு காலதாமதம் செய்கின்ற வகையில் கூடுதல் பணத்திற்குக் கான்ட்ராக்ட் கொடுத்து கொள்ளை அடிக்கக் கதவுகள் திறந்துவிடப்பட்டு இருக்கின்றன.

478 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1987 நவம்பர் 11]

சேர்வலாறு திட்டத்தில் கான்ட்ராக்டருடைய கோளாறு காரணமாக 2 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் நம்முடைய வாரியத்துக்கு ஏற்பட்டது. எஸ்டிமேட் தயாரிக்கக்கூடிய நேரத்திலேயே எஸ்கெலேஷன் எப்படி ஏற்படும் என்பதைப் பற்றி ஒரு முன் பார்வை இல்லாமல் எஸ்டிமேட் தயார் செய்து அதனை நடைமுறைப்படுத்துகிறபோது, நடைமுறைப்படுத்த முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு எஸ்கெலேஷனுக்காக மீண்டும் அரசை அணுகி அனுமதி பெறுவதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதன் காரணமாக திட்டங்களில் மிகப்பெரிய காலதாமதம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். ஆகவே எஸ்டிமேட் தயாரிக்கிற நேரத்திலேயே எஸ்கெலேஷன் எப்படி வரும் எந்த அளவுக்கு விலைவாசி உயரும் என்ற அந்தப் பின்னணியை எல்லாம் எண்ணிப்பார்த்து தயாரிப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு அப்படியில்லை.

அடுத்து புனல் மின்சக்தி முழுவதையும் பயன்படுத்துவது, ஏற்கெனவே தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ள மின் உற்பத்தி நிலையங்களின் உற்பத்தித் திறனை தற்போதைய சராசரி 111 சதவீதமாக இருப்பதிலிருந்து 70 சதவீதம் வரையில் உயர்த்துவது, கம்பி மூலம் ஏற்படும் இழப்பைத் தற்போதைய 20 சதவீதத்திலிருந்து 10 சதவீதமாகக் குறைப்பது, மின் திருட்டைத் தடுப்பது, நிலக்கரியின் தரத்தை உயர்த்துவது, அல்லது நம் நாட்டின் தற்போதைய தேவைக் கேற்ப உற்பத்தி இயந்திரங்களை நாம் உருவாக்குவது, அனால் மின் சக்தியை அதிகரிக்க முயல்வது, இந்திய தொழில் நுட்ப அளவை அதிகரித்து அபிவிருத்தி செய்ய ஊக்கமும் ஆக்கமும் தருவது. தேவையான சட்டதிட்டங்களைச் செய்து தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளை இரகசியத் தேர்வு மூலம், நிர்வாகத்தில் சம நிலையில் முழு அதிகாரம் உள்ளவர்களாக நியமனம் செய்வது. இலாக்காவின் மூலம், வரும் பத்தாண்டுகளில் இப்போதுள்ள 48,000 மெகாவாட் மின் உற்பத்தியை ஒரு இலட்சம் மெகாவாட்டாக உயர்த்துவது என்கின்ற இவை அனைத்தையும் செய்ய வேண்டுமென்பது எங்களுடைய கருத்து, இந்த மாற்று அலோசனைகளை மத்திய அரசும், தமிழக அரசும் ஏற்றுக் கொள்வதற்கு இன்றைக்கு மறுக்கிறது. ஆகவே நாம் இன்றைக்கு

1987 நவம்பர் 11] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

என்ன பார்க்கிறோம்? மத்திய அரசு மாநிலங்களில் உள்ள மொத்த உற்பத்தியில் 80 சதவீதத்தைத் தானே எடுத்துக் கொள்ளப் போவதாக அறிவித்திருப்பது ஒரு ஆபத்தான சூழ்நிலை வர இருக்கிறது என்பதை உணர்த்துகிறது.

மைய அரசு மேற்கொண்ட திட்டங்களின் கோளாறுகளின் காரணமாக இந்தியாவில் பல மாநிலங்களில் மின்சாரப் பற்றாக்குறை நிலவி அதனால் மின்வெட்டு நினைக்கப்படுகிறது. மேற்கு வங்காளத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நாங்கள் ஒத்துக் கொள்கின்றோம். காரணம் என்ன? மத்திய அரசினுடைய கொள்கை, மத்திய அரசினுடைய நடவடிக்கை போன்றவற்றின் காரணமாக இன்றைக்கு பாதிப்பு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அதற்கு தமிழகம் விதிவிலக்கல்ல. ஒருவகையில் சொல்லப் போனால் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ள மாநிலங்களில் தமிழகமும் ஒன்று. அதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆகவே இன்றைக்கு பல இலட்சம் விவசாயிகளும், வியாபாரிகளும், பொதுமக்களும் பாதிக்கப்படுவதோடு சிறு தொழில்களும் பெருந்தொழில்களும் பாதிக்கப்படுகின்றன. வே ஆலைச் செய்து ஆலைகள் மூடப்பட்டு இலட்சக்கணக்கில் தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு பட்டினிக்கு அளாக்கப்படுகிறார்கள். மின்வெட்டை சிலசமயம் குறைப்பதும், நீக்குவதும் என்ற வகையில் அரசு அறிவிப்பது காரணமாக நடைமுறையில் மின்சாரப் பற்றாக்குறை, மின்சார வெட்டு போன்றவற்றின் தீய பலனை பொதுமக்கள் நேரடியாக அனுபவித்து வருகிறார்கள் என்பதைக் கால்கிறபோது இதற்கெல்லாம் காரணங்கள் உண்டு; அவற்றைப் போக்குவதற்குரிய வகையில் தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்க மின் வாரியம் முன்வரவேண்டும்.

மாநிலங்களில் நிதிநீர்ப் பிரச்சினை என்பதைப் பொறுத்த வரையில் அதற்குத் தீர்வு காணக்கூடிய வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க மைய அரசு மறுக்கிறது. இன்றைக்கு அதுசம்பந்தமாக கூட்டப்பட்ட கூட்டங்களிலே எல்லாம் மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்குள்ளேயே பேசி முடித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று கையைக் காட்டிவிடுகிறது. இதன்காரணமாக இன்றைக்கு இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு ஏற்படவில்லை. மத்திய அரசிடம் கொடுக்கப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலே கால தாமதம் ஏற்பட்டுள்ளது. அதைத் துரிதப்படுத்துவதற்கு மாநில அரசு எடுத்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த

480 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1987 நவம்பர் 11]

அளவில் எங்களுடைய மாவட்டத்திலே பரவியாறு என்று ஒரு திட்டம் மத்திய அரசினுடைய அனுமதிக்கு அனுப்பப் பட்டு 10 ஆண்டுகளாக அங்கே தேங்கிக் கிடக்கிறது. இது ஒரு தனிப் பட்ட நிகழ்ச்சி அல்ல.

உறுப்பினர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற எலக்ட்ரி சிட்டி போர்டினுடைய புத்தகத்திலே, எவ்வளவு திட்டங்கள் இன்றைக்கு மத்திய அரசினுடைய அனுமதிக்காக தேங்கிக் கிடக்கின்றன என்ற விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே என்ன பார்க்கிறோம் என்றால், இப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு ஒரு மாறுதலை ஏற்படுத்தாமல் நிச்சயமாக தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையில் மின்சாரத்தில் அடிநிலை ஏற்படுத்த முடியாது என்பது என்னுடைய கருத்து.

1982-ல் கார்டு பில்லிங் என்று ஒரு சிஸ்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். இதிலே ஒன்றை தான் கூட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன் 25 லட்சம் நுகர்வோர்கள் இருந்தனர். அதைப் பராமரிக்க 1 லட்சத்து 10 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இருந்தனர். இப்போது 56 லட்சம் நுகர்வோர்கள் இருக்கின்றனர். ஆனால் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை அதற்கு ஏற்ப கூடுவதற்குப் பதிலாக 85 ஆயிரமாகக் குறைந்து விட்டது. அதனால் மின்சார விநியோகம் மற்றும் பராமரிப்பு பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. 1982-ல் கார்டு பில்லிங் சிஸ்டத்தை அமல் நடத்தியதைப் போல இப்போது இரண்டு மாத பில் முறையை திரைப்பதன் மூலம் வேலைப் பளு உயர்வு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. வேலைப் பளு உயர்வு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பது மட்டும் அல்ல ஆட்குறைப்பும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு மாத பில் முறையை அமலுக்கு கொண்டு வருவதன் மூலம் 5,500 ஊழியர்கள் உபரியாக இருக்கின்றனர் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏற்கெனவே 1980-ல் 10 ஆயிரம் களப் பிரிவுத் தொழிலாளர்கள் பதவி பறிக்கப் பட்டது. பின்னர் கார்டுபில்லிங் மூலம் சுமார் 7 ஆயிரம் தொழிலாளர் எண்ணிக்கை குறைந்தது. 1984-ல் 23 ஆயிரம் பதவிகளுக்கு விநியோகப் பிரிவிலும், 7 ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு பிற பகுதிகளிலேயும் வேலை வாய்ப்பு பறிக்கப் பட்டது. இதன் காரணமாக மின்சார வாரியத்தில் வேலை வாய்ப்பு குறைந்து கொண்டே வருகிறது.

1987 நவம்பர் 11] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

பொதுத்துறை எந்த நோக்கத்தோடு ஏற்படுத்தப்பட்டதோ அதன் நோக்கத்திற்கு மாறுப்பட்ட முறையிலே மின்சார வாரியம் செயலாற்றிக் கொண்டு வருகிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். பப்ளிக் செக்டார் நோக்கத்தைப் பொறுத்த அளவிலே ஒன்றை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இங்கே அவை உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த விவரப் பட்டியலிலே தோழர் திரு. ரமணி அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற கருத்துக்கு—எக்காரணத்தைக் கொண்டும் மின் உற்பத்தி தனியார் துறைக்கு அளிக்கப்படக் கூடாது என்று கூறினார்—என்ன பதில் அந்த துறையிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால்...

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதை நேற்றே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரமணி அவர்கள் கேட்டு, அமைச்சர் பதில் சொல்லி விட்டார்கள். திரும்ப அதையே பேசினால் உங்களுடைய நேரம்தான் வீணாகும்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: அதைத்தான் சொல்லுகிறேன். ரமணி அவர்களின் கருத்துக்கு பதிலாக, அதிலே இன்னும் ஒரு முடிவு எடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நேற்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பொது, தனியார் துறைக்கு விட்டு விட வேண்டும் என்பதே இன்றைக்கு இருக்கிற கொள்கையாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் மத்திய அரசுக்கும் உங்களுக்கும் என்ன இதிலே மாறுபாடு என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

மக்கிய அரசு இன்றைக்கே பொதுத்துறைகளை முடி தனியார் துறைக்கு அளிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை கையாண்டு கொண்டிருக்கிறது. அது பொதுத்துறையை நசுக்குகிற முறையிலே சென்று கொண்டிருக்கிறது. வர்த்தகப் பாகையை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறீர்களா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அந்தக் கொள்கையை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறீர்கள் என்றால் தெளிவாகச் சொல்லி விடுங்கள். “பப்ளிக் செக்டார் என்ற துறையை முழுவது அல்லது அதை முடமாக்குவது

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1987 நவம்பர் 11]

என்ற மத்திய அரசின் கொள்கையை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம்.” என்று சொல்லிவிடுங்கள். மத்திய அரசின் அந்தக் கொள்கையை நீங்கள் பின்பற்றுவதன் காரணமாகத்தான் தமிழகத்திலே மின் வெட்டும் மின் பற்றாக்குறையும் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பது எங்களுடைய வாதம். அந்தப் பாதைக்கு நீங்கள் வேகமாகச் செல்லாதீர்கள் என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். மத்திய அரசு இன்றைக்கு உருவாக்கியிருக்கிற தொழிலாளர் பாதையில் நீங்கள் செல்வது சரியல்ல என்றும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் Contented workers are the assets of the industry. என்று சொல்வார்கள். ஆனால் மின்வாரியம் அதைப் புறக்கணிக்கிறது. Anti-labour Policy and unfair trade-practices. இவைகளை இன்றைக்கு மின்வாரியம் கையாண்டு வருகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். முன்னணி ஊழியர்களை நீண்ட தூரம் இடம் மாற்றி பழி வாங்குகிறது. சூழிப்பாக சி.ஐ.டி.யு இயக்கத்தை முடமாக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இன்றைக்கு மின்வாரியம் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்பது எங்களுடைய குற்றச்சாட்டு. மலர் விளம்பரம் சேகரித்ததற்காக 41 முன்னணி ஊழியர்களை வேலை நீக்கம் செய்ய வேண்டுமென்ற பிடிவாதமான நிலையில் இன்றைக்கு வாரியம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு எங்குத் தெரிந்த வரையில் போஸ்டல் அண்ட் டெலிகிராப் எம்ப்ளாயிஸ் யூனியன், வங்கி ஊழியர்கள், அரசு ஊழியர்கள் பல இலாக்காவில் இருப்பவர்களால் இப்படிப்பட்ட சர்வனர்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. அதற்காக அவர்கள் விளம்பரங்களை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி விளம்பரங்கள் வாங்கி விட்டார்கள் என்பது மரண தண்டனைக்கு ஒப்பான அளவில் தண்டனை வழங்குகிற நிகழ்ச்சியா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதனுடைய உள்நோக்கம் என்னவென்றால் சி.ஐ.டி.யு இயக்கத்தை முடமாக்க வேண்டுமென்பது மின் வாரியத்தினுடைய எண்ணம் என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல காண்டிராக்ட் லேபர்களைப் பொறுத்த வரையில் 18 ஆயிரம் ஊழியர்கள் அந்தத் துறையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சட்டப் பேரவையில் அமைச்சர்

1987 நவம்பர் 11] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள். எங்களுடைய கணக்கு 25 ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான ஊழியர்கள் அங்கு இருக்கிறார்கள் என்பதாகும். சட்டப்படி இன்றைக்கு அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பாதுகாப்புக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் கடுமையாகச் சுரண்டப்படுகிறார்கள். 480 நாட்கள் வேலை செய்தால் நிரந்தரம் அக்க வேண்டுமென்று இந்த அவையிலே சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மின் வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்தச் சட்டம் காற்றிலே பறக்க விடப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னொரு விஷயத்தை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். விஜிலன்ஸ் பிரிவு ஒன்றை மின்வாரியம் வைத்திருக்கிறது. இதற்காக ஒரு ஐ.ஜி.யின் தலைமையில் ஒரு பெரிய படையை வைத்துச் செயல்படுகிறது. லஞ்ச லாவண்யம் வாரியத்தில் குறையவும், மின் திருட்டைக் கண்டுபிடிக்கவும் இது வாரியத்தில் அமைக்கப்பட்டது. ஆனால் என்ன பார்க்கிறோம் என்றால்

**

*

அதுபற்றி விசாரணை நடத்துவதற்குத் தயாராக இருந்தால் நான் ஆதாரம் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது என்னவென்றால் அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை இன்றைக்கு இந்த விஜிலன்ஸ் பிரிவு பார்ப்பதில்லை. அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளை முடமாக்க இந்தப் பிரிவைச் செயல்படுத்துகிறார்கள். கேட் கூட்டங்கள் நடத்துவதைக் கூட அவர்கள் தடுக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக நான் ஒன்றை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நாகப்பட்டினம் அனல் மின் நிலையம் சம்பந்தமாக ஆய்வு நடக்கிறது. அதற்காக உருவாக்கப்பட்டிருக்கிற சைட் பேயர் காமேஸ்வரம். அதன் ஆபீஸ் எங்கே வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் மேலப்படானி என்ற இடத்தில் 24 கி.மீ. தூரத்தில் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரிகள் தங்குவது நாகப்பட்டினத்தில்தான். ஏன் சைட்டிலிருந்து 24 கி.மீ. தூரத்தில் அலுவலகத்தை வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் டி.ஏ.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1987 நவம்பர் 11]

வாங்குவதற்காகத்தான். இதனாலே நஷ்டம் ஏற்படவில்லையா? விஜிலன்ஸ் இதைக் கண்டு பிடித்தார்களா, ஆராய்ச்சி நடத்தினார்களா? ஆகவே விஜிலன்ஸ் பிரிவுக்கு இதில் எல்லாம் அக்கறை இல்லை. இதனை தொழிற்சங்க இயக்கத்தை மூட மாக்குவதற்குப் பயன்படுத்துகிற போக்கு சரியல்ல. இன்றைக்கு இருக்கிற லஞ்ச லாவண்யத்தை ஒழியுங்கள். **

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: குறிப்பாகச் சொல்வீர்களானால் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும், துறை நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் வசதியாக இருக்கும். ஒட்டுமொத்தமாக லஞ்சம் என்று சொல்வதால், வாங்காமல் இருக்கிற நல்ல அதிகாரிகளும் கெட்டுப் போகக் கூடாது. ஸ்பெசிபிக்காகச் சொல்லுங்கள். அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். துறை நடவடிக்கை எடுக்கும். ஸ்பெசிபிக்காகச் சொல்வதுதான் ரெக்கார்டிலே இருக்கும். ஸ்விபிங் அஸிகேஷனை எக்ஸ்பன்சு பண்ணி விடுகிறேன்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: நான் ஏற்கனவே சொன்னேன், நான் சொல்வதற்கு பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன். . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஸ்பெசிபிக்காகச் சொன்னால் துறைக்கும் பிரயோஜனம், நாட்டிற்கும் பிரயோஜனம், ஒட்டுமொத்தமாகச் சொல்வதென்றால் எல்லா அதிகாரிகளையும் சேர்த்துச் சொல்வதாகும்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், நான் ஒரு தகவலைக் கொடுத்தால் அதனால் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பார்கள் என்பதற்கு எனக்கு உறுதி அளிக்கப்படுமானால் நான் சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட அதிகாரியின் பெயரைக் கொடுப்பார்களானால், இது சம்பந்தப்பட்டவர்கள் பழிவாங்கப்படமாட்டார்கள் என்ற உறுதியை நான் அளிக்கிறேன்.

**** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.**

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான 485
 நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை
 நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

1987 நவம்பர் 11]

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : அமைச்சர் அவர்களிடம் அந்த
 விவரங்களை நான் எழுதி கொடுக்கிறேன். **

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நாகர்கோவிலில்
 யார் என்று சொன்னால்தானே நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்?
 இல்லை என்றால் நாகர்கோவிலிலே வேலை செய்கிற நல்ல
 அதிகாரிகளையும் சேர்த்து அல்லவா சொல்கிற மாதிரி
 இருக்கும்? ஸ்பெசிபிக்காகச் சொன்னால் அமைச்சர் அவர்கள்
 நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்.

திரு. கு. ரமணி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மின்
 வாரியத்திலே உள்ள பூரா பேர்களுமே லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள்
 என்று அவர் சொல்லவில்லை. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் சொல்லி
 விடுகிறேன். ** என்பதுதான் குற்றச்சாட்டு. நீங்கள்
 ரெக்கார்டைப் படித்துப் பாருங்கள். நாட்டினுடைய நன்மைக்
 காகச் சொல்லவேண்டும். (குறுக்கீடு) அப்படியானால் நல்ல
 அதிகாரியாக இருப்பவர்களுக்கும் இந்த அபிப்பிராயம் வந்து
 விடும். நீங்கள் ஸ்பெசிபிக்காகச் சொல்லவேண்டும். அமைச்சர்
 அவர்கள் அஷ்யூரன்ஸ் கொடுத்துவிட்டார்கள் பழிவாங்கும்
 நடவடிக்கை இருக்காது என்று. நடவடிக்கை எடுத்தால்
 நாட்டுக்கு நல்லது. அவர் ஸ்பெசிபிக்காகச் சொல்ல வருகிறார்.
 அவர் சொல்லட்டும்.

திரு. கு. ரமணி : மின் வாரியத்திலே லஞ்சம் இருக்கிறது
 என்று சொல்லும்போது, மின் வாரியத்தில் உள்ள அத்தனை
 பேர்களும் லஞ்சம் பெறுகிறார்கள் என்று அர்த்தம் அல்ல. அதிலே
 குறிப்பிட்ட லஞ்சத்தைச் சொல்கிறோம் என்று சொன்னால்,
 அதற்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும். அதுகான் அவர் சொல்லக்
 கூடியதே தவிர, மின் வாரியம் மமுவதிவமே லஞ்சம் இருக்கிறது
 என்று குறிப்பு எழுதினால் அது தப்பு. அப்படிச் சொல்லவில்லை.
 (குறுக்கீடு). அப்படியானால் அதை ஸ்பெல் அவுட் பண்ண
 வேண்டும். ஒப்போது நீங்கள் சொன்ன மாதிரி மின் வாரியத்திலே
 மமுவகம் லஞ்சம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அப்படி
 எழுதலாம். இல்லை என்றால் அப்படி எழுதக்கூடாது

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அனைத்திணை
 அகற்றப்பெற்றது.

[1987 நவம்பர் 11]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் சொன்னது,

* * இது சரியா? அப்படித்தான் சொன்னார்.

You may kindly go through the records அதனால்தான் அதை நான் நீக்கிவிட்டேன். (குறுக்கீடு). அதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். இப்போதும் அமைச்சரிடம் ஸ்பெசிபிக்காக எழுதித் தருகிறேன் என்று சொல்கிறார். சபையிலே சொன்னால், நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்று சொல்கிறார் அமைச்சர்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதிக் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்கிறேன். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் இன்றைக்கு சேர்மன் லஞ்சம் வாங்குவதாக நான் சொல்லவில்லை. அல்லது வேறு அதிகாரிகள் என்று சொல்லவில்லை. ** (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எங்கே, எந்த ஊரிலே எந்த அதிகாரி என்று சொன்னால்தானே அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வாய்ப்பாக இருக்கும். ஒரு ஆண்டிலே 10 ஆயிரம் கனெக்சன் கொடுக்கலாம். அந்த 10 ஆயிரம் கனெக்சன் தொடர்பாக இருக்கிற அதிகாரிகள் . . . (குறுக்கீடு)

திரு. கு. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, நீங்களே ஒரு லாயர். உங்களுக்குத் தெரியும், விஷயம் எப்படி என்று. ஒரு ஹவுஸ் கனெக்சன் என்பது, இந்த இடத்திலே பூர் ஹவுஸ் கனெக்சன் என்பதல்ல. ஹவுஸ் கனெக்சன் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட வேலையினுடைய பெயர். இந்த நிர்வாகம் முழுவதிலும் இருக்கக் கூடிய ஹவுஸ் கனெக்சன் என்று அர்த்தம் அல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஹவுஸ் கனெக்சனைத் தமிழ்நாடு முழுவதும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லா இடங்களிலும் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். வீட்டுக்கு மின் இணைப்பு! என்பது தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள எல்லா நகரங்களிலே ஒவ்வொரு மாதமும் கொடுக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கிற அதிகாரிகள் பற்றி அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அது சரியாக வராது. (குறுக்கீடு). ஸ்பெசிபிக்காக ஒரு அதிகாரி மீது சொல்லட்டும். நாகர் கோவிலில் பல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஸ்பெசிபிக்காக

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 நவம்பர் 11] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

இருந்தால் சொல்லிவிடுங்கள். அவர்களுக்குத் தெரியும் என்றால் அதைச் சொல்வதில் என்ன தயக்கம் என்று நான் கேட்கிறேன். அதிகாரிகள் பெயர் தெரியும். அமைச்சர் நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்கிறார். பிறகு சபையிலே சொல்வதில் என்ன சயக்கம்?

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : உதாரணம் சொல்கிறேன். இன்டஸ்ட்ரியல் கனெக்சன் கொடுப்பது என்றால், ஒரு மாவட்டக் நிலை அதைக் கொடுப்பதற்கு ஒன்றிரண்டு அதிகாரிகள்தான் அதற்குப் பொறுப்பு. எல்லா அதிகாரிகளும் பொறுப்பல்ல. அதனால் எல்லா அதிகாரிகளும் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. பொறுப்பிலே இருக்கக்கூடிய, அதற்குப் பொறுப்பேற்று இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் வாங்குகிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதைச் சொல்வதில் உங்களுக்கு என்ன கஷ்டம்? அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்று சொன்ன பிறகும் கூட, இந்த இடத்திலே இருக்கிற இந்த டி.இ., இந்த ஏ.இ. என்று சொல்லி, நாட்டுக்கு நல்லது செய்தால் என்ன? நான் சொல்லமாட்டேன் என்றால் எப்படி? ** என்று “லேக்” காக சொன்னால் எப்படி சரியாகும்? “லேக்” காக நீங்கள் சொல்வதை நான் அனுமதிக்க மாட்டேன். அதையெல்லாம் நீக்கிவிடுகிறேன். நீங்கள் ஸ்பெசிபிக் காக சொல்லுங்கள். அனுமதிக்கவில்லை என்றால் கேளுங்கள். அமைச்சர் அவர்களே அஷ்யூரன்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : நாகர்கோவிலிலே இன்டஸ்ட்ரியல் கனெக்சன் கொடுப்பதற்கு, பொறுப்பிலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரி—எனக்குப் பெயர் தெரியாது. அவர்களும்—லஞ்சம் கேட்டிருப்பதாகவும், கொடுத்ததாகவும் தகவல் இருக்கிறது. இந்த விவரங்களை வேண்டுமானால், புள்ளி விவரங்களோடு எழுதிக் கொடுக்கிறேன் என்று ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பொறுப்பேற்றிருக்கிறோன்கிறேன் என்று அவர் சொல்லிவிட்டார்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அதற்குப்பெற்றது.

[1987 நவம்பர் 11]

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அடுத்து குடிசைகளுக்கு விளக்கு கொடுப்பது என்று ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி எ. எஸ். பொன்னம்மாள் அவர்கள் கேட்ட ஒரு கருத்துக்கு, மின்சார வாரியம் கல் சுவர் இருந்தால் கொடுக்க முடியாது என்று பதில் கொடுத்திருக்கிறது. நான் என்ன சொல் கிறேன் என்றால், கல் சுவர் இருந்தால் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்கிற கிரைட்டிரியா இருக்கக்கூடாது. இன்றைக்கு இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், மாண்புமிகு முதலமைச்சரைப் பொறுத்தவரையில், இந்தத் திட்டம் கொண்டு வந்ததினுடைய நோக்கம் என்ன என்று நாங்கள் நம்பிக்கைகொண்டு இருப்பது, குடிசைகளிலே தங்கியிருக்கக்கூடிய ஏழை எளியவர்களுக்கு இல வசமாக, மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்ட வேண்டும் என்பதுதான்.

(பிற்பகல் 1-20)

ஆகவே அந்த வீடுகளில் தங்கி இருக்கக்கூடியவர்கள் ஏழைகளா என்பதைப் பார்த்துக் கொடுக்க வேண்டும். ஒருவேளை இன்றைக்குக் காற்றும், மழையும் இருக்கக்கூடிய காலத்தில் ஒரு பாதுகாப்பு வேண்டி ஒரு அரசு சுவர் வைத்து இருப்பார்கள் அல்லது ஒரு சுவர் கட்டியிருப்பார்கள். ஆனால் அதன் காரணமாக அவர்களுக்கு மறுப்பது என்பது சரியல்ல. எந்தச் சமூகத்தைச் தேர்ந்தவர்களுக்கு இந்தப் பலன் கிடைக்க வேண்டும் என்று அரசு முடிவு செய்து இருக்கிறதோ அந்தப் பலன் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும், உதாரணமாக ஆர். எல். இ. லி.பி., என்.ஆர்.இ.பி., தாட்கோ மூலமாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள் என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். இது மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அப்படிப்பட்ட வீடுகளுக்கு இன்றைக்கு இந்த இலவச மின்சாரம் கிடைப்பாது.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப் பினருடைய தகவலுக்காகவும், அவையின் தகவலுக்காகவும் நான் இதைச் சொல்லுகிறேன். ஆர்.எல்.இ.லி.பி., என். ஆர். இ. பி திட்டத்தில் கட்டிக் கொடுக்கிற வீடுகளுக்கு இலவசமாக ஒரு விளக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று ஏற்கனவே மாண்புமிகு

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான 489
 நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை
 நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

1987 நவம்பர் 11] [திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்]

முதலமைச்சர் அவர்களால் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு நடைமுறையில் அது இருந்து வருகிறது. (குறுக்கீடு) ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது, எனது தொகுதியில் விளக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. நானும் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் அந்த விளக்கைத் தருகிறபோது பார்த்து இருக்கிறேன். சில வீடுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்க முடியாததன் காரணம், அதற்கு வேண்டிய சாமான்கள் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைத் தவிர ஆணை ஏற்கனவே பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தாட்கோவில் கட்டப்படுகிற வீடுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பது சம்பந்தமாக அது ஆய்வில் இருக்கிறது.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் சொன்ன தகவலுக்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் இன்னும் அவ்வாறு போடப்படவில்லை. இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன விவரங்களின் அடிப்படையில் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்கிறோம்.

அதேபோல் சிறு விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் என்று சொல்லும்போது 24 ஏக்கர் நிலம் வைத்து இருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் 10 தென்னை மரம் அவன் வைத்து இருந்தால் அல்லது ஒரு கறவை மாடு வைத்து இருந்தால், வண்டி மாடு வைத்து இருந்தால் அவனுக்கு அந்த மின்சாரம் கிடைப்பதற்குத் தகுதி இல்லை என்று மின்சார வாரியம் இன்றைக்கு ஒரு ஆணை பிறப்பித்து இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. ஆகவே, இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் என்ன நோக்கத்தோடு தமிழக அரசு அமல் செய்யவேண்டும் என்று எண்ணுகிறதோ அதற்குப் பாதகமான நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலைகளை எல்லாம் அரசும், மின்சார வாரியமும் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. வே. கு. சின்னசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 10 தென்னை மரம் இருந்து, வண்டி மாடு வைத்து இருந்தால் கூட நிச்சயமாக அவர்களுக்கு எல்லாம் இன்றைக்கு மின்சாரம் கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இவர் பேசுவதைப் பார்த்தால் எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது.

[திரு. கு. சின்னசாமி]

[1987 நவம்பர் 11]

குடிசைகளுக்கு விளக்கு கொடுப்பது சம்பந்தமாகப் பேசும் போதும் இதுபோல்தான் சொன்னார். என்.ஆர்.இ.பி, ஆர்.எல்.இ.ஜி.பி. திட்டத்தின் மூலம் கட்டப்படுகின்ற வீடுகளுக்கு எல்லாம் எங்கள் ஏரியாவில் மின்சாரம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) தவறான தகவலை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். ஆகவே அதை அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இல்லை, இல்லை, திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் சீக்கிரம் பேசி முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பம்பு செட்டுகளுக்கு ரீ-கனெக்ஷன் என்பதைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கனவே வறட்சிக் காலத்தில் டிஸ்கனெக்ஷன் செய்யப்பட்டு உள்ள பம்பு செட்டுகளுக்கு இன்றைக்கு கனெக்ஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் தாசில் தாருடைய சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. இது விவசாயிகளுக்குப் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது, கஷ்டத்தை ஏற்படுத்துகிறது. ஆகவே ஏற்கெனவே கனெக்ஷன் இருந்தவர்களுக்கு ரீ-கனெக்ஷன் கொடுப்பதற்குத் துரித நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் அபராத வட்டி என்ற முறையில் 31-3-1979-க்கு முன்னாலே அவர்கள் கட்ட வேண்டிய பாக்கியைக் கட்டக்கூடியவர்களுக்கு, அபராத வட்டி இல்லை என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அதற்குப் பிறகு ஜி.ஓ. போட்டு வரக்கூடிய நேரத்தில் 1-4-1980-க்குப் பிறகு கட்டக்கூடியவர்களுக்கு வட்டி செலுத்த வேண்டும் என்ற நிலை வந்து இப்போது வட்டி, அபராத வட்டி எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு விவசாயி 30 ஆயிரம் ரூபாய் வரை கட்டவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. இப்படி ஒரு லட்சத்திற்கு அதிகமான விவசாயிகள் இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் பாதிக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய முறையில், எந்த நோக்கத்தோடு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை

1987 நவம்பர் 11] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

அறிவித்தார்களோ, அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்களோ அந்த முறையில் இதை அமல் செய்வதற்கு மின்சார வாரியம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

* திரு. மா. சின்னராசு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு மின் துறை அமைச்சர் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்டிருக்கின்ற தமிழ்நாடு மின் வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வார்ப்பளித்தமைக்கு முதலில் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகத்தினுடைய மின்வாரியம், வெறும் ஒரு எலக்ட்ரிசிட்டி சிஸ்டம் என்று இல்லாமல், தமிழகத்தினுடைய பொருளாதார, சமூக மாறுதலுக்குரிய சாதனமாக (Social and Economic Reforming Media) வாகப் பயன்பட்டு வருகிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் முதலில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த நாட்டினுடைய முதல்வராக மக்களுடைய அன்போடு பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பின்னர், குறை கூறுகிற சிலர் கூட தமிழக மின் வாரியத்தினுடைய மகத்தான சாதனைகளை இந்த நேரத்திலே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தியாவினுடைய பிற் பற்றாக்குறை 19 பில்லியன் யூனிட் என்று கணக்கிடப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தமிழகத்தினுடைய மின் வாரியத்தினுடைய உற்பத்தியும் தேவைக்கு ஏற்றதாக இல்லை என்பதை உள்ளடியே நாம் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோம். தமிழகத்தில் இருக்கின்ற 'ரிசோர்ச்சஸ்-லை, நமக்கு இருக்கின்ற வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தி மிக அதிக அளவிலான மின் உற்பத்திக்கான ஏயற்சிகளைக் கடந்த 10 ஆண்டுகளில் மேற்கொண்டு வருகிறோம் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்று நம்முடைய 'இன்ஸ்டால்ட் கெபாசிட்டி, 1986-87-ல் 2000 மெகாவாட். 1976-77-ல் 1764 மெகாவாட் என்று இருந்ததை இன்று 2000 மெகாவாட்டாக உயர்த்தி, 10 ஆண்டுகளில் மட்டும் கிட்டத்தட்ட 15 சதவீதம் உயர்வை நாம் இன்று எண்கொண்டிருக்கிறோம். அத்தோடு மின் உற்பத்திக்கான

492 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

[திரு. மா. சின்னராசு] [1987 நவம்பர் 11]

வெற்றியின் ஒரு அளவுகோல் இந்த 'இன்ஸ்டால்ட் கெபாசிட்டி' தான். அது தமிழகத்தில் மிக உயரிய நிலையை இந்த 10 ஆண்டுகளில் அடைந்திருக்கிறது என்பதையும், இது அகில இந்திய அளவில், இருக்கிற எல்லா மாநிலங்களையும் நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோதும் மிக உயர்ந்த அளவில் இருக்கிறது என்பதனையும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆக 'இன்ஸ்டால்ட் கெபாசிட்டி' ஆனாலும், 'ஜெனரேட்டிங் ப்ரொடக்ஷிவிட்டி' என்று சொன்னாலும், அதிலும் நாம்தான் இந்தியாவிலேயே மிகுந்திருக்கின்ற ஒரு சில மாநிலங்களில் மூன் வரிசையில் இருக்கிறோம்.

இன்று நம்முடைய தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையமும், எண்ணூர் அனல் மின் நிலையமும், மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பரிசுதளைப் பெற்று, ரூ. 10, ரூ. 5 இலட்சம் பெற்று, அது ஊழியர்களுக்குப் பரிசாக வழங்கப்பட்டிருப்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டி, அதிலே பங்கு பெற்றிருக்கின்ற அனைத்து அதிகாரிகளுக்கும், ஊழியர்களுக்கும் நம்முடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்வது தலையாய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

நெய்வேலியோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது நம்முடைய உற்பத்தித் திறன் குறைவுதான் என்று ஒரு உறுப்பினர் சுட்டிக்காட்டினார். நெய்வேலியில் பம்பு நிலக்கரியினுடைய தரம் நல்லமுறையில் இருக்கிறது. அனால் நமக்கு, தூத்துக்குடி, எண்ணூர் மின் நிலையங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற நிலக்கரியில் தரம் இல்லை என்பதை இந்த மன்றத்தில் பல உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டியதை நான் இங்கே நினைவுட்ட விரும்புகிறேன். ஆக நம்முடைய 'ப்ரொடக்ஷிவிட்டி' 100 சதவீதம் ஆகவேண்டுமென்றால், நூற்றுக்கு நூறு தரமான நிலக்கரி நமக்கு வரவழங்கப்படுமாயின், நிச்சயமாக நாமும் 100 சதவீதம் உற்பத்தித் திறனை எய்த முடியும். அதற்கான எல்லா வாய்ப்புகளையும் பெற்றிருக்கிறோம். அதற்குரிய திறமை நம்முடைய மின் வாரிய ஊழியர்களிடமும், அதிகாரிகளிடமும் இருக்கிறதே என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1987 நவம்பர் 11] [திரு. மா. சின்னராசு]

நிலக்கரியைப் பொறுத்தவரையில் இன்று பலரும் சுட்டிக் காட்டினார்கள். பெட்ரோலை பெறுவதைப்போன்று, நிலக்கரியும் நாடு முழுவதும் ஒரே விலைக்குக் கிடைக்கப் பெறாமல்தான், 'இம்பேலன்சை' சரிப்படுத்த முடியும். அப்போதுதான் தொழில் வளர்ச்சியில் இருக்கிற குறைபாடுகளையும் நீக்கமுடியும். அந்த வரையிலே பெட்ரோல் எப்படி காஷ்மீரிலும், கன்னியா குமரியிலும் 'லோக்கல் டாக்சஸ்' தவிர, ஒரே விலையில் வழங்கப்படுகிறதோ, அது எங்கே உற்பத்தியானாலும், எல்லா இடங்களிலேயும், இந்தியாவிலே ஒரே விலைக்குக் கிடைக்கிறதோ, அதுபோன்று தமிழகத்திற்கும் மற்ற மாநிலங்களுக்கும் ஒரே விலையில் நிலக்கரி கிடைக்கிற ஒரு கொள்கையை மத்திய அரசாங்கம் எடுப்பதுதான் எலக்ட்ரிசிட்டிப் பிரொடக்ஷனுக்கு மட்டுமல்லாமல், தமிழகத்தினுடைய தொழில் வளர்ச்சிக்கும் ஏற்ற ஒரு வாய்ப்பாக அமையும் என்பதை நாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நிலக்கரி மட்டுமல்லாமல் நீர் மின்சார உற்பத்திக்கும் பல்வேறு தடைகளை உறுப்பினர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். நீர் மின்சார உற்பத்திக்கு என்று போடப்பட்ட திட்டங்கள் ஒரு சிலவற்றில் இன்னும்கூட கூடுதலான முயற்சிகளை நாம் மேற்கொண்டால் நிறைவேற்றமுடியும்.

உதாரணத்திற்கு பாண்டியாறு—புன்னம்புழா திட்டத்தைச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நிறைவேற்றுவதற்கு டிவிஷன் போட்டு, திட்டத்திற்கான பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனால் அதிலிருந்து பெறக் கூடிய நீரை நீர்ப்பாசனத்திற்கு பயன்படுத்தவேண்டுமென்று கோவை மாவட்டத்து மக்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க அந்தத் திட்டம் ஒத்திவைக்கப் பட்டது. ஆக இதைக் கூடிய விரைவிலே பேசி, இரண்டு மாநிலங்களுக்கான அளவிலேகூட பேசி, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியும். அது அல்லாமல் இருக்கின்ற ஆதாரங்களை இன்னும் கூட நாம் விரைவாக முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு, நீர் மின் உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா ஆதாரங்களையும் பயன்படுத்த வேண்டும். பயன்படுத்துவதற்கு விரைவான திட்டங்கள் வேண்டுமென்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

494 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

[திரு. மா. சின்னராசு] [1987 நவம்பர் 11]

கின்று நம்முடைய கோவை மாவட்டத்தில் அத்திக்கடலில் ஒரு சிறிய மின் திட்டத்தை நாம் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்டோம். அந்தத் திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்ற நிலை வந்தபோது வன இலாக்காவினுடைய ஆட்சேபணை காரணமாக கைவிடப்படும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அந்த மின் திட்டம் மட்டும் அல்ல. சுமார் 430 கிராமங்களுக்குக் கொடுக்கப் படுகின்ற குடிநீர்த் திட்டமும் இதனால் கைவிடப்படுமோ என்ற அச்சம் கூட நம்மிடையே இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவையின் முன் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் சிறிது நீட்டிக்கப்பெறுகிறது.

திரு. மா. சின்னராசு: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆகவே அந்த நிலையை மாற்றி 6 ஏக்கர் அல்லது 10 ஏக்கர் மரங்கள் வனப் பகுதியில் அழிக்கப்படுவதன் காரணமாக மின்சார உற்பத்தியும் அதே நேரத்தில் 400-க்கு மேற்பட்ட கிராமங்களுக்குக் குடிநீரும் கிடைக்கும் என்றால் நிச்சயமாக அந்த 10 ஏக்கர் வனத்தை நாம் 20 ஏக்கர் அல்ல 200 ஏக்கருக்கு உற்பத்தி செர்துவிட முடியும். பயன்பாட்டைக் கருதி தயவு செய்து அந்தத் தடையை—நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்—அவரே வன இலாக்காவிற்கு அமைச்சராக இருப்பதால்—அரசு அளவிலே பேசி—நீக்கி, குடிநீர் திட்டம், மின் உற்பத்தித் திட்டம் இரண்டும் உடனடியாக நிறைவேற்ற வழி வகுக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே, நெல்லித்துறை மின் திட்டம், மேட்டுப் பாளையத்தின் அருகிலே அமைய இருக்கின்ற அந்தத் திட்டம், பல மாநிலங்களிலே ஒடுகின்ற நீரை வைத்துக்கொண்டு உருவாக்கப் படுகின்ற திட்டம்தான். இதிலே பவானி ஆற்று நீரைத்தான் நாம் பயன்படுத்த இருக்கிறோம். ஆகவே அதற்கும், கோள மாநிலத்தினுடைய உரிமைகளுக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை என்பதை உடனடியாக எடுத்துச் சொல்லி அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான வழியை வகுத்துத்தர வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான 495
 நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை
 நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

1987 நவம்பர் 11] [திரு. மா. சின்னராசு]

நம்முடைய மின்சார வாரியம் எடுத்திருக்கின்ற பல்வேறு முயற்சிகள் காரணமாக மின் உற்பத்தியும், நம்முடைய தேவையும் நிறைவேறுகின்ற அதே நேரத்தில் இன்று மின்சார வாரியத் தினுடைய நிதி நிலை நம்முடைய கவனத்தை எல்லாம் ஈர்க்கின்ற வகையிலே இருக்கிறது. 391 கோடி ரூபாய் அரசாங்கத்தினுடைய நிதியை எதிர்பார்த்து இருக்கின்ற வாரியம். அது இந்த ஆண்டு வறட்சியின் காரணமாக பல்வேறு குழ்நிலையின் காரணமாக 55% கோடி அளவில் அரசாங்கத் தினுடைய நிதி உதவியைப் பெற வேண்டியிருக்கும் என்கிற நிலையை நாம் இன்று பார்க்கிறோம். ஆக இதைத்தான் நாம் இன்று ஆழ்ந்து பரிசீலித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆண்டுக்கு 553 கோடி ரூபாய் அரசாங்கத்தினுடைய நிதி உதவியைப் பெற்று ஒரு மின் வாரியம் தன்னுடைய பணிகளை ஆற்ற வேண்டும் என்று இருந்தால், அடுத்துவரும் ஆண்டுகளில் 500 என்பது 700 ஆகி சில ஆண்டுகளிலே ஆயிரம் கோடியைப் போய் அடையக்கூடும். ஆக மின் வாரியம் தன்னுடைய தேவைக்கு ஏற்ற மின் உற்பத்திக்கும் விநியோகத்திற்கும் தன்னுடைய நிர்வாகத்திற்கும் ஏற்ற வருமானத்தைத் தேடிக்கொள்வதற்கு வேறு வகையான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வில்லையென்றால் நிச்சயமாக அரசாங்கம் தன்னுடைய நிதி நிலை யிலிருந்து மற்ற பணிகளுக்குச் செய்ய வேண்டிய செலவுகளும் மற்ற திட்டங்களுக்கு ஆற்ற வேண்டிய செலவுகளும் பாதிக்கப் படும் என்பதை நாம் இந்த நேரத்திலே கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இருக்கின்ற மின் உற்பத்தியை அதிகரித்துத் தான், மின்சார இலாக்காவை வலுப்படுத்தித்தான் நம்முடைய நாட்டினுடைய பொருளாதாரம் வளர வேண்டி இருக்கிறது என்பதையும், மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகின்ற விவசாயி களுக்கும், குடிசைவாழ் மக்களுக்கும், நாம் கொடுக்கின்ற சலுகையை, ஒரு சமுதாயக் கொள்கையாக அரசு ஏற்றுக் கொள்கின்ற கொள்கை என்ற காரணத்தினாலும், இந்த உதவியை நாம் நியாயப்படுத்தினாலும் தொடர்ந்து இது ஆண்டாண்டு காலமாக அரசாங்கத்தினுடைய உதவியை எதிர்பார்க்கும் நிறுவனமாக இருக்கக்கூடாது. தன்னுடைய சுய தேவையை நிறைவேற்றிக்கொள்கின்ற அளவிற்கு, எப்படி அட்டானமஸ், கார்ப்பரேஷன் என்று அதிகாரங்கள் பெற்று தன்னிச்சையாக

496 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

[திரு. மா. சின்னராசு] [1987 நவம்பர் 11]

செயல்படுகிற அளவிற்கு அதற்கு இருக்கிறதோ அதைப்போலவே அதனுடைய தேவைக்கேற்ற நிதி நிலையைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கும் அது முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு 408 கோடி ரூபாய் திட்ட மதிப்பீட்டிலே மின்சார வாரியம் எடுத்துக்கொள்கின்ற பல்வேறு முயற்சிகளுக்கு இந்த நேரத்திலே பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆக மின்சார உற்பத்தி என்கின்ற வகையில் தமிழகத்தினுடைய பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவுகின்ற மின்சார இலாக்கா தமிழகத்தில் இருக்கின்ற தொழில் நிறுவனங்கள் சிலவற்றினுடைய குறைபாடுகளையும், தொழில் வளர்ந்தால்தான் தமிழகத்தினுடைய பொருளாதாரத்தில் உயர்வு ஏற்படும், வேலைவாய்ப்பும் கூடுதலாகக் கிடைக்கும் என்பதை மனதிலே கொண்டு அவர்கள் நியாயமாக எழுப்புகின்ற சில பிரச்சினைகளை, நம்முடைய தொழிற்சாலைகள் அந்தத் தொழிலினுடைய தன்மையைக் கருதி கனிவோடு பார்க்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள்.

அதிலே ஒன்றாக பேப்பர் இன்டஸ்ட்ரீஸ் இருக்கிறது. அந்தத் தொழிற்சாலைகளை நாம் கன்ட்டினிவஸ் ப்ராசஸ் இன்டஸ்ட்ரீஸ் என்று சொல்கிறோம். அந்தத் தொழிற்சாலைகள் 24 மணி நேரமும் மின்சாரம் இல்லையென்றால் ஓட முடியாது அப்படி நம்முடைய தமிழகத்தில் 27 மில்கள் இருக்கின்றன. வெகு விரைவிலே அந்த மில்கள் எல்லாம் மூடப்பட்டுவிடும் என்ற அபாயகரமான நிலைமை இருக்கிறது. கூடுதல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் நம் நாட்டில் இருக்கிற காரணத்தினாலும், மற்ற மாநிலங்களுடைய விற்பனையோடு போட்டி போட முடியாது இருக்கிற காரணத்தினாலும் அந்தத் தொழிற்சாலைகள் இனிமேல் இந்த நாட்டில் இருக்க வேண்டுமென்றால் கன்ட்டினிவஸ் ப்ராசஸ் இன்டஸ்ட்ரீஸ் லிஸ்ட்டில் அதையும் கொண்டு வந்து, தட்டுப்பாடு இல்லாத மின்சாரத்தை அவர்களுக்கு வழங்குவது நம்முடைய தலையாய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஆகவே, தவிர்க்கமுடியாத ஒரு விதிவிலக்கை நாம் அளித்தாக வேண்டும். எந்தத் தொழிலையும் நசித்துவிடாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்கு—இந்தச் சலுகையைக் கொடுப்பதன் மூலம் யாரும் இன்டஸ்ட்ரியலிஸ்ட்ஸ்-க்கு உதவுவதாக ஆகாது; அந்தத்

1987 நவம்பர் 11] [திரு. மா. சின்னராசு]

தொழிலைச் செய்து கொண்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கும், அந்தத் தொழிலைச் செய்வதன் மூலமாக, உற்பத்தியின் காரணமாக நாம் பெறுகிற வருமானத்தையும் கருத்தில்கொண்டு— அந்தச் சலுகையையும் அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும். 24 மணி நேரமும், மின்சாரத்தைத் தடையின்றி பேப்பர் தொழிற்சாலைகளுக்கு வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோலத்தான், கோவையிலே நலிந்த நூற்பாலைகள். நாம் என்.டி.சி.யிலே எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, தமிழ்நாடு நூற்பாலைக் கழகத்திலே எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற சில நூற்பாலைகளானாலும் சரி, பேச்சுவார்த்தையின் மூலம் திறக்கிற போது, அந்த நூற்பாலைகளுக்கு மின்சாரம் கட்டுப்பாடு இல்லாமல் கொடுப்பதற்கும் மின்சார வெட்டிலிருந்து அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிப்பதற்கும் உறுதி கொடுத்திருக்கிறோம். அப்படிக் கொடுத்திருந்தாங்கூட, உதாரணத்திற்கு ஜோதி மில்லிலும், ராதாகிருஷ்ணா மில்லிலும் பவானி மில்லிலும் நான் பேச்சுவார்த்தையின்போது ஒப்புக்கொண்டபடி, மின்சார வெட்டிலிருந்து விலக்கு அளிக்காத காரணத்தால் இன்று அந்த ஆலைகள் மீண்டும் மூடப்படுகிற ஒரு அபாயகரமான சூழ்நிலை இருக்கிறது. எவ்வளவோ இன்னல்பட்டு. தொழிலாளர்களுடைய துயரத்தைத் துடைப்பதற்காக மீண்டும் அரசாங்கத்தினுடைய முழு உதவியோடு, அரசாங்கத்தினுடைய கோண்டியோடு திறக்கப்பட்ட அந்த நூற்பாலைகளை மின்சாரப் பற்றாக்குறையின் காரணமாக மூடிவிடுகிற ஒரு நிலையை நாம் நிச்சயமாக அனுமதிக்கக்கூடாது.

இன்று மழை பெய்திருக்கிறது. ஹைட்ரோ ஜெனரேஷன் ஓரளவு இன்று இம்ப்ரூவ் அகியிருக்கிறது, வளர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, அதைக் கருத்தில்கொண்டு, அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தும் அந்த நூற்பாலைகளுக்கு சலுகைகளை வழங்கி, அந்தத் தொழிலாளர் குடும்பங்கள் மேலும் நூற்பாலைகள் மூடி அல்லல் படுவதிலிருந்து தவிர்க்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மனியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று மின்சார வாரியத்தில் பல கோடி ரூபாய்கள், நீதிமன்றத்தில் வழக்குகள் இருக்கின்ற காரணத்தால், வசூலிக்க முடியாமல் நிலுவையில் இருக்கின்றன என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு

498 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

[திரு. மா. சின்னராசு] [1987 நவம்பர் 11]

முக்கிய காரணம், ஏதோ மின்சார பயனீட்டாளர்கள், பயன் பெறுபவர்கள், மின்சார இலாகாவை எதிர்த்து வழக்குமன்றத் திற்குச் செல்லவேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் அமைந்தது அல்ல. மின்சார இலாகாவின் சில நேரங்களில் தவறு செய்கிறவர்களைத் தண்டிக்கவேண்டும் என்ற முறையிலே பெனால்ட்டி போடுகிறார்கள். யாராவது ஒருவர் மின்சாரத்தைத் தவறான முறையில் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்றால் ஒரு விவசாயியானாலும் சரி, தொழிற்சாலையானாலும் சரி—போடுகிற பெனால்ட்டி, எவ்வளவு நாள் உபயோகப்படுத்தினார்கள் என்று விசாரிக்காமல், எவ்வளவு மின்சாரத்தை அவர்கள் பயன் படுத்தியிருக்க முடியும் என்ற ஒரு கணக்கையும் எடுக்காமல், அந்த ஸ்குவாட் வந்து பார்த்தவுடனேயே உடனடியாக ஒரு ஆண்டுக் கான மின்சாரக் கட்டணத்தை—அதற்கென்று 100 சதவிகித பெனால்ட்டியையும் சேர்த்து விதிக்கிறார்கள்.

ஆகவே, ஒரு விவசாயிக்குக்கூட, 10 ஆயிரம், 15 ஆயிரம் ரூபாய் என்று பெனால்ட்டி, தண்டம் வருவதும், அதேபோன்று ஒரு தொழிற்சாலைக்கு 2 இலட்சம், 3 இலட்சம் ரூபாய் என்று விசாரிக்காமலேயே அவர்களுக்கு ஒரு தண்டனையை வழங்கி, அவர்கள் மேல் முறையீடு செய்ய மேல் அதிகாரிகளிடம் செல்ல வேண்டும் என்றால், அவர்கள் அடைக்கட்டி விட்டுத்தான் செல்ல வேண்டும் என்ற நிபந்தனை இருக்கிற காரணத்தால் வேறு வழி பில்லாமல் சிறிய விவசாயிகள்கூட, எங்களிடம் வருகிறவர்கள் கூட, நியாயத்திற்கு எங்கும் போகமுடியாமல், வழக்குமன்றத் திற்குத்தான் போகிறார்கள். ஆகவே, அந்த அளவிற்கு உள்ள நிலையை மாற்றி, பெனால்ட்டி விதிப்பதற்கு முன்னால் ஒரு விசாரணை இருக்கவேண்டும். ஒரு இ.இ. பார்த்தார் என்றால், எஸ். இ. யிடம் போய் மறையீடு செய்ய அவர்களுக்கு ஒரு நோட்டீஸ் கொடுத்து, உண்மையிலேயே அவர்கள் மின்சாரத்தைத் தவறான முறையில் பயன்படுத்தினார்களா என்பதை விளக்குவதற்கு அவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பை கொடுத்துதான் பெனால்ட்டி விதிக்கவேண்டும். அது இருந்தால், இன்று கோர்ட்டிலே போய் ஸ்டே ஆகியிருக்கிற ஆயிரக்கணக்கான வழக்குகள் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கும். ஆகவே, அந்த வகையிலே மின்சார இலாகா நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 நவம்பர் 11] [திரு. மா. சின்னராசு]

இறுதியாக ஒன்றே ஒன்று. மின்சார இலாகா ஆயிரக் கணக்கான ஊழியர்களை அந்தப் பணிக்கென்று எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு பக்கம் நம்முடைய மாண்புமிகு திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள், இருக்கிற கான்ட்ராக்ட் லேபர் களுக்கு வேலைவாய்ப்பு வேண்டும் என்று கேட்டாலும், அது முழுமையும் கொடுக்கப்படுகிற அளவுக்கு மின்சார இலாகா வினுடைய நிதிநிலைமை இல்லை என்பது நமக்குத் தெரியும். ரூ. 530 கோடிக்கு அரசாங்கத்தின் உதவியை நாம் நாடிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், எடுக்கிற மின் ஊழியர்களை என்ன தகுதியின் அடிப்படையில் எடுக்கிறோம்? மின் வாரியத்திற்காக மட்டும் இதை நான் சொல்லவில்லை. எங்கே வேலைவாய்ப்பு பிற்காக ஆட்களை எடுத்தாலும், அரசு நிறுவனங்களில் வெறும் மார்க்குகளை மட்டும் தான் வைத்து நாம் எடுக்கிறோம் என்றால் ஒரே மாதிரி பள்ளிக்கூடம் இந்த நாட்டிலே பூராவும் வேண்டும்.

மீட்டர் ரீடிங்கை எடுப்பதற்கு எஸ்.எஸ்.எல்.பி. பிலே அதிக மார்க்குகளைப் பெற்றவரைத் தான் எடுக்க வேண்டும் என்றால், எங்கே நாம் சமூக நீதியை அவர்களுக்கு வழங்குகிறோம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள். வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை அறிவித்து இருக்கிறார்கள். வீட்டிலே 5 பேர் படித்து விட்டு யாரும் வேலைவாய்ப்பு பெறவில்லை என்றால், ஒருவருக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். கிராமத்திலே படிக்கிற பள்ளி மாணவன் 300 மார்க்கு வாங்குவது அரிது. நகரத்திலே இருக்கிற பள்ளி மாணவன் 100-க்கு 100 மதிப் பெண்கள், பர்சன்டேஜ் வாங்குகிற பள்ளியில் படிக்கிறவன், 180 மார்க்குகள் வாங்குகிற வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, படிப்பிற்கு ஒரே நிலையான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்காமல் மார்க்கை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டு, இந்த பிராந்திலே ரெக்ரூட்மென்ட் செய்வதை எந்தவிதத்திலும் சீராயப்படுத்த முடியாது. அதற்கென்று ஒரு கொள்கையை மனப்பமிசு அமைச்சரவர்கள் அரசின் மூலம் வகுத்து, ரெக்ரூட்மென்ட்டிற்கென்று, தகுதியானவர்கள் மட்டும் அல்ல, இந்த நாட்டிலே வாய்ப்பைப் பெறவேண்டியவர்கள் அதைப்

500 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

[திரு. மா. சின்னராசு] [1987 நவம்பர் 11]

பெறவேண்டும் என்கின்ற அளவிற்கு, கொள்கை மாறுதலைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-40)

நம்முடைய தெர்மல் பவர்-க்கான முயற்சிகளை ஒரு பக்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறபோது நெய்வேலியிலே கூடுதலாக அடுத்த ஒரு மின் உற்பத்தி நிலையத்தை துவக்குவதற்கு, தமிழக அரசுக்கு மத்திய அரசாங்கம் அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்பது நம்முடைய மிக முக்கியமான கோரிக்கை. நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கிற நிலக்கரியைப் பயன்படுத்தி நாமாகவே ஒரு தெர்மல் நிலையத்தை அமைத்துக்கொள்வதற்கு அனுமதி வழங்குவதன் மூலம் நம்முடைய மின் தேவையை நாம் நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியும் என்பதை இந்த நேரத்திலே வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மின்சார கணக்ஷன்களுக்கு நாம் விபிடிங் கேட்கிறோம். ஒரே நிலத்தில் இருக்கிற பம்ப்செட்டை அதே நிலத்தில் இருக்கிற இன்னொரு கிணற்றுக்கும், ஒரு நிலத்தில் இருக்கிற மின்சார இணைப்பை, அதே சர்வீஸ் ஹோல்டர் இன்னொரு நிலத்திற்கு மாற்றிக்கொள்வதற்கும், மாவட்ட அளவிலே எங்கேயும் மாற்றிக்கொள்வதற்கும் அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. சிவப்பிரகாசம், கொல்லிமலை பகுதியில், மலைவாழ் மக்களுக்கு சோலார் எனர்ஜி கொடுக்கப் பட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார். 29 இலட்சம் ரூபாய் செலவிலே சோலார் எனர்ஜி சிஸ்டத்தின் மூலம் அவர்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கி, அது பயன்படவில்லை என்ற கருத்தையும் அவர் தெரிவித்து இருக்கிறார். அது பயன்படாததற்குக் காரணம், அதில் இரண்டு மணி நேரம்தான் மின்சாரம் கிடைக்கிறது என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே எல்லோருக்கும் கொடுப்பதைப்போல, மற்ற சிஸ்டத்தில் இருந்தே அவர்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கி, அந்த ஆதிவாசி மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டு இருக்கிறார்கள். அதைப்போல, ஆதிவாசி மக்களுக்கு மின்சாரத்தை வரிசை முறையிலே வாங்க வேண்டுமென்ற நிலையை மாற்றி அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து,

1987 நவம்பர் 11] [திரு. மா. சின்னராசு]

எந்த ஆதிவாசி தன்னுடைய நிலத்திற்கு மின்சார இணைப்பு கேட்டாலும் அவர்களுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதற்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமசசந்திரன் அவர்கள் கட்டிக்காட்டிய ஒரு கருத்தை நான் மறுக்க விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கம் பொதுவாக, பொது நிறுவனங்களை நசுக்கி, தனியார் நிறுவனங்களை ஆதரிக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை ஆதரிக்கிறதே, அதை நங்களும் ஆதரிக்கிறீர்களா என்று கேட்டார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இப்படி ஒரு கொள்கை இருப்பதாக நம்முடைய பிரதமரும் மத்திய அரசாங்கமும் சொன்னது சிடையாது. இன்னும் சொல்லப்போனால், அடிக்கடி நம்முடைய பிரதம அமைச்சர் அவர்கள், எந்தப் பொது நிறுவனமானாலும், அதனுடைய எப்பிஷியன்சி, புரடக்டிவிடி இவைகளையெல்லாம் அபிவிருத்தி செய்து அது தன்னுடைய சுயகாலிலே நிற்கிற அளவிற்கு அதை வலிமையடையச் செய்ய வேண்டுமென்று இன்று எல்லோரையும்விட அதிகமாக வலியுறுத்தி பேசிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படி நசுக்குவதை அவர் கொள்கையாகக் கொண்டு இருக்கிறாரா என்பது அவர்கள் சொன்ன பல முரண்பட்ட கருத்துக்களைப் போல் இதுவும் ஒரு கருத்தாக அமைந்திருக்கிறது. ஆக, மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையும் அதுவில்ல. நம்முடைய மாநில அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையும், பொது நிறுவனமான இதுபோன்ற நிறுவனங்கள் வளரவேண்டுமென்பதுதான் என்பதை இந்த நேரத்திலே கட்டிக்காட்டி, வாய்ப்புக்கு நன்றி சொல்லி முடிக்கிறேன், உணக்கம்.

* திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு போவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின் வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீதும், அதை அவைக்கு அளித்து, அமைச்சர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்குறிப்பின்மீதும் ஒருசில கருத்துக்களை இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்களுடைய உரைக் குறிப்பை நான் ஒரு சிறுபகுதி இரண்டு முறை படித்துப் பார்த்தேன். பல இடங்களில் பெருமிதமும், மகிழ்ச்சியும் மனநிறைவும் கொண்ட உணர்வோடு இந்த அறிக்கையை அவைக்கு அளித்து இருக்கிறார்,

502 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

[திரு. கே. சுப்பராயன்] [1987 நவம்பர் 11]

அமைச்சர் அவர்கள் பெருமிதத்தோடும், மகிழ்ச்சியோடும், மனநிறைவோடும் இந்த அறிக்கையை அளித்திருக்கிற அளவுக்கு, படித்துப் பார்க்கிறபோது நமக்கு மகிழ்ச்சியோ, மனநிறைவோ, பெருமிதமோ ஏற்படவில்லை என்பதைத்தான் இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அந்த அமைச்சருடைய குறையில் சொல்லியிருக்கிறார், ஒன்பதாவது ஐந்தாண்டு திட்ட முடிவில்கூட, அதாவது கி.பி. 2,000 முடிந்தாலும்கூட தமிழ்நாடு மின்சாரத் துறையில் பற்றாக்குறையாகத்தான் இருக்குமாம். இந்த விஷயத்தைக் குறிப்பிலே சொல்லிவிட்டு, மகிழ்ச்சி அடைவதற்கும், பெரும்தம் கொள்வதற்கும் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

21 ஆவது நூற்றாண்டுக்கு இந்தியா ஆரவாரமாக நுழைவதாக சிலர் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் 21 ஆவது நூற்றாண்டிலும் மின்சாரத் துறையில் பற்றாக்குறையாகத்தான் இருக்கும் என்பது, வெட்கப்பட வேண்டிய, வேதனைப்பட வேண்டிய ஒரு விஷயமாகும். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையும் சரி, அமைச்சருடைய உரைக் குறிப்பும் சரி, அவையங்களே இல்லாத ஒரு சபைத் துண்டு பிறந்ததுபோல, தீர்வுகளே இல்லாமல் பிறந்திருக்கிறதே தவிர, உள்ள நிலைமைகளை, நெருக்கடிகளை தனியாக மதிப்பீடு செய்து, அந்த நெருக்கடிகளைத் தீர்ப்பதற்கு உரிய பொருத்தமான மாற்று ஆலோசனைகளைக் கொண்ட ஒன்றாக இல்லை என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற மின்சார நெருக்கடிக்கு முழுமுதற் காரணம் மாநில அரசுதான் என்று நான் குற்றம் சாட்ட வரவில்லை. இந்திய நாட்டினுடைய ஒட்டுமொத்த பொருளாதாச் நிலை, மத்திய அரசாங்கம் மின்சாரத் துறையிலே கடைபிடிக்கக்கூடிய கொள்கை நிலை ஆகியவை இந்தியாவினுடைய எல்லா மாநிலங்களையும் வெகுவாகப் பாதித்து இருக்கிறது என்றாலும், இந்த பாதிப்புகளுக்கு, அண்ணனுக்கு தவறாத தம்பி என்பது போல உங்களுடைய பங்கும் இருக்கிறது என்பதை நிச்சயமாக மறந்துவிடுவதற்கில்லை.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான 503
நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை
நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

1987 நவம்பர் 11] [திரு. கே. சுப்பராயன்]

நான் இங்கே குறிப்பாகக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புவது அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் பூர்வ பிழையாக, தொடங்குகிறபோதே குறிப்பிட்டு விட்டார். பின்னால் ஒரு மிகப் பெரிய தீங்கை, தமிழ்நாட்டுக்குச் செய்யத் துணிந்து விட்டதற்கு ஒரு முன் அறிவிப்பாக, முன்னோசையாக “வரலாறு காரணம் வறட்சி ஏற்பட்டிருப்பதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு யார் காரணம் என்பதையெல்லாம் பின்னாலே பட்ஜெட் வரும்போது பேசலாம். ஆனால் இந்த வரலாறு காரணம் வறட்சியின் பாதிப்பு மாநில அரசுக்கு மட்டும்தானா? இந்த நாட்டில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற மக்களுக்கு அந்த வறட்சி பாதிப்பில்லையா? அந்த வறட்சியின் நெருக்கடி உங்களை மட்டும்தானா பாதிக்கிறது? அந்த வறட்சியின் நெருக்கடியி லீருந்து நீங்கள் உங்களைத் தற்காத்துக் கொள்வதற்கு, குற்ற வாளிகளை விட்டுவிட்டு, அப்பாவி மக்களின்மீது கைவைத்த துணிந்து இருக்கிறீர்கள் என்பதுதான் இந்த அறிக்கையின் மூலம் எங்களுக்குப் புலனாகிறது. என்ன சொல்கிறீர்கள்? 1983-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி வரை, விவசாயிகள் பழைய பாக்கியோடு கட்டுவதற்குச் சலுகை வழங்கியிருக்கிறீர்கள். ஆகா எவ்வளவு பெரிய தரம் உணர்வோடு நீங்கள் அறிவித்திருக் கிறீர்கள். 1988-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரியோடு வறட்சி பாதிப்பு முடிந்துவிடுகிறது என்கிறீர்களா? 1988 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரிக் குள் மின்கட்டணத்தை தொடர்ந்து பல வருஷங்களாக வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த விவசாயிகள் எப்படிக் கட்டுவார்கள் என்பதைப்பற்றி ஏதாவது குறைந்தபட்ச பரிவு உணர்ச்சியாவது உங்களுக்கு இருக்கிறதா? இல்லை. ஆனால், உங்களை நெருக்கடியிலிருந்து தற்காத்துக் கொள்வதில் நீங்கள் காட்டுகிற வேகத்தை, பிரஜைகள்பால் காட்ட வேண்டுமல்லவா? பிரஜைகள்பால் காட்டுவதில் நீங்கள் அக்கறை செலுத்தியிருக் கிறீர்களா? இல்லை என்பதுதான் நான் இங்கே குறிப்பிட்டு சொல்ல விரும்புவதாகும்.

அதைப் போலவே புனல் உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசுகிற போது எனக்கேகூட ரத்தம் கொதித்தது. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் மிக அழுத்தம் திருத்தமாக, ஆவேசத்தோடு மத்திய அரசுக்கு எதிராக,

504 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

[திரு. கே. சுப்பராயன்] [1987 நவம்பர் 11]

துணிச்சலாகவே சொன்னார்கள். பாராட்ட வேண்டிய விஷயம்தான். ஆனால் நான் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புவது, இந்த நெருக்கடியைத் தோற்றுவித்துள்ள கொள்கைகளைக் குறி வைக்கிறார்களா அல்லது ஆடுகிற உங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற இந்த நெருக்கடியிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காக மத்திய அரசின்மீது குற்றத்தைச் சாட்டிவிட்டு தப்பித்துக் கொள்ள முயற்சிக்குகிறார்களா என்பதுதான் என் கேள்வி. இந்த நெருக்கடிக்கு அடிப்படைக் காரணமே மத்திய அரசு கடைப்பிடிக்கிற மின்சாரக் கொள்கைதான். இந்த மின்சாரக் கொள்கையை மாற்றுவதற்கு, கொள்கை பூர்வமான எதிர்ப்பை நீங்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமே தவிர வெறும் சட்டமன்றத்தில் பேசினிடுவதால் நடக்கப் போவது ஒன்றுமில்லை.

இந்தத் துறைக்குப் பொறுப்பான அமைச்சர் இருக்கிறார் அல்லவா? வரலாறு காணாத ஏறட்சியைப் போல, வரலாறு காணாத வகையில் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி—அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க. உறவு வலிவோடும் பொலிவோடும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது அல்லவா? அந்தச் செல்வாக்கை ஏன் நீங்கள் இதற்கு செலுத்தக்கூடாது? அந்தச் செல்வாக்கை உரியபடி செலுத்தி இவற்றிற்குத் தீர்வு காண முயற்சிக்கக் கூடாதா? இன்றைக்கும் சொல்லுகிறோம். ஒகேன்க்கல் திட்டம் நடைமுறைக்கு வருகிற வரை, அதற்கு ஒரு தீர்வு காணப்படுகிறவரை, நிச்சயமாக தமிழ்நாட்டில் இந்த நெருக்கடிக்கு ஒரு குறைந்தபட்ச தீர்வுகூடக் கிடைக்காது. 1964 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இன்றைக்கு வரை அது கிடப்பிலேயே இருக்கிறது. அது என்ன காரணத்தால் கிடப்பில் இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி காங்கிரஸ் நண்பர்களேகூட நியாயப்படுத்திச் சொல்லக் கூடும். ஆனால், கிடப்பில் இருக்கிற திட்டங்கள் எத்தனை என்று பட்டியல் போட்டுக் காட்டுவதற்கு ஒரு அமைச்சராவையா? அதை வலியுறுத்தி நாங்கள் மத்திய அரசுக்குக் கடிதம் எழுதிக் கொண்டேயிருக்கிறோம் என்று எத்தனை முறை சொல்லி யிருக்கிறீர்கள்? முன்னாலே ஒரு அமைச்சர் இருந்தார் அவர் பலமுறை சொன்னார். அவருக்குப் பின்னால் புதிய அமைச்சர் வந்தார். அவரும் சொல்லுகிறார். உங்களுக்குக் கடிதம்

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான 505
 நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை
 நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

1987 நவம்பர் 11] [திரு. கே. சுப்பராயன்]

எழுதுகிற வேலை மட்டும்தானா? கடிதம் எழுதுவதோடு உங்கள் காரியம் முடிந்துவிடுகிறதா? உங்களை மக்கள் ஆட்சியில் அமர்த்தியது, இந்த நெருக்கடிகளைத் தீர்க்க. மத்திய அரசாங்கத்தைப் பொருத்தமுள்ள வகையில் நெருக்க வேண்டும் என்பதற்குத் தான் பொருத்தமுள்ள வடிவத்தில் நெருக்கி, நிர்ப்பந்தித்து, இவற்றை நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டிய பொறுப்பை மறந்து நடைமுறையில் நிறைவேற்றுவதற்கு, தகுதியற்ற வழிமுறைகளை நீங்கள் மேற்கொண்டு வருவதால் தான் இந்த நெருக்கடி நீடிக்கிறது.

கர்நாடகாவோடு பேசி காவிரி பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண வில்லை. காங்கிரஸ் நண்பர்கள் கூட ஏதேதோ கொன்னார்கள். காவிரிப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதில் மத்திய அரசு ஏன் கண்டும் காணாத போக்கை கடைப்பிடிக்கிறது? இந்த வகையில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அதைப் பொறுப்போடு எதிர்க்கிறதா? இல்லை. “நான் அடிப்பதைப் போல் அடிக்கிறேன், நீ அடிவதைப் போல் அடி” என்கிற பாவனை நடக்கிறதே தவிர, இந்தப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண வேண்டும் என்பதில் மத்திய அரசாங்கத்தை உரியபடி நெருக்குவதில் நீங்கள் வெற்றிபெறவில்லை. ஏனென்றால் அதற்குப் பொருத்தமான வழிமுறைகளை நீங்கள் கடைப்பிடிக்கவில்லை என்பதுதான் எங்களுடைய குற்றச்சாட்டாகும்.

மேட்டூர் நீர் வரத்து பற்றியெல்லாம் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். இப்படியெல்லாம் குறிப்பிடுவதால் மட்டும் தீர்வு கண்டுவிட முடியாது. அடிப்படையில் விடை காணப்பட வேண்டியது இதுதான். “தமிழ்நாடு மின்சாரப் பற்றாக்குறை மாநிலம்” என்பதிலிருந்து எப்போது தீர்வு பெறும் என்பதுதான் கேள்வி. நீண்ட நெடுங்காலமாக இருக்கிற மின் பற்றாக்குறைக்கு தீர்வு எப்போது? நாம் இங்கே விவாதித்து தீர்வு காண வேண்டியது இதுதான். அந்தச் தீர்வுக்கு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ன வழிமுறைகளைச் சொல்லுகிறது?

(பிற்பகல் 1-50)

விடப்பில் உள்ள திட்டங்களை மத்திய அரசு நிறைவேற்ற வில்லையென்றால் இந்தப் பேரவையிலேயே ஒரு தீர்மானத்தைப் போடுங்கள். எதிர்பாரத்தில் நாங்கள் இருக்கிறோம். தமிழ்

506 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

[திரு. கே. சுப்பராயன்] [1987 நவம்பர் 11]

தாட்டில் உள்ள பல்வேறு சக்திகளைத் திரட்டுங்கள். தமிழ்நாட்டின் நலனைப் பாதிக்கக் கூடிய வகையில் மத்திய அரசு நடப்பதற்கு எதிராக பலதரப்பினரையும் திரட்டி வலுவான போராட்டத்தை நடத்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தயாராக இருக்கிறதா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தற்போதுள்ள மின் நிலைமை என்னவென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்பிக்கையோடு சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்பிக்கைக்கூட விமரிசிக்கப்பட்டாகத்தான் வந்திருக்கிறது. தற்போதுள்ள 40 சதவிகிதம் மின்வெட்டை அதிகாரிக் காமலேயே 1988 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் இறுதிவரை தற்போதுள்ள மின் நிலைமையைத் தொடர முடியும் என்று நம்பப்படுகிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பரவலாக நம்பப்படுகிறது. இந்த நம்பிக்கை 1988 ஜூனில் முடிகிறது. அதற்குப் பிறகு என்ன கதி? ஜூனுக்குப் பின்னால் இந்த நிலை நீடிக்காது என்கிறார்கள். ஆனால் ஜூனுக்குப் பிறகும் இது தொடர்ந்து நீடிக்க வழி என்ன சொல்லுகிறார்கள். அதைப் பற்றித் தெளிவாக இல்லை.

அதே மாதிரி 210 மெகாவாட் திறன் கொண்ட நாடு முழுவதும் உள்ள 69 மின் நிலையங்களில் தமிழ்நாட்டின் செயல்திறன்தான் மிகச் சிறப்பாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது கூட இங்கிலீஷ் காப்பியில் 59.6 சதவிகிதம் என்றும், தமிழில் 69.6 சதவிகிதம் என்றும் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு மொழிக்கு ஒரு சதவிகிதமா என்று தெரியவில்லை. ஆனாலும் தூத்துக்குடி அனால் மின் நிலையம் எல்லா மின் நிலையங்களைக் காட்டிலும், செயல் திறனைக் காட்டுவதில் 76.1 சதவிகிதம் முன்னேறியிருக்கிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதற்கு அமைச்சரவை திட்டம் மட்டுமல்ல பொறுப்பு. அமைச்சரவை அல்ல அதற்குப் பொறுப்பு. அந்தத் துறையிலே பணியாற்றிய கொழிலாளர்கள்தான் அதற்குப் பொறுப்பு. மத்திய அரசாங்கம் 10 இலட்சம் ரூபாய் பரிசை அதன் செயல் திறனக்காக அளித்தது. அதன் செயல் திறனக்காக நிங்கள் என்ன அளிப்பீர்கள்? மத்திய அரசு கொடுத்ததை பகிர்ந்து கொடுக்க விட்டீர்கள். இந்த மாதிரி அரசு செயல் திறனை ஊக்குவிக்க வேண்டாமா?

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான 507
நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை
நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

1987 நவம்பர் 11] [திரு. கே. சுப்பராயன்]

மாநில அரசு தன் பங்கைச் செலுத்தியிருக்க வேண்டாமா? அப்படிச் செலுத்தவில்லை. அதைச் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆனால் மின் நிலைய செயல் திறனை வெளிப்படுத்துவதில் அனைத்து மாநிலங்களிலும் தமிழ்நாடு மூன்றாவது இடத்திலே வருகிறது என்று அமைச்சரவை ரொம்பவும் பெருமைப்படுகிறது. வெறும் டெக்னிக்கலாக சொல்லுகிற கணக்கிலே பெருமைப் பட்டுப் புயன் இல்லை. இந்தியாவில் உள்ள பிற மாநில வளர்ச்சியையும், தமிழ்நாட்டின் வளர்ச்சியையும், பிற மாநில தோற்றத்தையும், தமிழ்நாட்டின் தோற்றத்தையும் ஆக எல்லா விபரங்களையும் வைத்து பரிசீலிக்க வேண்டும். இப்போது நான் அதற்குள் போக விரும்பவில்லை. மூன்றாவது இடமாக இருப்பது பெருமையில்தான் வருகிற மின்சாரத் தேவைகளைக் கணக்கிடுவதிலேயும், மின்சாரத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு திட்டமிடுவதிலேயும், திட்டமிட்டதை காலத்திலே நிறைவேற்றுவதையும் பொறுத்துத்தான் பெருமை பட்டுக்கொள்ளும் தார்மிக தகுதி உங்களுக்கு கிடைக்கும். வெறும் மூன்றாவது இடத்திலே என்றால் பெருமை வந்து விடாது என்பதை நான் இங்கே சொல்லவிரும்புகிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

பலரும் 15 நிமிடங்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். எல்லோரும் பேசியதைப் பார்த்திருக்கிறேன். தொடர்ந்து எனக்கு மட்டும் குறி வைக்கக் கூடாது.

அடுத்து நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புவது நிலக்கரியின் தரம் பற்றி. நிலக்கரியின் தரம் பற்றி சொன்னார்கள். அதற்காக அண்ணா தி.மு.க. வருத்தப்பட வேண்டியதில்லை. மத்தியிலே இருந்து வருகிற நிலக்கரியின் தரம் மத்திய அரசின் செயலாக்க உள்ளடக்கத்தைக் காட்டுகிறது. அதிலே அதிகமாக காரிமன், சிறு கல், சாம்பல் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். எப்போதும் வளர வளர வளர்ச்சி வர வேண்டும். ஆனால் வந்துள்ள கிரகங்களைப் பார்த்தால் நிலக்கரியின் எரியும் தன்மை கடந்த எட்டாண்டுக் காலத்தில் 5,750 கிலோ கலோரியி யிலிருந்து 3,060 கிலோ கலோரியாக குறைந்திருக்கிறது. ஆனால்

508 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

[திரு. கே. சுப்பராயன்] [1987 நவம்பர் 11]

நிலக்கரியில் உள்ள சாம்பலின் அளவு 29.25 சதவிகிதத்திலிருந்து 48.2 சதவிகிதமாக உயர்ந்திருக்கிறது. சாம்பல் அளவு உயர்ந்திருக்கிறது, அனால் ஆற்றல் குறைந்திருக்கிறது. இது இந்தியாவை ஆளுகிற மத்திய அரசாங்கத்திலுடைய கொள்கையில் ஏற்பட்டுள்ள பலவீனங்களின் அடையாளமாகத்தான் இருக்கிறது. அவ்வளவு பலவீனங்கள் மத்திய அரசின் கொள்கையிலும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலைமை ஏன் மாற்றப்படவில்லை? இதை மாற்றுவதற்கு அறிக்கை விட்டால் மட்டும் போதாது. அறிக்கைக்கு மத்திய அரசு அரசாவே அசராதது. அறிக்கைக்கு மத்திய அரசாங்கம் பணியாது. அதற்கு வேறு வழிகளை பொருத்தமான வழிகளைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அனால் மின் நிலையங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடியைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குத் தீர்வுக்கானப் பழைய காரணங்களை விட்டுவிட்டு உரிய பொருத்தமான வழி முறைகளைச் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சில முக்கியமான பிரச்சினைகளில், அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல அரசு பொறுப்பை உணர்ந்திருப்பது உண்மையானால் நல்லது. ஆனால், என்ன நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள்? வருகிற ஆண்டில் மின் கட்டணம் உயர்த்தப்படுமென்று சொல்கிறீர்கள். ஜனநாயகத்தில் அதிக நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் என்று நீங்கள் சொல்லுகிறீர்களே, இந்தப் பேரவையில் என்ன கட்டண உயர்வு என்பது பற்றிச் சொல்ல வேண்டாமா? சட்டமன்றம் நடக்கும்போது மொத்தமாக உயர்த்தப்படும் என்று மொட்டையாகச் சொல்லுகிறீர்களே, எவ்வளவு உயர்த்தப்படும் என்பது இந்தச் சட்டம் பேரவைக்குத் தெரிய வேண்டும். இந்தப் பேரவை நடக்கும்போது இவ்வளவு உயர்த்தப்படுமென்று சொல்லாமல், வெளியிலே போய் எக்கச் சக்கமாக தேவைக்குத் தக்கபடி உயர்த்திக்கொள்கிற நடைமுறையை அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கைவிட வேண்டும்; எவ்வளவு உயர்வு என்பதை அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான 504
 நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை
 நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

1987 நவம்பர் 11] [திரு. கே. சுப்பராயன்]

அடுத்து, வட சென்னைக்கு ஏஷியன் வங்கி வழங்கும் 150 கோடி டாலர் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த 150 கோடி டாலர் வழங்கியிருக்கிற அந்த ஏஷியன் வங்கி கட்டணத்தை உயர்த்தச் சொல்லியிருக்கிறது. நீங்கள் சலுகை விலையில் விவசாயிகளுக்கு வழங்குகிற மின்சாரத்தை அல்லது இலவச மின்சாரத்தை அல்லது 'குடிசைக்கு ஒரு விளக்கு' போன்ற சலுகைத் திட்டங்களை எல்லாம் கைவிட வேண்டும்; மானியங்களை எல்லாம் கைவிட வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்திக்கிறது என்று நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். அந்த நிர்ப்பந்தங்களுக்கு அடி பணிந்துதான் முத்தகட்டமாக இன்றைக்கு ஆட்சி கட்டண உயர்வைச் செய்திருக்கிறது. அதை ஒரு போதும் தமிழகம் ஒத்துக் கொள்ளாது. அந்த நடைமுறை, ஜனநாயக மரபுகளையே காயப்படுத்துவதாகும் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக, இங்கே அறிவிக்கப்பட்டிருப்பதிலே ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரை, எண்ணூர் அனல் மின்நிலையத்தில் தொழிலாளர் கூட்டுறவுப் பணிச்சங்கம் ஏற்படுத்துப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே எண்ணூர் மட்டும் தான் இருக்கிறதா? பிற பகுதிகள் இல்லையா? பிற பகுதிகளுக்கும் இதை விஸ்தரிப்பதில் ஏன் ஆட்சி அக்கறை செலுத்தவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன். 16,000 ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இதே பேரவையில் முன்னால் இருந்த தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சட்டம் கொண்டு வந்தார். 480 நாட்கள் தொடர்ந்து வேலை செய்தால் பெர்மனன்ட் செய்யப்பட வேண்டுமென்று சட்டம் கெரண்டு வந்தார். சட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டு வருவது என்பது பிரஜைகளைக் கவுரவிக்க, தனியார் துறையைக் கவுரவிக்க. அந்தச் சட்டத்தை இயற்றிய அரசாங்கமே தன்னுடைய துறையில் கவுரவிக்கவில்லை என்றால், பிரஜைகளைப் போய் கவுரவியார்கள் என்று கேட்கும் தார்மிக உரிமை அரசுக்கு உண்டா? நீங்கள் தானே 480 நாட்கள் வேலை செய்தால் தொழிலாளர்களை நிரந்தரம் ஆக்கலாமென்று சொன்னீர்கள். சொன்ன நீங்களே, உங்கள் செல்வாக்குக்குக்

[திரு. கே. சுப்பராயன்] [1987 நவம்பர் 11]

கட்டுப்பட்டுள்ள துறையில் தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்க வில்லை என்றால் என்ன நியாயம் என்று கேட்கிறேன். அது சரியில்லை. அந்தத் தொழிலாளர்களை முறைப்படி பதிவு செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு மல்டர்ரோல் பராமரிக்கப்பட வேண்டும். அவர்களைக் காலப்போக்கில் நிரந்தரம் செய்ய இந்த ஆட்சி முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 350 பேர் கொண்ட விஜிலன்ஸ் போர்ட்டிற்கு நிறார்கள். விஜிலன்ஸ் போர்ட்டு எவ்வளவு வந்திருக்கிறது? 2.96 கோடி ரூபாய் உபரி வருமானம் வந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது தெரியுமா? மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். ஒரு ஆட்டுக்குட்டி திருடு போய்விட்டால், அதை விட்டுவிடுவது நல்லது. அந்த ஆட்டுக் குட்டியைப் பிடிக்க இரண்டு ஆட்டுக்குட்டி விற்று செலவு செய்யக்கூடாது. இன்றைக்கு விஜிலன்ஸ் அப்படித்தான் நடக்கிறது. நான் அமைச்சரவர்களைக் கேட்கிறேன். அவர்களுடைய முடிவுரையில் முடிந்தால் பதில் சொல்லட்டும். விஜிலன்ஸ் வீங்கில் 350 பேரைப் போட்டு 2.96 கோடி ரூபாய் கண்டுபிடிக்க நீங்கள் செலவு செய்த தொகை எவ்வளவு என்பதை இந்தப் பேரவையில் அமைச்சர் வர்கள் அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி அறிவிப்பார்களேயானால், கண்டு பிடித்ததற்கு மேலே செலவு செய்யப்பட்டிருக்கும். இந்த அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வெவ்வேறு துறையிலும் எந்த அளவுக்குச் சிந்தனையின்றி செயல்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு இது ஒரு அழிக்க முடியாத அடையாளமாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக நீதிக்குத் தலை வணங்க வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 7,000 தொழிலாளர்கள் ரிடையர் ஆனவர்கள், அவர்களுக்குத் துறை முன்பு ஒப்புக்கொண்டபடி பணம் தர வேண்டுமென்று உச்ச நீதி மன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. உச்ச நீதி மன்றத் தீர்ப்பு வழங்கிய அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு இன்றையவரை நீங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்களா? நீதி மன்றத் தீர்ப்பை மதிக்க வேண்டாமா? 1,500 பேர் குறித்த பைல்களை

1987 நவம்பர் 11] [திரு. கே. சுப்பராயன்]

இப்போதுதான் பார்த்திருக்கிறீர்கள். அதிலே 600 பேருக்கு தீர்வு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 7,000 பேருக்கும் 6 சதவிகிதம் வட்டியோடு பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சுப்ரீம் கோர்ட் சொல்லிற்றே, நீங்கள் அதனை நிறைவேற்ற வேண்டும். அதனை நிறைவேற்றுவீர்களா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 2-00)

இறுதியாக ஒன்றே ஒன்று. கடலூரைப் பொறுத்தவரையில் என்னவென்று விவரம் சொன்னால்தான் புரிபட என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், பழைய மின் துறை அமைச்சர் அவர்கள் போய் விட்டார்கள். அவர்கள் 3 வருடகாலமாகக் கிடப்பில் இருக்கின்றது என்றார்கள். கடலூரில் தியாகவல்லி, குடிகாடு அனல் மின் நிலையத்தைப் பற்றி தொடர்ந்து மூன்று வருடமாக சொல்லி வந்தார்கள். நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். மத்திய அரசாங்கம் பல கிட்டங்களைக் கிடப்பில் போட்டுவிட்டது என்று. ஆனால் நீங்கள் என்ன செய்து இருக்கிறீர்கள்? 3 வருடகாலமாக சொல்லப்பட்டு வருகின்ற கடலூர் அனல் மின் நிலையத்திற்கு 1987 பிரபுவரியில் தான் முன்மொழிவையே அனுப்பி இருக்கிறீர்கள். முன்மொழிவை அனுப்புவதற்கே மூன்று வருடமா? ஒரு ஆலோசனை அனுப்புவதற்கே 3 வருடத்தைச் செலவழித்த அரசாங்கம், மத்திய அரசாங்கத்தைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு குறைந்தபட்ச செயல் தகுதியாவது இருக்கிறதா என்பதை சிந்தித்துப் பார்த்தால், அவர்களுக்குப் பொருத்தமான தமிழகத்தான் நீங்கள் என்பதில் எனக்கு சந்தேகம் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒட்டப்பிடாரம் தொகுதி சம்பந்தமாக மாத்திரம், நேரத்தை உத்தேசித்து சுருகமாகப் பேச விரும்புகிறேன். தலைவர் அவர்களே, எங்கள் ஒட்ட பிடாரம் தொகுதி எல்லா வகையிலும் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மின்சாரத் துறையும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. நாங்கள் கிராமத்திற்குச் சென்றால் குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை. விளக்க எரியவில்லை என்று மக்கள் சொல்வார்கள். மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் அருள் கூர்ந்து குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை என்ற

512 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

[திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம்] [1987 நவம்பர் 11]

குறையை நீக்க ஆற்றுத் தண்ணீர் கொண்டு வந்து தருகிறேன் என்று வாக்களித்ததன் மூலம் அந்த ஆய்வு வேலை நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. அதைப் பார்த்து மக்கள் திருப்தி அடைகிறார்கள். இப்போது மழையும் பெய்து குளங்கள் நிரம்பியிருக்கின்றன. அந்தத் தண்ணீரை அருந்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது கிராமங்களுக்குப் போனால் மகிழ்ச்சியும் இருக்கிறது.

ஆனால் சென்ற இடங்களிலே லைட் எரியவில்லையே என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த குறைகளை நீங்கள் நிவர்த்தி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல கிராமங்களில் விளக்கு எரியவில்லை. எரிகின்ற விளக்கும் பழைய லாந்தர் விளக்கு மாதிரி வெளிச்சம் தெரிகிறது. டிபூப்-ல் லைட் தெரியவில்லை. கமுகுமலையில் ஒரு ஏ.எ. ஆபீஸ் இருக்கின்றது. அங்கே போய் கேட்டால் ஒரு காலத்திலே போட்ட பழைய டிரான்ஸ்பார்மர்கள், நாங்கள் என்ன செய்வது, பணம் இல்லையே என்கின்றார்கள். நான் முன்னமே நடந்த சட்ட மன்றக் கூட்டத்திலே இதைப் பற்றி கட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன். கட்டாலங் குளம், சங்கரலிங்கபுரம், சும்மரெட்டியார்புரம் போன்ற பல கிராமங்களிலே, விட்டில் பூச்சி மாதிரி விளக்கு வெளிச்சம் தெரிகிறது. ஆகவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு அன்போடும் பணிவோடும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பல கிராமங்கள் அப்படித்தான் இருக்கின்றன. அதைப் பார்த்து விளக்கு இல்லாத கிராமங்களுக்கு விளக்குகள் வரவேண்டும் என்றும் பழைய டிரான்ஸ்பார்மர்கள் உள்ள எல்லா இடங்களிலும் மாற்றி நல்ல முறையில் வெளிச்சம் கொடுக்கக்கூடிய விளக்குகளை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அரசைப் பாராட்டி பேசினதை நானும் கேட்டுக்கொண்டுதான் இருந்தேன். நலிந்த பிரிவினருக்கு எல்லாம் 7,48,816 வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்திருக்கின்றார்கள். நான் புத்தகத்திலும் படித்தேன். நான் தொகுதியெல்லாம் சுற்றி வருகிறேன். அது நடந்ததாக தெரியவில்லை. நலிந்தவர்கள் அதிகமாக அங்கு இருக்கின்றார்கள். வீடுகட்டிய தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு இலவசமாக மின்சாரம் கொடுப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதுவரையில் எந்த ஊரிலேயாவது அந்த வீடுகளுக்கு

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான 513
 நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை
 நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

1987 நவம்பர் 11] [திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம்]

இலவச மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அதையும் நீங்கள் தான் செய்து தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதுமாத்திரமல்லாமல் புதிதாக காலனிகள் அமைக்கிறார்கள், அப்படி அமைக்கின்றபோது பல காலனிகளில் லைட் வசதி, தெரு விளக்கு வசதி கிடையாது.

ஒட்டப்பிடாரம் தொகுதி முழுவதும் வாய்க்கால் மூலம் நீர்ப் பாசன வசதி கிடையாது. முழுக்க முழுக்க கிணற்று நீர்ப் பாசனம்தான் நடைபெறுகிறது. அங்கேயுள்ள எல்லா சமூகத் தவர்கள் ஏழைகளும், பிறபட்டவர்களுதான் கிணற்று நீரை நம்பித் தான் அனைவரும் வாழ்கிறார்கள். அங்கேயுள்ள வர்கள் பம்ப் செட்டுக்கு மின் இணைப்பு வேண்டுமென்று மனு செய்தால் அவர்களுக்கு மின் இணைப்பு கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் அதற்காகவே அலைகிறார்கள். கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கே மின்சாரம் சரியாக இல்லாததால் ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை கூட கிடையாது. 20 பேருக்கு மேல் வேலை செய்யக் கூடிய தொழிற்சாலைகளே கூட சரியான மின்சாரம் இல்லாததால் அவை சரியாக இயங்க முடியவில்லை.

கயத்தாறு பக்கத்திலேயுள்ள தெற்கு இலந்தைக்குளம் என்ற ஒரு கிராமத்திலே 15 காற்றாலை அமைத்துத் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்துள்ளமைக்கு அரசுக்கு என்னுடைய அன்பான நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காற்றுக்கு மட்டும் அங்கே சிறிதும் பஞ்சம் இல்லை, அதனால் அங்கே வேண்டிய ஆலைகள் வைக்கலாம். தூத்துக்குடி அனல் மின் உற்பத்தி நிலையமும், அதுபோல் பாபநாசம் நீர்மின் உற்பத்தி நிலையமும் இருந்தும் கூட இந்த மாதிரி நாங்கள் மின்சாரத்திற்கு கஷ்டப்படும் நிலை இருக்கிறது. இந்நிலையை எப்படியாவது மாற்றியமைத்து எங்களுக்கு நல்ல முறையில் மின்சாரம் வழங்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டு, இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்து அமர்கிறேன், வணக்கம்.